

IJA # 1556

אור גדול ספר במדבר

Or Gadol Sefer Ba-Midbar

Livorno, 5690 (1929 or 1930)



yard Salt
of

אור גדול

חמישה חומשי תורה

ראה זה חדש את הגדולות ואת הנוראות למען
יריץ כל קורא בסמנער ועד זקן אותיות מהכימות
שכלם מתאימות • גביש ורמ'ות • אשר כמוהו
לא נהיה בכל מיני שלמורת • עם חמש
מגילות והפטרות כל השנה שובע שמחות
ונעימות :



ספר במדבר

פה ליוורנו יע"א

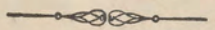
שנת תרץ לפ"ק

מיר שלמה בילפורטי וחבירו הי"ו

מדפיסוס ומוכרו ספרוס

יעקוב אלהינו

ספר במדבר



בס"ת יניה ר' שטיין פנויות ויתחיל משטה המישיח

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי
 בָּאֵהָל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לֵאמֹר : כ שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כֶּדֶר
 עֵדוּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
 זְכוֹר בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר
 דִּגְלָגְלִיתֶם : ג מִבֶּן עֵשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה
 כָּל־יֵצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
 לְצִבְאוֹתֵיכֶם אֹתָהּ וְאֶהְרָן : ד וְאַתְכֶם יְהִיוּ
 אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־
 אֲבֹתָיו הוּא : ה וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשׁוֹן אֱלִיצוּר
 וּבֶן־יִשְׂרָאֵל : ו לִישְׁמֵעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־
 צוּר־יִשְׂרָאֵל : ז לַיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב :
 ח לִישֵׁשׁבֶר נַתָּנָאֵל בֶּן־צוּעָר : ט לְזַבּוּלֹן

אליאב

אליאב בן חלון : י לבני יוסף לאפרים
ארישמע בן עמיהוד למנשה גמריאל
בן פדהצור : יא לבנימן אבידן בן
גדעני : יב לרן אחיעזר בן עמישרי :
יג לאשר פנעיאד בן עכרון : יד לגר
אליסף בן דעואל : טו לנפתלי אחרע
בן עינן : טו אדה קריאי העדה נשיאי
מטות אבותם ראשי אלפי ישראל
הם : יז ויקח משה ואהרן את האנשים
האלה אשר נקבו בשמות : יח ואת
כל העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתלדו על משפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה
ומעלה לגדלתם : יט כאשר צוה יהוה
את משה ויפקדם במדבר סיני : ס
שני כ ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות לגדלתם כל זכר מן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

כא פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים
אלף וחמש מאות : פ כב לבני שמעון
תולדתם למשפחתם לבית אבתם
פקדיו במספר שמות לגדלתם כל
זכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא : כג פקדיהם למטה שמעון תשעה
וחמשים אלף ושלש מאות : פ כד לבני
גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא : כה פקדיהם
למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש
מאות וחמשים : פ כו לבני יהודה
תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא : כז פקדיהם למטה יהודה
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות : פ
כח לבני יששכר תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

כ פקדיהם למטה יששכר ארבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות : פ ל לבני
 זבולן תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבן עשרים
 שנה ומעלה כל יצא צבא : לה פקדיהם
 למטה זבולן שבעה וחמשים אלף
 וארבע מאות : פ לב לבני יוסף לבני
 אפרים תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבן עשרים
 שנה ומעלה כל יצא צבא : לב פקדיהם
 למטה אפרים ארבעים אלף וחמשים
 מאות : פ לי לבני מנשה תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא : לה פקדיהם למטה מנשה
 שנים ושלשים אלף ומאתים : פ
 ל לבני בנימין תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
 שנה ומעלה כל יצא צבא : לו פקדיהם
 למטה

למטה בנימין חמשה ושלשים אלף
 וארבע מאות : פ לח לבני דן תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא : טל פקדיהם למטה דן שנים
 ושלשים אלף ושבע מאות : פ מ לבני
 אשר תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבן עשרים
 שנה ומעלה כל יצא צבא : מט פקדיהם
 למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמשים
 מאות : פ מנ לבני נפתלי תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא : מנ פקדיהם למטה נפתלי
 שרשה וחמשים אלף וארבע מאות : פ
 מד אלה הפקדים אשר פקד משה
 ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש
 איש אחד לבית אבתיו היו : מה ויהיו
 כל פקודי בני ישראל לבית אבתם
 מבן

מִזֶּן עֵשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל־יְצִיאָה
 צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל : ט וַיְהִי כָּל־הַפְּקָדִים
 שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִישׁ
 מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : טו וְהַלְוִיִּם לְמִטַּה אֲבֹתָם
 לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹכָם : פ מִן וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : מט אַךְ אֶת־מִטַּה
 רֹוִי לֹא תִּפְקֹד וְאֶת־רֹאשֵׁם לֹא תִּשָּׂא
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ו וְאַתָּה הַפְּקֹד אֶת־
 הַלְוִיִּם עַד־מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל־כְּלָיוֹ
 וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת־
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהֵם יִשְׁרְתֻהוּ
 וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחֲנוּ : נא וּבִנְסַע הַמִּשְׁכָּן
 יוֹרִידוּ אֹרְתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֻת הַמִּשְׁכָּן
 יִקְיְמוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהוֹר הַקָּרֵב יוֹמֵת :
 נב וַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ
 וְאִישׁ עַד־דָּגְלוֹ לְצַבֹּאתָם : נג וְהַלְוִיִּם
 יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא־יִהְיֶה
 קֶצֶף עַד־עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ
 הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת :
 ויעשו

ט ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה את משה כן עשו : פ שלישי
 ב וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר : כ איש על דגלו באתת לבית
 אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב
 לאהל מועד יחנו : ד והחנים קדמה
 מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם
 ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב :
 ו וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים
 אלף ושש מאות : ס והחנים עליו מטה
 יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל
 בן צוער : ז וצבאו ופקדיו ארבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות : ח מטה
 זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן
 חלן : ט וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים
 אלף וארבע מאות : ט כד הפקדים
 למחנה יהודה מאת אלף ושמונים
 אלף וששת אלפים וארבע מאות
 לצבאתם ראשנה יסעו : ס י דגל

מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא
 לבני ראובן אליצור בן שדיהור :
 יא וצבאו ופקדיו ששה וארבעים ארף
 וחמש מאות : יב והחונים עליו מטה
 שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיהל
 בן צורישדי : יג וצבאו ופקדיהם תשעה
 וחמשים ארף ושלוש מאות : יד ומטה
 גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל :
 טו וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים
 ארף ושש מאות וחמשים : טז כר-
 הפקדים למחנה ראובן מאת ארף
 ואחד וחמשים ארף וארבע מאות
 וחמשים לצבאתם ושנים יסעו : ס
 יז ונסע אהרמועד מחנה הלויים בתוך
 המחנת כאשר יחנו בן יסעו איש על-
 ידו לדגליהם : ס יח דגל מחנה אפרים
 לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים
 אלישמע בן עמיהוד : יט וצבאו ופקדיהם
 ארבעים ארף וחמש מאות : כ ועליו

מטה

מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
 בן פרהצור : כא וצבאו ופקדיהם שנים
 ושלשים ארף ומאתים : כב ומטה בנימין
 ונשיא לבני בנימין אביהן בן גדעני :
 כג וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
 ארף וארבע מאות : כד כלהפקדים
 למחנה אפרים מאת ארף ושמןת
 אלפים ומאה לצבאתם ושלשים
 יסעו : ס כה דגל מחנה דן צפורה
 לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
 עמישדי : ט וצבאו ופקדיהם שנים
 ושלשים ארף ושבע מאות : כו והחנים
 עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר
 פגעיאל בן עכרון : כז וצבאו ופקדיהם
 אחד וארבעים ארף וחמש מאות :
 כט ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי
 אחירע בן עינן : ל וצבאו ופקדיהם
 שלשה וחמשים ארף וארבע מאות :
 לב כלהפקדים למחנה דן מאת ארף

ושבעה

וּשְׁבַעֲהָ וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
 לְאַחֲרֶנָּה יִסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם׃ פ לֵב אֱלֹהִים
 פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־
 פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֶה לְצַבְאָתָם שֵׁשׁ־מֵאוֹת
 אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲדָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים׃ ג וְהַלְוִיִּם לֹא תִפְקְדוּ בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
 ג וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כַּחֲנֹן לְדַגְלֵיהֶם וְכֵן
 נָסְעוּ אִישׁ רִמְשֵׁפְחֹתָיו עַל־בֵּית
 אֲבֹתָיו׃ פ רִבִיעִי ג וְאֱלֹהֵי תוֹלְדֹת
 אֶהְרֹן וּמִשֶּׁה בְיוֹם דְּבַר יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי׃ ז וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי־
 אֶהְרֹן הַכֹּהֵן׃ ז וְנָדָב וַאֲבִיהוּיֹאֵל אֲרַעְזֹר
 וְאִיתָמָר׃ ז אֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֹן
 הַכֹּהֲנִים הַמְּשַׁחִים אֲשֶׁר־מֵלֵא יָדָם
 לְכַהֵן׃ ז וַיִּמָּת נָדָב וַאֲבִיהוּיֹאֵל לְפָנָי
 יְהוָה בְּהַקְרִיבָם אִשׁ זָרָה לְפָנָי יְהוָה
 בְּמַדְבַּר סִינַי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן

ארעזר

אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל־פָּנָי אֶהְרֹן
 אֲבִיהֶם׃ פ וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר׃ י הִקְרַב אֶת־מִטֵּה לֹוִי וְהַעֲמַדְתָּ
 אֹתוֹ לְפָנָי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׂרְתוֹ אֹתוֹ׃
 י וּשְׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֵרֹתָיו וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת
 כָּל־הָעֵדָה לְפָנָי אֲהֵל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת־
 עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃ י וּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי
 אֲהֵל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃ ט וְנָתַתָּה
 אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִים נְתוּנִים
 הַמָּה לֹו מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ י וְאֶת־
 אֶהְרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקֹד וּשְׁמְרוּ אֶת־
 כְּהֻנָּתָם וְהוֹר הַקְּרֹב יוֹמָת׃ פ יֹא וַיִּדְבַּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ י וְאֲנִי הִנֵּה
 לִקְחָתִי אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ י כִּי לִי כָל־
 בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם הַקְּדָשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל

מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה לִי יְהִיו אֲנִי יְהוָה : פ
 חמישי יד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר
 סִינַי לֵאמֹר : טו פֶּקֶד אֶת־בְּנֵי לְוִי לְבֵית
 אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם כְּלִזְכֹּר מִבְּן־חֹדֶשׁ
 וּמַעַלָּה תִּפְקְדֵם : טז וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה
 עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה : יז וַיְהִיו־אֵלֶּה
 בְּנֵי־לְוִי בִשְׁמֹתָם גִּרְשֹׁן וְקָהַת וּמֵרָרִי :
 יח וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גִרְשֹׁן לְמִשְׁפַּחַתָּם
 לְבָנִי וְשֹׁמֵעִי : יט וּבְנֵי קָהַת לְמִשְׁפַּחַתָּם
 עֲמָרָם וַיְצִהֲר חֶבְרוֹן וְעִזִּיאֵל : כ וּבְנֵי
 מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם מַחֲלִי וּמוֹשִׁי אֶלֶּה
 הֵם מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְבֵית אֲבֹתָם :
 כא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר
 הִשְׁמָעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֹׁנִי :
 כב פֶּקְדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבְּן־חֹדֶשׁ
 וּמַעַלָּה פֶּקְדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ
 מֵאוֹת : כג מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֹׁנִי אַחֲרֵי
 הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָה : כד וַנְּשִׂיא בֵּית־אָב
 לַגִּרְשֹׁנִי אֱלִיסָפָּ בֶן־לֵאלִי : כה וּמִשְׁמֵרַת

בני

בְּנֵי־גִרְשֹׁן בְּאֵהָל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֵהָל
 מִכִּסְרוֹ וּמִסֶּכֶךְ פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד :
 טו וְקַלְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְכַּךְ פֶּתַח הַחֹצֵר
 אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 וְאֵת מִיתְרֵיו לְכָל עֲבֹדָתוֹ : ס וְלִקְהַת
 מִשְׁפַּחַת הָעֲמָרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיְצִהָרִי
 וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרוֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעִזִּיאֵלִי
 אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַקָּהַתִּי : כז בְּמִסְפָּר
 כָּל־זָכָר מִבְּן־חֹדֶשׁ וּמַעַלָּה שְׁמֹנֶת
 אֲלָפִים וְשִׁשׁ מֵאוֹת שְׁמָרִי מִשְׁמֵרַת
 הַקֹּדֶשׁ : כח מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־קָהַת יַחֲנוּ
 עַד יֵרֵךְ הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה : ל וַנְּשִׂיא
 בֵּית־אָב לְמִשְׁפַּחַת הַקָּהַתִּי אֱלִיצָפָן
 בֶּן־עִזִּיאֵל : לא וּמִשְׁמֵרַתָּם הָאָרֶץ וְהַשְּׂלַחַן
 וְהַמִּנְרָה וְהַמִּזְבֵּחַת וְכָל־יְהוָה הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
 יִשְׁרְרוּ בָּהֶם וְהַמִּסְכָּךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ :
 לב וַנְּשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלְוִי אֱלֵעָזָר בֶּן־אֲהֲרֹן
 הַכֹּהֵן פֶּקֶדַת שְׁמָרִי מִשְׁמֵרַת הַקֹּדֶשׁ :
 לג לְמֵרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי וּמִשְׁפַּחַת

המושי

המושי אלה הם משפחת מררי :
ל ופקדיהם במספר כל זכר מבין
חדש ומעלה שישה אלפים ומאתים :
לס ונשיה בית אב למשפחת מררי
צוריאל בן אביחיר על ירך המישכן
יחנו צפנה : ל ופקדת משמרת בני
מררי קרשי המישכן ובריהיו ועמדיו
ואדניו וכל כליו וכל עבדתו : לו ועמרי
החצר סביב ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם : למ והחנים לפני המישכן
קדמה לפני אהל מועד ומזרחה משה
ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש
למשמרת בני ישראל והזר הקרב
יומת : מט כל פקודי הלויים אשר פקד
משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם
כל זכר מבין חדש ומעלה שנים ועשרים
ארף : ס שש מ ויאמר יהוה אל משה
פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבין
חדש ומעלה ושא את מספר שמתם :

נקוד על ואהרן

ולקחת

מ ולקחת את הלויים לי אני יהוה
תחת כל בכור בבני ישראל ואת
בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת
בני ישראל : מכ ופקד משה כאשר
צוה יהוה אתו את כל בכור בבני
ישראל : מט ויהי כל בכור זכר במספר
שממת מבין חדש ומעלה לפקדונם
שנים ועשרים ארף שלשה ושבעים
ומאתים : פ מ וידבר יהוה אל משה
לאמר : מא קח את הלויים תחת כל
בכור בבני ישראל ואת בהמת
הלויים תחת בהמתם והיולי הלויים
אני יהוה : מו ואת פדווי השלשה
והשבעים והמאתים העדפים ער
הלויים מבכור בני ישראל : מז ולקחת
חמישת חמישת שקלים דגלגלת בשקל
הקדש תקח עשרים גרה השקל :
מח ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדווי
העדפים בהם : מט ויקח משה את כסף

הפדיוס

כמדבר ג 3

הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֲדֻפִּים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם.
כ מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־
הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלִישׁ מֵאוֹת
וְאַלֶּף בִּישְׁקֵל הַקֹּדֶשׁ: ^{כא} וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־
כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה
כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ^פ שְׁבוּעַ
ד ^ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר: ^כ נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קָהָת
מֵתוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
אֲבֹתָם: ^ג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה
וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בֶּן לְצַבָּא
לַעֲשׂוֹת מְדַאֲבָה בְּאַהֲרַם מוֹעֵד: ^י זֹאת
עֲבַדְתָּ בְּנֵי־קָהָת בְּאַהֲרַם מוֹעֵד קֹדֶשׁ
הַקֹּדֶשִׁים: ^ס וּכְבָּא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנֹסַע
הַמַּחֲנֶה וְהוֹרְדוּ אֶת פְּרֻכַת הַמִּסָּךְ
וּכְסוּ־בָהּ אֶת אֲרֹן הָעֵדֻת: ^י וַנִּתְּנוּ
עָלָיו כֶּסֶף עוֹר תַּחֲשׁ וּפְרִשׁוּ בְּגַד־כְּלִיל
תְּכֵלֶת מְלֻמַּעְלָה וְשָׂמוּ בְדָיו: ^י וְעָלָיו
שְׂדֵתֵן הַפָּנִים יִפְרֹשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת

וּנְתַנוּ

וּנְתַנוּ עָלָיו אֶת־הַקַּעֲלֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת
וְאֶת־הַמְּנַקִּיֹת וְאֶת קִשׁוֹת הַנֹּסֵף וְלֶחֶם
הַתַּמִּיד עָלָיו יִהְיֶה: ^ס וּפְרִשׁוּ עֲלֵיהֶם
בְּגַד תּוֹלַעַת שָׁנִי וּכְסוּ אֹתוֹ בְּמַכְסָה
עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בְּדָיו: ^ט וּלְקָחוּ
בְּגַד תְּכֵלֶת וּכְסוּ אֶת־מְנַרְת הַמָּאוֹר
וְאֶת־נִרְתִּיהָ וְאֶת־מַרְקָחֶיהָ וְאֶת־
מַחְתֹּתֶיהָ וְאֶת כָּל־כְּלֵי שְׂמֹנֶה אֲשֶׁר
יִשְׂרְתוּ־לָהּ בָּהֶם: ^י וַנִּתְּנוּ אֹתָהּ וְאֶת־
כָּל־כְּלֵיהָ אֶל־מַכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וַנִּתְּנוּ
עַל־הַמוֹט: ^{יא} וְעָלָיו מִזְבַּח הַזֹּהֵב יִפְרֹשׁוּ
בְּגַד תְּכֵלֶת וּכְסוּ אֹתוֹ בְּמַכְסָה עוֹר
תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בְּדָיו: ^{יב} וּלְקָחוּ אֶת־
כָּל־כְּלֵי הַשֵּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ־בָם
בְּקֹדֶשׁ וַנִּתְּנוּ אֶל־בְּגַד תְּכֵלֶת וּכְסוּ
אֹתָם בְּמַכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וַנִּתְּנוּ עַל־
הַמוֹט: ^{יג} וְדִשְׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּפְרִשׁוּ
עָלָיו בְּגַד אֲרָגְמָן: ^{יד} וַנִּתְּנוּ עָלָיו אֶת־
כָּל־כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת־

המחתת

ה"א בלא נעיא והמ"ם רגושה

המחתרת את המזולגת ואת הויעים
ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו
עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו :
טו וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש
ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה
ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא
יגעו אר הקדש ומתו אלה משא בני
קהת באהל מועד : טז ופקדת אלעזר
בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת
הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל המשכן וכל אשר בו
בקדש ובכליו : פ מפטיר יי וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן לאמר : יט אל
תכריתו את שבט משפחת הקהתי
מתוך הדוים : יט וזאת עשו להם והיו
ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים
אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש
איש על עבדתו ואל משאו : כ ולא
יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו :

וידבר

פ פ פ

כא וידבר יהוה אל משה לאמר : כב נשא
את ראש בני גרשון גסהם לבית
אבתם למשפחתם : כג מבן שלשים
שנה ומעלה עד בן חמשים שנה
תפקד אותם כל הבא רצבא צבא
לעבד עבדה באהל מועד : כד ואת
עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא :
כה ונשאו את יריעת המשכן ואת
אהל מועד מכסהו ומכסה התחש
אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח
אהל מועד : כו ואת קלעי החצר ואת
מסך פתח שער החצר אשר על
המשכן וער המזבח סביב ואת
מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת
כל אשר יעשה להם ועבדו : כז עד פי
אהרן ובניו תהיה בר עבדת בני
הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם
ופקדתם עליהם במשמרת את כל

משאם

משאם : כז זאת עבדת משפחת בני
הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד
איתמר בן־אהרן הכהן : ס כט בני
מררי למשפחתם לבית־אבתם תפקד
אתם : ל מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן־חמשים שנה תפקדם כ־הבא
לצבא לעבד את־עבדת אהל מועד :
לא וזאת משמרת משאם לכה־עבדתם
באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו
ועמודיו ואדניו : לב ועמודי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכה־
כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו
את־כלי משמרת משאם : לד זאת
עבדת משפחת בני מררי לכה־עבדתם
באהל מועד ביד איתמר בן־אהרן
הכהן : שני לו ויפקד משה ואהרן ונשיאי
העדה את־בני הקהתי למשפחתם
ולבית אבתם : לה מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא
לצבא

לצבא לעבדה באהל מועד : ט ויהיו
פקדיהם למשפחתם אלפים שבע
מאות וחמשים : טא אלה פקודי משפחת
הקהתי כל־העבד באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד
משה : ס לא ופקודי בני גרשון
למשפחתם ולבית אבתם : טז מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים
שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל
מועד : יז ויהיו פקדיהם למשפחתם
לבית אבתם אלפים ושיש מאות
וישראלים : יח אלה פקודי משפחת בני
גרשון כ־העבד באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על־פי יהוה :
יט ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם
לבית אבתם : כ מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא
לצבא לעבדה באהל מועד : כא ויהיו
פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים
ומאתים

ומאתים : ^מ אלה פקודי משפחת בני
 מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
 יהוה ביד משה : ^י כל הפקדים אשר
 פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את
 הלוים למשפחתם ולבית אבותם :
^מ מן מן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת
 עבדה ועבדת משא באהל מועד :
^מ ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש
 מאות ושמונים : ^מ על פי יהוה פקד
 אותם ביד משה איש איש על עבדתו
 ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה
 את משה : ^פ שלישי ה ^ה וידבר יהוה
 אל משה לאמר : ^כ צו את בני ישראל
 וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב
 וכל טמא לגפש : ^ג מזכר עד נקבה
 תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום
 ולא יטמאו את מחניהם אשר אני
 שכן בתוכם : ^ד ויעשו כן בני ישראל
 וישלחו

וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר
 דבר יהוה אל משה כן עשו בני
 ישראל : ^פ וידבר יהוה אל משה
 לאמר : ^י דבר אל בני ישראל איש
 או אישה כי יעשו מכל חטאת האדם
 למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש
 ההוא : ^ז והתודו את חטאתם אשר
 עשו והשיב את אשמו בראשו
 וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם
 לו : ^ס ואם אין לאיש גאול להשיב
 האשם אליו האשם המושב ליהוה
 לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר
 בו עליו : ^ט וכל תרומה לכל קדשי
 בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו
 יהיה : ^י ואיש את קדשיו לו יהיו איש
 אשר יתן לכהן לו יהיה : ^פ
^י וידבר יהוה אל משה לאמר : ^י דבר
 אל בני ישראל ואמרת להם איש
 איש כיתשטה אשתו ומעלה בו מעל :

י ושכב איש אתה שכבת זרע וגעלם
 מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה
 ועד אין בה והוא לא נתפשה : י ועבר
 עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא
 נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא
 את אשתו והיא לא נטמאה : יו והביא
 האיש את אשתו אל הכהן והביא
 את קרבנה עליה עשירת האיפה
 קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא
 יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוה
 מנחת זכרון מזכרת עון : יא והקריב
 אתה הכהן והעמדה לפני יהוה :
 יב ולקח הכהן מים קדשים בבלי חרש
 ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן
 יקח הכהן ונתן אל המים : יג והעמיד
 הכהן את האשה לפני יהוה ופרע
 את דאש האשה ונתן על כפיה את
 מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וכי
 הכהן יהיו מי המרים המאדרים :
 והשביע

ט והשביע אותה הכהן ואמר אל
 האשה אם לא שכב איש אתך ואם
 לא שטית טמאה תחת אישך הנקי
 ממי המרים המאדרים האלה : כ ואת
 כי שטית תחת אישך וכי נטמאת
 ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי
 אישך : כא והשביע הכהן את האשה
 בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן
 יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך
 עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת
 בטנך צבה : כב ובאו המים המאדרים
 האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך
 ואמרה האשה אמן אמן : כג וכתב את
 האלת האלה הכהן בספר ומחה
 אל מי המרים : כד והשקה את האשה
 את מי המרים המאדרים ובאו בה
 המים המאדרים למרים : כה ולקח הכהן
 מיד האשה את מנחת הקנאת והניף
 את המנחה לפני יהוה והקריב אתה

אל המזבח : ט וקמץ תכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר
ישקה את האשה את המים : ט והשקה
את המים והיתה אם נטמאה ותמעל
מעל באישה ובאו בה המים המאירים
למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה
והיתה האשה לאלה בקרב עמה :
כט ואם לא נטמאה האשה וטהורה הוא
ונקתה ונזרעה זרע : כט זאת תורת
הקנאה אשר תשטה אשר תחת
אישה ונטמאה : לא איש אשר תעבר
עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה
לה ככהן את כל התורה הזאת :
לא ונקה האיש מעון והאשה ההוא
תשא את עונה : פ ו ידבר יהוה
אל משה לאמר : כ דבר אל בני
ישראל ואמרת להם איש או אשה
כי יפלא לגדר גדר גזיר להזיר ליהוה :

מין

ג מין ושכל יזיר המין יין והמין שבר
לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה
וענבים לחים ויבשים לא יאכל : ד כל
ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין
מחרצנים ועד יוג לא יאכל : ה כל ימי
גדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד
מלאות הימים אשר יזיר ליהוה קדש
יהיה גדל פרע שער ראשו : ו כל ימי
הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא :
ז ראביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא
ישמא להם במתם כי נזר אלהיו על
ראשו : ח כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה :
ט וכי ימות מת עליו בפתע פתאום
וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום
טהרתו ביום השביעי יגלחנו : י וביום
השמיני יבא שתי תרים או שני בני
יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד :
יא ועשרה כהן אחר לחטאת ואחר
לעלה וכפר עליו מאשר חטא על

הנפש

הגפיש וקדש את־ראשו ביום ההוא :
 ג והזיר ליהוה את־ימי נזרו והביא
 כבש בן־שנתו לאשם והימים הראשנים
 יפלו כי טמא נזרו : י וזאת תורת
 הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו
 אל־פתח אהל מועד : יי והקריב את־
 קרבנו ליהוה כבש בן־שנתו תמים
 אחד לעלה וכבשה אחת בת־שנתה
 תמימה לחטאת ואיל־אחד תמים
 לשלמים : יט וסל מצות סלת חלת
 בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
 בשמן ומנחתם ונסכיהם : כ והקריב
 הבהן לפני יהוה ועשירה את־חטאתו
 ואת־עלתו : כא ואת־האיל יעשה זבח
 שלמים ליהוה על סל המצות ועשה
 הבהן את־מנחתו ואת־נסכו : כב וגלח
 הנזיר פתח אהל מועד את־ראש נזרו
 ולקח את־שער ראש נזרו ונתן עד־האש
 אשר־תחת זבח השלמים : כג ולקח
 הבהן

הבהן את־הזרע בשלה מן־האיל
 וחלת מצה אחת מן־הסל ורקיק מצה
 אחד ונתן עד־כפי הנזיר אחר התגלחו
 את־נזרו : כ והניף אותם הבהן תנופה
 לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה
 התנופה ועל שוק התרומה ואחר
 ישתה הנזיר יין : כג זאת תורת הנזיר
 אשר ידר קרבנו ליהוה על־נזרו מלבד
 אשר־תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן
 יעשה על תורת נזרו : פ כג וידבר
 יהוה אל־משה לאמר : ט דבר אל־
 אהרן ואל־בניו לאמר כה תברכו את
 בני ישראל אמור להם : ס כד יברכה
 יהוה וישמרך : ס כה יאר יהוה פניו
 אליך ויחנך : ס כו ישא יהוה פניו
 אליך וישם לך שלום : ס כז ושמו
 את־שמי על־בני ישראל ואני אברכם : ס
 רביעי : ט ויהי ביום כלות משה להקים
 את־המשכן וימישה אתו ויקדש אתו

ואת-כר-כליו ואת-המזבח ואת-כל-
כליו וימשחם ויקדש אתם : כ ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם
נשיאי המטת הם העמדים על-הפקדים :
ג ויביאו את-קרבתם לפני יהוה שש-
עגלת צב ושני עישר בקר עגלה ער-
שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם
לפני המשכן : ד ויאמר יהוה אל-משה
לאמר : ה קח מאתם והיו לעבד את-
עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-
הלוים איש כפי עבדתו : ו ויקח משה
את-העגלת ואת-הבקר ויתן אותם
אל הלוים : ז את שתי העגלות ואת
ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם : ח ואת ארבע העגלת ואת
שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי
עבדתם ביד איתמר בן-אהרן הכהן :
ט ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש
עלהם בכתף ישאו : י ויקריבו הנשיאים

את

את חנפת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשיאים יא ויאמר יהוה אל-משה נשיא
אחד ליום נשיא אחד ליום ויקריבו את-
קרבתם לחנפת המזבח : ס חמישי
יב ויהי המקריב ביום הראשון את-
קרבתו נחשון בן-עמינדב למטה
יהודה : יג וקרבתו קערת-כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם י מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה : יד כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת : טו פר אחד בן-בקר
איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה :
טז שעיר עזים אחד לחטאת : יז ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתודים חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן נחשון בן-עמינדב : פ
יח ביום השני הקריב נתנאל בן-צוער

נשיא

במדבר ה ט

נְשִׂיא יִשְׁעֵבֶר : יט הַקֶּרֶב אֶת־קֶרְבָּנו
 קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת יְשָׁשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כ בָּף אַחַת
 עִשָּׂרָה זֶה־ב מְלֵאָה קִטְרֶת : כג פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבִּישׁ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לְעֵלָה : כד שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
 כה וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן נִתְנָאֵר בֶּן־
 צֹעֵר : פ כִּי בְיוֹם הַשְּׁרִישֵׁי נְשִׂיאֵי־
 לְבָנֶי וּבֹלוֹן אֲרִיאֵב בֶּן־חֲלוֹן : כז קֶרְבָּנוֹ
 קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת יְשָׁשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : ט בָּף אַחַת
 עִשָּׂרָה זֶה־ב מְלֵאָה קִטְרֶת : י פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבִּישׁ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לְעֵלָה : יא שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
 יב וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן אֱלִיצוֹר בֶּן־
 שְׂדֵיאוֹר : יג בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נְשִׂיאֵי־
 לְבָנֶי יִשְׁמַעוֹן שְׁלֹמִיאֵר בֶּן־צֹרִישְׁדֵי :
 יד קֶרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת יְשָׁשִׁים
 וּמֵאָה

לְעֵלָה : כה שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
 כז וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן אֲלִיאֵב בֶּן־
 חֲלוֹן : פ ל בְּיוֹם הַרְּבִיעִי נְשִׂיאֵי לְבָנֵי־
 רְאוּבֵן אֱלִיצוֹר בֶּן־שְׂדֵיאוֹר : ז קֶרְבָּנוֹ
 קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת יְשָׁשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : ח בָּף אַחַת
 עִשָּׂרָה זֶה־ב מְלֵאָה קִטְרֶת : ט פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבִּישׁ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לְעֵלָה : י שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
 יא וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן אֱלִיצוֹר בֶּן־
 שְׂדֵיאוֹר : יג בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נְשִׂיאֵי־
 לְבָנֵי יִשְׁמַעוֹן שְׁלֹמִיאֵר בֶּן־צֹרִישְׁדֵי :
 יד קֶרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת יְשָׁשִׁים
 וּמֵאָה

ומאֲרֵי מִשְׁקְלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י מְלֵאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : לז כף
 אַחַת עֵשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת : טז פֶּרֶךְ
 אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד
 בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : יז שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לַחֲטָאת : יח וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זָרֵה קָרְבָּן שְׁלֹמִיאֵל
 בֶּן־צֹרִישָׁדִי : יט שְׁשֵׁי מִכּ בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
 נִשְׂיֵיָהּ לְבָנֵי גֵר אֲלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵר :
 כ קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י מְלֵאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כד כף
 אַחַת עֵשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת : כה פֶּרֶךְ
 אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד
 בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : כו שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לַחֲטָאת : כז וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זָה קָרְבָּן אֲלִישָׁמֶע בֶּן־
 עֲמִיהוּד : כח בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי נִשְׂיֵיָהּ
 לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר :
 כט קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י מְלֵאִים

אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זָה קָרְבָּן אֲלִיסָף בֶּן־
 דְּעוּאֵל : פ מִכּ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נִשְׂיֵיָהּ
 לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֲלִישָׁמֶע בֶּן־עֲמִיהוּד :
 מז קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י מְלֵאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : יב כף
 אַחַת עֵשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת : יג פֶּרֶךְ
 אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד
 בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : יד שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לַחֲטָאת : טו וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זָה קָרְבָּן אֲלִישָׁמֶע בֶּן־
 עֲמִיהוּד : טז בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי נִשְׂיֵיָהּ
 לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר :
 טז קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י מְלֵאִים

סלת בלולה בשמן למנחה : טו כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : טז פר
 אחד בןבקר איל אחד כבש אחד
 בןשנתו לעלה : טז שער עזים אחד
 לחטאת : טז ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
 בנישנה חמשה זה קרבן גמליאל בן
 פדהצור : פ ס ביום התשיעי נשיא
 לבני בנימן אבירן בןגדעני : סא קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקר הקדש שניהם מלאים סלת
 בדולה בשמן למנחה : סב כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת : סג פר אחד
 בןבקר איל אחד כבש אחד בןשנתו
 לעלה : סד שער עזים אחד לחטאת :
 סה ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן אבירן בן
 גדעני

גדעני : פ שביע סו ביום העשירי נשיא
 לבני דן אחיעזר בןעמישדי : סו קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקר הקדש שניהם מלאים סלת
 בדולה בשמן למנחה : סא כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת : סב פר אחד
 בןבקר איל אחד כבש אחד בןשנתו
 לעלה : ט שער עזים אחד לחטאת :
 טא ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן
 עמישדי : פ טב ביום עשתי עשר
 יום נשיא לבני אשר פגעאל בןעכרון :
 טג קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקר הקדש שניהם מלאים
 סלת בדולה בשמן למנחה : טד כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : טה פר
 אחד

אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד
בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלָה : עו שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת : עו וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִירֵעַ בֶּן־
עֶבְרֹן : פ עט בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם
נִשְׂיָא רִבְנֵי נִפְתְּלוּ אַחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן :
עט קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלִישִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י מְלֵאִים
סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : פ כָּף
אַחַת עִשְׂרֵה זֶה מֵלֵאָה קִטְרֵת : פא פֶּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד
בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלָה : פב שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת : פג וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִירֵעַ בֶּן־
עֵינָן : פד זֶה חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם
הַמִּשְׁחָ אֲתוֹ מֵאֵת נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרַת

כֶּסֶף שְׁתַּיִם עִשְׂרֵה מִזֶּרֶק־כֶּסֶף שְׁנַיִם
עָשָׂר כִּפּוֹת זֶה שְׁתַּיִם עִשְׂרֵה :
פס שְׁלִישִׁים וּמֵאָה הַקְּעֵרָה הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף
הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בִּשְׁקָל
הַקֹּדֶשׁ : עו כִּפּוֹת זֶה שְׁתַּיִם עִשְׂרֵה
מֵלֵאָת קִטְרֵת עִשְׂרֵה עִשְׂרֵה הַכָּף
בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זֶה הַכִּפּוֹת עִשְׂרִים
וּמֵאָה : מפטיר עו כָּל־הַבָּקָר לַעֲלָה שְׁנַיִם
עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עָשָׂר כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי
עִזִּים שְׁנַיִם עָשָׂר לַחֲטָאת : פס וְכֹל בָּקָרִי
זִבַּח הַשָּׁמַיִם עִשְׂרִים וְאַרְבַּעֵה פָּרִים
אֵילִם שְׁשִׁים עֲתָדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֶה חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָ אֲתוֹ : פט וּכְבֹּא מֹשֶׁה אֶל־
אַהֲרֹן מוֹעֵד לְדַבֵּר אֲתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־
הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכִּפּוֹת אֲשֶׁר
עַל־אֲרֹן הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים

וידבר אליו : פ פ פ
 ח וידבר יהוה אל משה לאמר :
 כ דבר אל אהרן ואמרת אליו
 בהעלתך את הנרות אל מול פני
 המנורה יאירו שבעת הנרות : ג ויעש
 כן אהרן אל מול פני המנורה העלה
 נרותיה כאשר צוה יהוה את משה :
 י וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד
 ירכה עד פרחיה מקשה הוא כמראה
 אשר הראה יהוה את משה כן עשה
 את המנורה : פ וידבר יהוה אל
 משה לאמר : י קח את הלויים מתוך
 בני ישראל וטהרת אתם : י וכה
 תעשה להם לטהרם הוזה עליהם מי
 חטאת והעבירו תער על כר בשרם
 וכבבו בגדיהם והטהרו : ס ולקחו פר
 בן בקר ומנחתו סלת כלולה בשמן
 ופר שני בן בקר תקח לחטאת :
 ט והקרבת את הלויים לפני אהרן

מועד

מועד והקחלת את כל עדת בני
 ישראל : י והקרבת את הלויים לפני
 יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
 על הלויים : יא והניף אהרן את הלויים
 תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל
 והיו לעבד את עבדת יהוה : יב והלויים
 יסמכו את ידיהם על ראש הפרים
 ועשה את האחד חטאת ואת האחר
 עדה ליהוה לכפר על הלויים : יג והעמדת
 את הלויים לפני אהרן ולפני בניו
 והנפת אתם תנופה ליהוה : יד והבדלת
 את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי
 הלויים : טו ואחרי כן יבאו הלויים
 לעבד את אהל מועד וטהרת אתם
 והנפת אתם תנופה : טז כי נתנים
 נתנים הפה לי מתוך בני ישראל תחת
 פטרת כר רחם בכור כל מבני ישראל
 לקחתי אתם לי : יז כי לי כל בכור
 בבני ישראל באדם ובבהמה ביום

הכתי

הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
אתם לי : יט ואקח את הלויים תחת
כל בכור בבני ישראל : יט ואתנה
את הלויים נתנים ו לאהרן ור בניו
מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
בני ישראל באהל מועד ולכפר על
בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני ישראל אל הקדש :
כ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני
ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה
את משה ללויים כן עשו להם בני
ישראל : כא ויתחטאו הלויים וכבסו
בגדיהם וינגף אהרן אתם תנופה לפני
יהוה וכפר עליהם אהרן לטהרם :
כב ואחרי כן באו הלויים לעבד את
עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני
בניו כאשר צוה יהוה את משה על
הלויים כן עשו להם : ס כג וידבר
יהוה אל משה קאמר : כד זאת אישר
ללויים

ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה
יבוא לצבא צבא בעבדת אהל
מועד : כג ומבן חמשים שנה ישוב
מצבא העבדה ולא יעבד עוד : כד ושרת
את אחיו באהל מועד לשמר משמרת
ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים
במשמרתם : פ שלישי ט וידבר יהוה
אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר : כ ויעשו בני ישראל את הפסח
במועדו : ג בארבעה עשר יום בחדש
הזה בין הערבים תעשו אתו במערו
ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו :
ד וידבר משה אל בני ישראל לעשת
הפסח : ה ויעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בין
הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו בני ישראל :
ו ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש

אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן
ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה
אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה
נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר
אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה
יהוה לכם: פ ט וידבר יהוה אל משה
לאמר: י דבר אל בני ישראל לאמר
איש איש כפי יהיה טמא לנפש או
בדרך חקקה לכם או לדרתיכם ועשה
פסח ליהוה: יא בחדש השני בארבעה
עשר יום בין הערבים יעשו אתו על
מצות ומררים יאכלהו: יב לא ישארו
ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו
ככל חקת הפסח יעשו אתו: יג והאיש
אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה כפי קרבן יהוה לא הקריב
נקד ע ה

במעדו

במעדו חטאו ישא האיש ההוא:
יד וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה
כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח
הארץ: ט רביעי טו וביום הקים את
המשכן פסה הענן את המשכן לאהל
העדרת ובערב יהיה על המשכן
כמראה אש עד בקר: טו כן יהיה
תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה:
טז ורפי העלות הענן מער האהל
ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום
אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני
ישראל: יז על פי יהוה יסעו בני ישראל
ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן
הענן על המשכן יחנו: יט ובהאריך
הענן על המשכן ימים רבים ושמרו
בני ישראל את משמרת יהוה ולא
יסעו: כ ויש אשר יהיה הענן ימים
מקפר על המשכן על פי יהוה יחנו

וע

כס' כ"י המאריך כו"ו

ועל־פי יהוה יסעו : כה ויש איש יהיה
הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר
ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן
ונסעו : כג או ימים או חדש או ימים
בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו
יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו
יסעו : כד על־פי יהוה יחנו ועל־פי יהוה
יסעו את־משמרת יהוה שמרו על־פי
יהוה ביד־משה : פ י וידבר יהוה
אד־משה לאמר : כ עשה לך שתי
חצצרות כסף מקשה תעשה אתם
והיו לך למקרא העדה ולמסע את־
המחנות : ז ותקעו בהן ונועדו אליך
כל־העדה אל־פתח אהל מועד : וואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים
ראשי אלפי ישראל : ח ותקעתם תרועה
ונסעו המחנות החנים קדמה : י ותקעתם
תרועה שנית ונסעו המחנות החנים
תימנה תרועה יתקעו למסעיהם :
ובהקהיל

ובהקהיל את־הקהל תתקעו ולא
תריעו : ט ובני אהרן הכהנים יתקעו
בחצצרות והיו לכם לחקת עולם
לדרתיכם : ט וכי־תבאו מרחמה
בארצכם על־הצר הצר אתכם
והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני
יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם :
י וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשכם ורתקעתם בחצצרות על
עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה
אלהיכם : פ חמישי יא והיו בשנה השנית
בחדש השני בעשרים בחדש נעלה
הענן מעל משכן העדת : יב ויסעו בני
ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר פארן : יג ויסעו בראשנה
על־פי יהוה ביד־משה : יד ויסעו הגר
מחנה בני־יהודה בראשנה לצבאתם
ועל־צבאו נחישון בן־עמינדב : טו ועל־

צבא מטה בני יששכר נתנאל בן
צוּעַר : טו ועל צבא מטה בני זבולון
אליאב בן חלון : י והורד המשכן ונסעו
בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן :
יט ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליצור בן שדיאור : יט ועל
צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן
צורי שדי : כ ועל צבא מטה בני גר
אליסף בן דעואל : כא ונסעו הקהתים
נשאי המקדש והקימו את המשכן
עד באם : כב ונסע דגל מחנה בני
אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע
בן עמיהוד : כג ועל צבא מטה בני
מנשה גמליאל בן פרהצור : כד ועל
צבא מטה בני בנימין אבירן בן גדעוני :
כה ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל
המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר
בן עמישדי : ט ועל צבא מטה בני
אשר פגעיאל בן עכרן : כז ועל צבא

מטה

מטה בני נפתלי אחירע בן עינן : כח אלה
מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו : ס
שש כט ויאמר משה לחבב בן דעואל
המדיני חתן משה נסעים אנחנו אר
המקום אשר אמר יהוה אתו אתן
לכם לכה אתנו והטבנו לך כיהוה
דבר טוב על ישראל : ל ויאמר ארז
לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
ארץ : לא ויאמר אל נא תעזב אתנו
כי ערכן ידעת חנתנו במדבר והיית
לנו לעינים : לב והיה כיתלך עמנו
והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה
עמנו והטבנו לך : לג ויסעו מהר יהוה
דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה
נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
להם מנוחה : לד וענן יהוה עליהם יומם
בנסעים מן המחנה : ס ז לה והי
בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה
ויפצו איביך ונסו משנאיך מפניך :

ובנחה

ג הנוכח

ט וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת
אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: פ ז יֵאָדָּם וַיְהִי הָעַם
בְּמַתְאֲנִים רַע בְּאֲזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
יְהוָה וַיַּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה
וַתֹּאכַל בְּקִצֵּה הַמַּחֲנֶה: כ וַיִּצְעַק הָעַם
אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: ג וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא תִבְעָרָה כִּי־בִעַרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה:
וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בִּקְרָבוֹ הִתְאוּוּ תְאוֹה
וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְכוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
יֹאכְלֵנוּ בֶּשֶׂר: ה זָכַרְנוּ אֶת־הַדֶּגֶה אֲשֶׁר־
נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת
הָאֲבִטָּחִים וְאֶת־הַחֲצִיר וְאֶת־הַבְּצִלִּים
וְאֶת־הַשּׁוּמִים: ו וַעֲתָה נַפְשֵׁנוּ יִבֶּשֶׁת
אֵין כָּל בְּרֵיתִי אֶל־הַמֶּן עֵינֵינוּ: ז וְהַמֶּן
כּוֹרֵעַ־גַּד הוּא וְעֵינֵנו כַּעֲיֵן הַבֶּרֶדָּה:
ח שְׂטוֹ הָעַם וּלְקַטּוֹ וּטְחָנוּ בְּרַחִים אוֹ
דָּכוּ בַמַּדְכָּה וּבִשְׁלוּ בַפְּרוֹר וַעֲשׂוּ אֹתוֹ
עֲגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁךְ הַשָּׁמַן:

ג הפוכה א נחה מלרע ועיין במ"ש

וברדת

ט וּבִרְדַת הַטַּל עַל־הַמַּחֲנֶה לַיְלָה יִרְד
הַמֶּן עֲלֵינוּ: י וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעַם
בִּכְהָ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לִפְתָּח אָהֳלוֹ
וַיַּחַר־אָף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רַע:
יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לְמָה הִרְעִיתָ
לְעַבְדְּךָ וּלְמַרְהָ לֹא־מִצַּתִּי חַן בְּעֵינֶיךָ
לְשׁוֹם אֱהִי־מִשָּׂא כָל־הָעַם הוּא עָלַי:
יב הַאֲנֹכִי הִרִיתִי אֶת כָּל־הָעַם הוּא אִם־
אֲנֹכִי יִלְדִיתִּירוּ כִּי־תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ
בַחִיקְךָ כְּאִשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמֹן אֶת־הַיֶּנֶק
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיו:
יג מֵאֵין לִי בֶּשֶׂר לִתֵּת לְכָל־הָעַם הוּא
כִּי־יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בֶּשֶׂר
וְנֹאכְלָה: יד לֹא־אוֹכֵל אֲנֹכִי לְבָדִי
לְשֵׂאת אֶת־כָּל־הָעַם הוּא כִּי כָבֵד
מִמֶּנִּי: טו וְאִם־כִּכְהָ אֶת־עֲשֵׂה לִי הֲרֹגֵנִי
נָא הֲרוֹג אִם־מִצַּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ וְאֶל־
אַרְאֵה בְרַעְתִּי: פ טו וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה אֶסְפְּהָ לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי

ישראל

חכר א

יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעָם
 וְשִׁטְרוּ וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל־אֵהָל מוֹעֵד
 וְהִתְיַצְבוּ שָׁם עִמָּךְ : י וַיִּרְדְּתִי וּדְבַרְתִּי
 עִמָּךְ שָׁם וְאֶצְלֵתִי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָדִיךְ
 וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אֹתְךָ בְּמִשְׁכַּח
 הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אֹתָהּ לְבַדְּךָ : יא וְאֶל־
 הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֲרָי וְאֲכַלְתֶּם
 בִּשָׂר כִּי בָכִיתֶם בְּאָזְנִי יְהוָה לֵאמֹר מִי
 יֵאָכְלֵנוּ בִּשָׂר כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם
 וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בִּשָׂר וְאֲכַלְתֶּם : יב לֹא
 יוֹם אֶחָד תֵּאָכְלוּן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא
 חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא
 עֶשְׂרִים יוֹם : יג עַד יְחַדְּשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר־
 יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לֹרֵא יַעַן כִּי־
 מֵאִסְתֶּם אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
 וְתָבֹכוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֵצְאוּ
 מִמִּצְרַיִם : יד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שִׁש־מֵאוֹת
 אֵלֶיךָ רַגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אֲנִי בְּקִרְבּוֹ
 וְאֵתָה אֹמְרֵת בִּשָׂר אֶתָּן לָהֶם וְאָכְלוּ

חדש

חֹדֶשׁ יָמִים : יו הֵצֵאן וּבִקְרָי שִׁחַט לָהֶם
 וּמִצֵּא לָהֶם אִם אֶת־כַּלְדָּנִי הֵם יֵאָסֶף
 לָהֶם וּמִצֵּא לָהֶם : יז וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה הִיךְ יְהוָה תִּקְצֹר עֵתָהּ תִּרְאֶה
 הִיקָרְךָ דְּבַרִי אִסְלָא : יח וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
 וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֵת דְּבַרִי יְהוָה וַיֵּאָסֶף
 שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם
 סָבִיבַת הָאֵהָל : יט וַיִּרְדַּי יְהוָה וַיַּעֲזֹן
 וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֵּאָצֵּל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו
 וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי
 כְּנֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסְפוּ :
 כ וַיִּשְׂאָרוּ שְׁנַי־אֲנָשִׁים בְּמַחֲנֵה שָׁם
 הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתִּנַּח
 עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵמָּה בְּכַתְּבִים וְלֹא יֵצְאוּ
 הָאֵהָלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֵה : כא וַיִּרְן
 הַנֶּעַד וַיִּגַּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמִידָד
 מֵתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֵה : כב וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
 נּוּן מִשְׂרֵת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
 מֹשֶׁה כֹּלֵאֵם : כג וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמִּקְנָא

אתה

אתה לי ומי יתן בלעם יהוה נביאים
כִּי־יתֵן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם : שביעי
ל ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני
ישראל : ל ורוח נסע מאת יהוה ויגז
שלוים מן הים וישש על המחנה בדרך
יום פה וכדרך יום פה סביבות המחנה
וכאמתים על פני הארץ : ל ויקם העם
כל־היום ההוא וכל־הלילה וכל יום
המחרת ויאספו את־השלו הממעיש
אסף עשרה חמרים וישטחו להם
שטוח סביבות המחנה : ל הבשר
עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה
הרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה
מאד : ל ויקרא את־שם־המקום ההוא
קברות התאוה כִּי־ישם קברו את־
העם המתאווים : ל מקברות התאווה
נסעו העם הצרות ויהיו בהצרות : פ
יב ותרבר מרים ואהרן במשה על־
אדות האשה הבשית אשר לקח כִּי־

אשה בשית לקח : כ ויאמרו הרק אך
במשה דבר יהוה הלא גם־בנו דבר
וישמע יהוה : ג והאיש משה ענו מאד
מכל האדם אשר על־פני האדמה : ס
ד ויאמר יהוה פתאם אל־משה ואל־
אהרן ואל־מרים צאו שרשתכם אל־
אהל מועד ויצאו שלשתם : ס וירד
יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם :
ו ויאמר שמעו־נא דברי אִם־הייה
נביאכם יהוה במראה אליו אתודע
בחלום אדבר־בו : ז לא־כן עבדי משה
בכל־ביתי נאמן הוא : ח פה אל־פה
אדבר־בו ומראה ולא בחידת ותמנת
יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר
בעבדי במשה : ט ויחראף יהוה בס
וילך : י והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשרג ויפן אהרן אל־
מרים והנה מצרעת : יא ויאמר אהרן

אל-משה בן אדני אל-נא תשת עלינו
חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
י אל-נא תהי כמת אשר בצאתו
מרחם אמו ויאכל חצי בשרו : י ויצעק
משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא נא
לה : פ מפטיר י ויאמר יהוה אל-משה
ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם
שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ
למחנה ואחר תאסף : טו ותסגר מרים
מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא
נסע עד האסף מרים : טו ואחר נסעו
העם מחצרות ויחנו במדבר פארן :

פ פ פ

יג וידבר יהוה אל-משה לאמר :
כ שלח לך אנשים ויתרו את-
ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבותיו
תשלחו כד נשיא בהם : ג וישלח אתם
משה כמדבר פארן עד-פי יהוה כלם

אנשים

אנשים ראשי בני-ישראל המה : ו ואלה
שמותם למטה ראובן שמוע בן-זכור :
ס למטה שמעון שפט בן-חורי : י למטה
יהודה כלב בן-יפנה : י למטה יששכר
יגאל בן-יוסף : ס למטה אפרים הושע
בן-נון : ט למטה בנימן פלטי בן-רפוא :
י למטה זבולן גדיאל בן-סודי : יא למטה
יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי :
יב למטה דן עמיאל בן-גמלי : יג למטה
אשר סתור בן-מיקאל : יד למטה
גפתלי נחבי בן-זופסי : טו למטה גד
גאואל בן-מכי : טו אלה שמות האנשים
אשר-שלח משה לתור את-הארץ
ויקרא משה להושע בן-נון יהושע :
י וישלח אתם משה לתור את-ארץ
כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב
ועריתם את-ההר : יא וראיתם את-
הארץ מה-הוא ואת-העם הישב עליה
החזק הוא הרפה המעט הוא אסרוב :

ומה

ט ומה הארץ אשר הויה יושב בה
הטובה הוא אסרעה ומה הערים
אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם
במבצרים : כ ומה הארץ השמנה הוא
אסרוה הישבה עץ אסין והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי
בכורי ענבים : שני כג ויעלו ויתרו את
הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת :
כד ויעלו בנגב ויבא עד הברון ושם
אחימן ששי ותלמי ילדי הענק וחברון
שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים :
כה ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם
זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו
במוט בשנים ומן הרמנים ומן
התאנים : כז למקום ההוא קרא נחל
אשכול על אדות האשכול אשר
כרתו משם בני ישראל : כח וישבו
מתור הארץ מקץ ארבעים יום : כו וילכו
ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל

עדת

עדת בני ישראל אל מדבר פארן
קדשה וישבו אתם דבר ואת כל
העדה ויראום את פרי הארץ : ט ויספרו
לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הויה
וזה פריה : כח אפס כי עז העם הישב
בארץ והערים בצורות גדלת מאד
וגם ילדי הענק ראינו שם : כט עמלק
יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר והכנעני יושב
עד הים ועל יד הירדן : ל ויהס כלב
את העם אל משה ויאמר עלה נעלה
וירשנו ארצה כי יכול נובל רה :
לא והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא
נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא
ממנו : לב ויצאו דבת הארץ אשר תרו
אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אתה ארץ
אכלת יושביה הוא וכד העם אשר

ראינו

מלרע

רֹאֵינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מְדוֹת : לֵב וְיָשָׁם
רֹאֵינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן
הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲנָבִים וְכֵן הֵינּוּ
בְּעֵינֵיהֶם : יֵד וְתִשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ
אֶת־קוֹרָם וַיִּכְבוּ הָעַם בְּלִילָה הַהוּא :
כ וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים כָּל־הָעֵדָה לֵד
מִתְּנוּ בָאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה
לֹא מֵתָנוּ : ג וְלֵמָּה יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֲרֹב נַשְׁיָנוּ
וּטְפָנוּ יְהִיו לְבוֹ הָלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב
מִצְרַיִמָּה : ד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נִתְּנָה
רֹאשׁ וְנִשׁוּבָה מִצְרַיִמָּה : ה וַיִּפֹּל מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־קְהַל עַדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ו וַיְהוִשַׁע בֶּן־נֹון וְכָל־כָּבֶד
בֶּן־יִפְנֶה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ קִרְעוּ
בְּגָדֵיהֶם : ז וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל רֹאמֵר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ
לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד :

שְׁלִישִׁי ח אִם־חֲפִץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר־הוּא זֶבֶת חֶרֶב וְדִבְשׁ : ט אֶךְ
כִּי־הוּא אֶל־תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֶל־תִּירְאוּ
אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמָנוּ הֵם סָר צַלַם
מֵעֲלֵיהֶם וַיְהוּדָה אֹתָנוּ אֶל־תִּירָאם :
י וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה לְרִגּוֹם אֹתָם בְּאֲבָנִים
וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ יא וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנֹכָה יִנְאַצְנִי הָעַם הַזֶּה
וְעַד־אָנֹכָה רֹאֵי־יִאֱמִינוּ בִּי בְּכָל
הָאֵתוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ : יב אֲבָנוּ
בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ וְאַעֲשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־
גָּדוֹל וְעֲצוֹם מִמֶּנּוּ : יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִית בְּכַחַךְ
אֶת־הָעַם הַזֶּה מִקְרַבּוֹ : יד וַאֲמָרוּ אֶל־
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת שְׁמְעוּ כִּי־אָתָּה
יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר־עִין בְּעֵין
נִרְאָה : אֹתָהּ יְהוָה וְעַנְּךָ עַמֵּד עֲלֵהֶם

ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם
ובעמוד אש לילה : טו והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים
אשר שמעו את שמעך לאמר :
טו מבלתי יבלת יהוה להביא את העם
הזה אל הארץ אשר נשבע להם
וישחטם במדבר : יז ועתה גדלנו
כח אדני כאשר דברת לאמר : יח יהוה
ארך אפים ורחב חסד נשא עון ופשע
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על
בנים על שלשים ועל רבעים : יט סלח
נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר
נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה :
כ ויאמר יהוה סלחתי כדברך : כא ואולם
חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ
רביעי כב כי כל האנשים הראים את
כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים
ולא שמעו בקולי : כג אם יראו את

הארץ

הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכר
מנאצי לא יראוהו : כד ועבדי כלב עקב
היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי
והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה
וזרעו יורשנה : כה והעמלקי והכנעני
יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם
המדבר דרך ים סוף : פ ט וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : כז עד
מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה
מלינים עלי את תלנות בני ישראל
אשר המה מלינים עלי שמעתי : כח אמר
אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר
דברתם באוני כן אעשה לכם :
כט במדבר הזה יפלו פגריכם וכר
פקדיכם לכל מספרכם מבין עשרים
שנה ומעלה אשר הלינתם עלי : ל אם
אתם תבאו את הארץ אשר נשאתי
את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב
בן יפנה ויהושע בן נון : לא וטפכם

אשר

אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבִן יְהוָה וְהִבִּיאֲתִי אֵתֶם
וַיִּדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאַסְתֶּם בָּהּ :
לֵב וּפְגָרִיכֶם אֵתֶם יָפְלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה :
לֵב וּבְנֵיכֶם יְהִיוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים
שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תֵּתֶם
פְּגָרִיכֶם בַּמִּדְבָּר : לֵב בְּמִסְפַּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר־תֵּרַתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם
יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־
עֹנֹתֵיכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיִּדְעֹתֶם אֶת־
תְּנוּאַתִּי : לֵב אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי אִם לֹא ו
זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הַרְעָה הַזֹּאת
הַנוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשֵׁם
יָמָתוּ : לֵב וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁדַח מֹשֶׁה
לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ וַיִּלּוּנוּ עָלָיו
אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָר עַל־הָאָרֶץ :
לֵב וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת־הָאָרֶץ
רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה : לֵב וַיְהוֹשֶׁעַ
בִּן־נֹון וְכָל־כַּבְּדֵי־פָנָה חָיו מִן־הָאֲנָשִׁים
הָהֵם הַחֲלֹקִים לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ :

וילינו ק

וידבר

טו וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד :
מ וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הַהָר
לֵאמֹר הֲזִנּוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ : מֵא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְמָה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה
וְהוּא לֹא תַצְלַח : מֵב אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אִין
יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם :
מֵג כִּי הָעַמְלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם
וּנְפַלְתֶּם בַּחֶרֶב כִּי־עַד־כֵּן שַׁבְתֶּם
מֵאחֲרַי יְהוָה וְלֹא־יְהִי יְהוָה עִמָּכֶם :
מֵד וַיַּעֲפִלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הַהָר וְאֶרֶן
בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשָׁו מִקְרֵב
הַמַּחֲנֶה : מֵה וַיִּרֶד הָעַמְלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי
הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא וַיָּבוֹס וַיִּכְתּוּם עַד־
הַחֲרָמָה : פ טו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר : כ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִכְאוּ אֶל־אָרֶץ
מוֹשְׁבַתֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם :

ועשיתם

ג ועשיתם אשה ליהוה עלה אוזבת
לפלאנדר או בנדבה או במעדיכם
לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר
או מן הצאן : ו והקריב המקריב קרבנו
ליהוה מנחה סלת עשורון בלול
ברבעית ההין שמן : ו ויין לנסך
רביעית ההין תעשה על העלה או
לזבח לכבש האחד : ו או לאיל תעשה
מנחה סלת שני עשרנים בלולה
בשמן שרשית ההין : ו ויין לנסך
שרשית ההין תקריב ריח ניחח
ליהוה : חמישי ו וכי תעשה בן בקר עלה
אוזבת לפלאנדר או שלמים ליהוה :
ט והקריב על בין הבקר מנחה סלת
שלישה עשרנים בלול בשמן חצי ההין :
י ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה
ריח ניחח ליהוה : יא ככה יעשה לשור
האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים
או בעזים : יב כמספר אשר תעשו ככה

בפשת אהרון לכה עב"ש

תעשו

תעשו לאחר כמספרם : יג בלה אורח
יעשה ככה את אלה להקריב אשה
ריח ניחח ליהוה : יד וכי יגור אתכם
גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה
אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו
כן יעשה : טו תקהל חקה אחת לכם
ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם
כגר יהיה לפני יהוה : טז תורה אחת
ומישפט אחד יהיה לכם ולגר הגר
אתכם : פ ששי ו וידבר יהוה אל
מישה לאמר : יז דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה : יח והיה
באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
ליהוה : יט ראשית ערסתכם חלה תרימו
תרומה בתרומת גרן כן תרימו אתה :
כא מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה
תרומה לדרתיכם : כב וכי תשגו
ולא תעשו את כר המצות האלה

אשר

אשר דבר יהוה אל משה : כג את כל
אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן
היום אשר צוה יהוה והלאה לדורתכם :
כי והיה אם מעיני העדה נעשתה
לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר
אחד לעלה לריח ניהח ליהוה ומנחתו
ונסכו במשפט ושעיר עזים אחד
לחטת : כד וכפר הכהן ערכל עדת
בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא
והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה
וחטאתם לפני יהוה על שגגתם :
ט ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכה העם בשגגה : ס
שביעי כו ואם נפש אחת תחטא בשגגה
והקריבה עז בת שנתה לחטאת :
כז וכפר הכהן ער הנפש השגגת
בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר
עליו ונסלח לו : כט האזרח בבני ישראל
ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה

לכם לעשה בשגגה : ל והנפש אשר
תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר
את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש
ההוא מקרב עמה : לה כי דבר יהוה
כזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת
הנפש ההוא עונה בה : פ לב ויהיו
בני ישראל במדבר ויצאו איש מקישש
עצים ביום השבת : לג ויקריבו ארזו
המצאים אתו מקישש עצים אל משה
ואל אהרן ואל כל העדה : לד ויניחו
אתו במשמר כי לא פרש מהיעשה
לו : ס לה ויאמר יהוה אל משה מות
יומת האיש רגום אתו באבנים כל
העדה מחוץ למחנה : לו ויצאו אתו
כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו
אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה
את משה : פ מפטיר לו ויאמר יהוה
אל משה לאמר : לה דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת

על־בנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־
ציצת הכנף פתיל תכלת : טל והיה
לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם
את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר־אתם זנים אחריהם : מ למען
תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם
קדשים לאלהיכם : מה אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם : פ פ פ

טז ויקח קרח בני־צהר בן־קהת בן־
לוי ודתן ואבירם בני־אליאב ואון
בן־פלרת בני־ראובן : כ ויקמו לפני
משה ואנשים מבני־ישראל חמשים
ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי־
שם : ג ויקהלו על־משה ועל־אהרן
ויאמרו אלהם רב־לכם כי כד־העדה
כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע

תתנשאו

תתנשאו על־קהר יהוה : ד וישמע
משה ויפר על־פניו : ה וידבר אל־קרח
ואל־כל־עדתו לאמר בקר וידע יהוה
את־אשר־רו ואת־הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו :
ו זאת עשו קחולכם מחתורת קרח
וכד־עדתו : ז ותנו־בהן אש ושימו
עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה
האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש
רב־לכם בני־לוי : ח ויאמר משה אל־
קרח שמעו־נא בני־לוי : ט המעט מכם
כי־הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
את־עבדת משכן יהוה ולעמד לפני
העדה לשרתם : י ויקרב אתך ואת־
כל־אחיק בני־לוי אתך ובקשתם גם־
כהנרה : יא לכן אתה וכד־עדתך
הנעדים על־יהוה ואהרן מה־הוא כי
תלוננו עליו : יב וישלח משה דקרא

לדתו

תלינו ק'

במדבר יוד 10

לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעדה : יג המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר : שני יא אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעדה : טו ויחר למישה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן יי מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי יית אחר מהם : טז ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר : יז וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמישים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו : יח ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומישה ואהרן : יט ויקהל

עליהם

עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה : ס שמישי כ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : כא הברלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע : כב ויפרו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחר יחטא ועל כל העדה תקצף : סג וידבר יהוה אל משה לאמר : כד דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשבן קרח דתן ואבירם : כה ויקם משה וידך אל דתן ואבירם וילכו אחריו וקני ישראל : כו וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהרי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספּו בכל חטאתם : כז ויעלו מעל משבן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם : כח ויאמר משה בזאת תדעון

מלרע

כי

כִּי יְהוֹרָה יִשְׁלַחֲנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־
הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מַלְכִּי : כט אִם־
כַּמּוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוֹן אֱלֹה וּפְקַדְתָּ
כָּל־הָאָדָם יִפְקַד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוֹרָה
יִשְׁלַחֲנִי : ל ואִם בְּרִיאָה יִבְרֵא יְהוֹה
וּפְצֵתָה הָאָדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֶת־
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֵהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה
וַיִּדְעֻתֶם כִּי נֹאצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־
יְהוֹרָה : לו וַיְהִי כְּבִלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאָדָמָה אֲשֶׁר
תַּחְתֵּיהֶם : כ וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
וַתִּבְלַע אֶת־כָּל־וְאֶת־בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל־
הָאָדָם אֲשֶׁר לָקְרָח וְאֶת כָּל־הַרְכוּשׁ :
לב וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה
וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ
הַקֶּהֶל : לד וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵתֵיהֶם
נָסוּ לְקִלְסֵם כִּי אָמְרוּ פֶן־תִּבְלַעֵנּוּ הָאָרֶץ :
לה וְאִשׁ יִצְאָרָה מֵאֵת יְהוֹה וַתֹּאכַל אֶת־
הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים אִישׁ מִקְרִיבֵי

הקטרת

הַקְטָרֶת : ס ז וַיִּדְבַר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : כ אֱמַר אֶל־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וַיִּרְס אֶת־הַמַּחֲתֹת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה
וְאֶת־הָאֵשׁ זָרָה־הַלֵּאָה כִּי קִדְּשׁוּ : ג אֶת
מַחֲתוֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשֹׁתֶם
וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמוֹזֶבַח
כִּי־הִקְרִיבֶם לִפְנֵי־יְהוֹרָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו
לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל : ד וַיִּקַּח אַלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת מַחֲתוֹת הַנְּהִישֵׁת אֲשֶׁר
הִקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לְמוֹזֶבַח :
ס זָכְרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־
יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא
לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוֹה וְלֹא־יְהִי
כְּקִרְחָה וּכְעֵדְתּוֹ כִּי־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוֹה בְּיַד־
מֹשֶׁה לו : פ וַיִּלְנוּ כָּל־עֵדְרַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִמַּחֲדָת עַד־מֹשֶׁה וְעַד־אַהֲרֹן
לֵאמֹר אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת־עַם יְהוֹה : ז וַיְהִי
בְּהַקְהֵל הָעֵדְרָה עַד־מֹשֶׁה וְעַד־אַהֲרֹן
וַיִּבְנוּ אֶל־אַהֲלֵם מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסֵּהוּ הַעֲנַן

וירא

וירא כבוד יהוה : ^ח ויבא משה ואהרן
אלפני אהל מועד : ^ט וידבר יהוה
אל משה לאמר : י הרמו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע ויפרו על-
פניהם : ^י ויאמר משה אל אהרן קח
את המחתה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קטרת והולך מהרה
אל העדה וכפר עליהם ביצא הקצף
מלפני יהוה החל הנגף : ^{יב} ויקח אהרן
כאשר ^י דבר משה וירץ אל תוך
הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את-
הקטרת וכפר על העם : ^{יג} ויעמד בין
המתים ובין החיים ותעצר המגפה :
^{יד} ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר
ארף ושבע מאות מלבד המתים על-
דבר קרח : ^{טו} וישב אהרן אל משה
אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה : ^פ
חמישי ^{טו} וידבר יהוה אל משה לאמר :
^{יז} דבר ^י ארבעי ישראל וקח מאתם
מטה

מטה מטה לבית אב מאת כל-
נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר
מטות איש את שמו תכתב על-
מטהו : ^{יח} ואת שם אהרן תכתב על-
מטה לוי כי מטה אחד לראש בית
אבותם : ^{יט} והנחתם באהל מועד לפני
העדות אשר אועד לכם שמה : ^כ והיה
האיש אשר יבחרבו מטהו יפרח
והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל
אשר הם מלינם עליכם : ^{כא} וידבר
משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל-
נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה
לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר
מטות ומטה אהרן בתוך מטותם :
ככוינה משה את המטת לפני יהוה באהל
העדת : ^{כב} והי ממחרת ויבא משה
אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן
לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל
ישקדים : ^{כד} ויצא משה את כל המטת

מלפני

שניהם מלעיל

מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו
ויקחו איש מטהו : פ שש כס ויאמר יהוה
אל משה השב את מטה אהרן לפני
העדות למשמרת לאות לבני מרי
ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו :
ט ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
בן עשה : פ כו ויאמרו בני ישראל אל
משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו
אבדנו : כס כל הקרב הקרב אל משכן
יהוה ימות האסתמנו לגועים יחס ויאמר
יהוה אל אהרן אתה ובניך וביתך
אביך אתך תשאו את עון המקדש
ואתה ובניך אתך תשאו את עון
כהנתכם : כ וגם את אחיך מטה לוי
שבת אביך הקרב אתך וילוו עריך
וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל
העדות : ג ושמרו משמרתך ומשמרת
כל האהל אך אל כלי הקדש ואל
המזבח לא יקבנו ולא ימתו גם הם

גם אתם : ד ונלוו עליך ושמרו את
משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל
וזר לא יקרב אליכם : ה ושמרתם את
משמרת הקדש ואת משמרת המזבח
ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל :
ו ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים
ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד :
ז ואתה ובניך אתך תשמרו ארתי
כהנתכם לכר דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן
את כהנתכם והזר הקרב יומת : פ
ס וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי
לך את משמרת תרומתי לכל קדשי
בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך
לחק עולם : ט זה יהיה לך מקדש
הקדשים מן האש כל קרבנם לכר
מנחתם ולכל הטאתם ולכל אשמים
אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא

ולבניך : י בקדש הקדשים תאכלנו
כל זכר יאכל ארתו קדש יהיה לך :
י וזה לך תרומת מתנם לכר תנופת
בני ישראל לך נתתים ולבניך
ולבנותיך אתה לחק עולם כל טהור
בביתך יאכל אתו : י כל חלב יצהר
וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר
יתנו ליהוה לך נתתים : י בכורי כל
אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך
יהיה כל טהור בביתך יאכלנו : י כל
חרם בישראל לך יהיה : י כל פטר
רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה
באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה
תפדה את בכור האדם ואת בכור
הבהמה הטמאה תפדה : י ופרויו
מבן חדש תפדה בערבך כסף חמישת
שקלים בשקל הקדש עשרים גרה
הוא : י אך בכור שור או בכור פֶּשֶׁב
או בכור עז לא תפדה קדש הם את

דמם

דמם תזרק על המזבח ואת חלבם
תקטיר אשה ריח ניחח ליהוה :
י ובשרם יהיה לך בחזה התנופה
וכשוק הימין לך יהיה : י כל תרומת
הקדשים אשר ירימו בני ישראל
ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך
אתה לחק עולם ברית מלח עולם
הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתה :
כ ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא
תגח וחרק לא יהיה לך בתוכם אני
חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל : ס
שביע כה ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר
בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר
הם עבדים את עבדת אהר מועד :
כז ורא יקרבו עוד בני ישראל אל
אהר מועד לשאת חטא למות :
כח ועבד הלוי הוא את עבדת אהר
מועד והם ישאו עונם חקת עולם
לדנתים ובתוך בני ישראל לא ינחלו

נחלה

נחלה : כד כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יְרִימוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לָלוּיִם
 לְנַחֲלָה עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה : פ כֹּס וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : ט וְאֵל־הַלוּיִם
 תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לָכֶם מֵאֵתְכֶם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם
 מִמֶּנּוּ תְרוּמָת יְהוָה מִן־הַמַּעֲשֵׂר :
 כו וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם בְּדָגָן
 מִן־הַגֶּרֶן וּבְמִלֵּאָה מִן־הַיֶּקֶב : כז בֵּן
 תְּרִימוּ גַם־אֵתְכֶם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל
 מַעֲשְׂרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת
 יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן : כט מִכֹּל מַתְּנֵיכֶם
 תְּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל־
 חֲלָבוֹ אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ : מַפְטִיר ל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם בְּהַרְיַמְכֶם אֶת־חֲלָבוֹ מִמֶּנּוּ
 וְנִחְשַׁב לָלוּיִם כְּתֹבוֹאת גֶּרֶן וְכְתֹבוֹאת
 יקב

יקב : לא וְאִכְלַתֶם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
 אֲתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכַר הוּא לָכֶם חֲלָף
 עֲבַדְתֶּם בְּאֵהֶל מוֹעֵד : לב וְלֹא־תִשְׂאוּ
 עֲלֵיו חֲטָא בְּהַרְיַמְכֶם אֶת־חֲלָבוֹ מִמֶּנּוּ
 וְזֹאת־קִדְשֵׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלָלוּ
 וְלֹא תָמוּתוּ : פ פ פ
 יט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל־אַהֲרֹן
 לֵאמֹר : כ זֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר
 אֵינָבָה מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עִלָּה עֲלֶיהָ עַל :
 נ וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא
 אֹתָהּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וּשְׁחַט אֹתָהּ
 לְפָנָיו : ד וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ
 בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֵהֶל־מוֹעֵד
 מִדָּמָהּ שֶׁבַע פְּעָמִים : ה וּשְׂרָף אֶת־הַפָּרָה
 לְעֵינָיו אֶת־עֲרָה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־דָּמָהּ
 עַל־פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף : ו וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ
 אֲרוֹן וְאֹזֶב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־
 תור

תוך שרפת הפרה : י וכבס בגדיו
 הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא
 אל המחנה וטמא הכהן עד הערב :
 ט והשרף אתה יכבס בגדיו במים
 ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב :
 ט ואסף איש טהור את אפר הפרה
 והניח מחוץ למחנה במקום טהור
 והיתה לעדת בני ישראל למשמרת
 למי נדה חטאת הוא : י וכבס האסף
 את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד
 הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר
 בתוכם לחקת עולם : יי הנגע במת
 לכה נפש אדם וטמא שבעת ימים :
 יב הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום
 השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום
 השלישי וביום השביעי לא יטהר :
 יג כל הנגע במת בנפש האדם אשר
 ימורת ולא יתחטא את משכן יהוה
 טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל
 כי

כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה
 עוד טמאתו בו : יי זאת התורה אדם
 כיימות באהל כל הבא אל האהל
 וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים :
 טו וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל
 עליו טמא הוא : טז וכל אשר יגע
 על פני השדה בחלל חרב או במת
 או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת
 ימים : יז ולקחו לטמא מעפר שרפת
 החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי : שני
 יי ולקח אזוב וטבל במים איש טהור
 והזה על האהל ועל כל הכלים ועל
 הנפשות אשר היו ימים ועל הנגע
 בעצם או בחלל או במת או בקבר :
 יט והזה הטהר על הטמא ביום השלישי
 וביום השביעי וחסאו ביום השביעי
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב :
 כ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה
 הנפש ההוא מתוך הקהל כי את

מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק
עליו טמא הוא : כה והיתה להם לחקת
עולם ומוזה מיהנדה יכבס בגדיו והנגע
במי הנדה יטמא עד הערב : כג וכל
אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש
הנגעת תטמא עד הערב : פ כה ויבאו
בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת
שם מרים ותקבר שם : כ ולא היה
מים לעדה ויקהלו על משה ועל
אהרן : ג וירב העם עם משה ויאמרו
לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני
יהוה : ד ולמה הבאתם את קהל יהוה
אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו : ה ולמה העליתנו ממצרים
להביא אתנו אל המקום הרע הזה
לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים
אין לשותות : ו יבא משה ואהרן מפני
תקהל אר פתח אהל מועד ויפלו
על

על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם : פ
שלישי (שני כססן מחוכרות) ז וידבר יהוה א-משה
לאמר : ח קח את המטה והקהל את
העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אלהסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת
להם מים מן הסלע והשקית את
העדה ואת בעירם : ט ויקח משה את
המטה מלפני יהוה כאשר צוהו :
י ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל
פני הסלע ויאמר להם שמעו נא
המרים המן הסלע הזה נוציא לכם
מים : יא וירם משה את ידו ויד את
הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים
ותשת העדה ובעירם : ס יב ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן יען לא
האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל
לכן לא תביאו את הקהל הזה אל
הארץ אשר נתתי להם : יג המה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה
ויקדש

וַיִּקְרֵא בָם: ס רביעי ויהי שלח משה מלאכים
מִקְדָּשׁ אֶרֶץ מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה אָמַר אַחֶיךָ
יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כְּלֵי הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מִצְרַתְנוּ: טו וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ
מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים
וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹא אֲבֹתֵינוּ: טז וַנִּצְעַק
אֶל יְהוָה וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ
וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ
עֵיר קֶצֶה גְבוּלֶךָ: יז נִעְבְּרָה נָא בָאָרֶץ
לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֵה וּבְכַרְם וְלֹא נִשְׁתַּה
מִי בָּאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֶלְכְךָ לֹא נִשֶׂה יַמִּין
וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבוּלֶיךָ: יח וַיֹּאמֶר
אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן־בַּחֲרֹב
אֵצֶל לִקְרֹאתֶךָ: יט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּמַסְדֵּה נַעֲלָה וְאִם־מִיַּיִךְ
נִשְׁתַּה אֲנִי וּמִקְנִי וְנָתַתִּי מְכָרִם רַק
אֵינֶדְבָר בְּרַגְלִי אֶעֱבְרָה: כ וַיֹּאמֶר לֹא
תַעֲבֹר וַיִּצֵא אֲדוֹם לִקְרֹאתוֹ בְּעַם כָּבֵד
וּבֶיךָ חֲזָקָה: כא וַיִּמָּאֵן אֲדוֹם נָתַן אֶת־
יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגְבוּלוֹ וַיִּשְׂרַף מֵעָלָיו: פ
הַמִּוֹשִׁי (שְׁלִישִׁי כַּסֵּן מִחוֹכְרוֹת) כִּכ וַיִּסְעוּ מִקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּלֵי הָעֵדוּת הֵר הַהָהָר:
כג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
כֹּה־הָהָר עַד־גְּבוּל אֶרֶץ אֲדוֹם לֵאמֹר:
כד יֹאסֵף אַהֲרֹן אֶל־עַמּוּ כִּי לֹא יָבֹא
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶם אֶת־פִּי לְמִי מְרִיבָה:
כה קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְהַעֲלֵךְ
אֹתָם הֵר הַהָהָר: כו וְהִפְשַׁטְתָּ אֶת־אַהֲרֹן
אֶת־בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי
וְאַהֲרֹן יֹאסֵף וּמַת שֵׁם: כז וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל־הָהָר
לְעֵינֵי כְלֵי הָעֵדוּת: כח וַיִּפְשַׁט מֹשֶׁה אֶת־
אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ אֹתָם אֶת־
אַלְעָזָר בְּנֵי וּמַת אַהֲרֹן שֵׁם בְּרֹאשׁ
הָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן־הָהָר:
כט וַיִּרְאוּ כְלֵי הָעֵדוּת כִּי נֹעַ אַהֲרֹן וַיִּכְּסוּ
אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: ס
וַיִּשְׁמַע

כא א וישמע הכנעני מלך-ערד ישב
 הנגב כי בא ישראל דרך האתרים
 וילחם בישראל וישב י ממנו שבי :
 ב וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם-
 נתן תתן את-העם הזה בידי והחרמתי
 את-עריהם : ג וישמע יהוה בקול
 ישראל ויתן את-הכנעני ויחרם אתהם
 ואת-עריהם ויקרא שם-המקום
 חרמה : ד ויסעו מהר ההר דרך
 יססוף לסבב את-ארץ אדום ותקצר
 נפש-העם בדרך : ה וידבר העם
 בארהים ובמישה למה העליתנו
 ממצרים למות במדבר כי אין לחם
 ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקר :
 ו וישלח יהוה בעם את הגחשים
 השרפים וינשכו את-העם וימת עם-
 רב מישראל : ז ויבא העם אל-משה
 ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך
 התפלל אל-יהוה ויסר מעלינו את-

הנחש

הנחש ויתפלל משה בעד העם :
 ח ויאמר יהוה אל-משה עשה לך שרף
 ושים אתו על-נמס והיה כל-הנשוק
 וראה אתו וחי : ט ויעש משה נחש
 נחשת וישימהו על-הנמס והיה אם-נישך
 הנחש את-איש והביט אל-נחש
 הנחשת וחי : י ויסעו בני ישראל
 ויחנו באבת : יא ויסעו מאבת ויחנו
 בעיי העבריים במדבר אשר ער פני
 מואב ממזרח השמש : יב משם נסעו
 ויחנו בנחל זרד : יג משם נסעו ויחנו
 מעבר ארנון אשר במדבר היציא
 מגבל האמרי כי ארנון גבור מואב
 בין מואב ובין האמרי : יד ערבן יאמר
 בספר מלחמת יהוה את-זהב בסופה
 ואת-הנחלים ארנון : טו ואשר הנחלים
 אשר נטה לשבת ער ונשען לגבור
 מואב : טז ומשם בארה הוא הבאר
 אשר אמר יהוה למשה אסף את-העם

ואתנה

וְאֵתְנָה לָהֶם מַיִם : ט י אֵן יִשִׁיר יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלַי בְּאֵר עֲנוּלָה :
י בְּאֵר חֲפְרוּרָה שְׂרִים כְּרוּרָה נְדִיבִי
הָעַם בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעֲנַתֶּם וּמִמְדַּבֵּר
מִתְנָה : יט וּמִמִּתְנָה נַחֲלִיאל וּמִנַּחֲלִיאל
בְּמוֹת : כ וּמִבְּמוֹת הַגֵּיא אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
מוֹאֵב רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְנִשְׁקָפָה עַל־פְּנֵי
הַיַּשִּׁימוֹן : פ שְׂבִיעִי (רביעי כסון ממוכרות) כה וַיִּשְׁרַח
יִשְׂרָאֵל מִלְּאֲכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי
לֵאמֹר : כג אֶעֱבְרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נֹשָׂה
בַּשָּׂדֶה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתַּה מִי בְּאֵר
בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ גֵּרְךָ עַד אֲשֶׁר־נֶעְבַר
גְּבֻרְךָ : כד וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל
עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ
וַיֵּצֵא לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל הַמְדַבֵּרָה וַיָּבֵא
יְהִצָּה וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל : כה וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל
לְפִי־חֶרֶב וַיִּירֶשׁ אֶת־אַרְצוֹ מֵאַרְנֹן עַד־
יָבֵק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּרַת בְּנֵי
עַמּוֹן : כו וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעָרִים

האלה

הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי
בַּחֲשֹׁבוֹן וּבְכָל־בְּנֵי־הָאֵלֶּה : ט כִּי חֲשֹׁבוֹן
עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחָם
בְּמֶלֶךְ מוֹאֵב הָרֹאשֹׁן וַיִּקַּח אֶת־כָּרִי
אַרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד־אַרְנֹן : ט עַל־כֵּן יֹאמְרוּ
הַמִּשְׁלִיִּם בְּאוֹ חֲשֹׁבוֹן תִּבְנֶה וְתִכְוֹן
עִיר סִיחֹן : כח כִּי־אִישׁ יֵצֵא מִחֲשֹׁבוֹן
לְהִבֶּה מִקְרִית סִיחֹן אֲכָלָה עַר מוֹאֵב
בְּעָלֵי בְּמוֹת אַרְנֹן : כט אוֹיֵלֶךְ מוֹאֵב
אֲבָדָת עַם־כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנֵיו פְּלִיטִים
וּבְנֵיתָיו בְּשִׁבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן :
ל וַיִּירָם אֲבֵר חֲשֹׁבוֹן עַד־דִּיבֹן וְנָשִׁים
עַד־נֶפֶח אֲשֶׁר עַד־מִדְבָּרָה : לו וַיֵּשֶׁב
יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצֵן הָאֱמֹרִי : לב וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
לְרֹגֵל אֶת־יַעֲזֹר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי־הָאֵלֶּה וַיִּירֶשׁ
אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם : לב וַיִּפְּגּוּ וַיַּעֲלוּ
דֶרֶךְ הַרְבֵּשׁן וַיֵּצֵא עֹז מֶלֶךְ־הַרְבֵּשׁן
לִקְרֹאתֶם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה
אַדְרָעִי : מִפְטוּר לז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־

תירא

נקוד על ר ויודש ק

תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִירֶךְ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־
עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאִשֶׁר עָשִׂיתָ
לְסִיחֵן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן׃
לֵךְ וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
עַד בְּלַתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד וַיִּירָשׁוּ אֶת־
אֶרְצוֹ׃ כב וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ
בְּעַרְבֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יַרְחוֹ׃

ס ס ס

כ וַיִּרְא בָּלַק בֶּן־צִפּוֹר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־
עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרֵי׃ ג וַיִּגֵּר
מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רִב־הוּא׃
וַיִּקְרַן מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ד וַיֹּאמֶר
מוֹאָב אֶר־זִקְנֵי מִדְּיָן עִתָּהּ יִלְחָבוּ
הַקְּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ בְּלַחַךְ הַשּׁוֹר
אֶת יָרֵךְ הַשָּׂדֶה וּבָלַק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ
לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא׃ ה וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים
אֶר־בְּלָעַם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־
הַנֶּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לְקַרְאֵלוֹ לֵאמֹר
הִנֵּה עִם יְצִיאָה מִמִּצְרַיִם הִנֵּה בָסֶה

את

אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ וְהוּא יוֹשֵׁב מִמְּלִי׃
וְעַתָּה לִכְרֹתָנָא אֶרְהִלִי אֶת־הָעָם
הַזֶּה בִּי־עֲצוֹם הוּא מִמֶּנִּי אוֹלֵי אוֹכְלֵי
נֶכֶחָבוּ וְאֶנְרִישְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי
אֶת אֲשֶׁר־תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר
יוֹאֵר׃ ז וַיִּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וּזְקֵנֵי מִדְּיָן
וְקַסְמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶר־בְּלָעַם וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו דְּבַרֵי בָלַק׃ ח וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לֵינוּ
פֹה הַקְּהָלָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם דְּבַר
כְּאֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שְׂרֵי־
מוֹאָב עִם־בְּלָעַם׃ ט וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים אֶל־
בְּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֱנָשִׁים הָאֵלֶּה
עִמָּךְ׃ י וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל־הָאֱלֹהִים
בָּלַק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלַח אֵלַי׃
יא הִנֵּה הָעָם הֵיכָּא מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶת־
עֵינַי הָאָרֶץ עִתָּהּ לִכְרֹתָ קְבֹה־לִי אֹתוֹ
אוֹלֵי אוֹכְלֵי הַלֶּחֶם בּוֹ וְגִרְשִׁיתִיו׃
יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶר־בְּלָעַם לֹא תִלְךָ
עִמָּהֶם לֹא תֵאָר אֶת־הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא׃

ויקם

שני (חמישי כספן מזכרות) וי ויקם בלעם בבקר
ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי
מאן יהוה לתתי להלך עמכם: יד ויקומו
שרי מואב ויבא אל בלק ויאמרו מאן
בלעם הלך עמנו: טו ויסף עוד בלק
שלח שרים רבים ונכבדים מאלה:
טז ויבאו אל בלעם ויאמרו לוכה אמר
בלק בן צפור אר נא תמנע מהלך
אלי: יז כי יבדד אכבדך מאד וכל
אשר תאמר אלי אעשה ולכרה נא
קבה לי את העם הזה: יח ויען בלעם
ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי
בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה אלהי לעשות
קטנה או גדולה: יט ועתה שבו נא
בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יספ
יהוה דבר עמי: כ ויבא אלהים אל
בלעם לילה ויאמר לו אם דקרא לך
באו האנשים קום לך אתם ואך את

הדבר

הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה:
שלישי כה ויקם בלעם בבקר ויחבש את
אתנו וילך עם שרי מואב: כג ויחר אף
אלהים ביהודך הוא ויתיצב מלאך
יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על
אתנו ושני נערו עמו: כד ותרא האתון
את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו
שלופה בידו ותט האתון מן הדרך
ותלך בשדה ויך בלעם את האתון
להטתה הדרך: כה ויעמד מלאך יהוה
במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה:
כז ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ
אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל
הקיר ויסף להכתה: כח ויסף מלאך יהוה
עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך
לנשות ימין ושמאל: כט ותרא האתון את
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר
אף בלעם ויך את האתון במקל:
לכ כס ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר
לבלעם

לבלעם מרה עשיתי לך כי הכיתני
זה שלש רגלים: כט ויאמר בלעם לאתון
כי התעללת בי לו ישחרב בידי כי
עתה הרגתיך: ל ותאמר האתון אר-
בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת
עלי מעורך עד היום הורה ההסבן
הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא:
לא ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את-
מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה
בידו ויקד וישתחו ראפיו: לב ויאמר
אליו מלאך יהוה על מה הכית את-
אתנך זה שלוש רגלים הנרה אנכי
יצאתי לשטן כירט הדרך לנגדי:
לב ותראני האתון ותט לפני זה שלש
רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם-
אתכה הרגתי ואותה החייתי: לד ויאמר
בלעם אר מלאך יהוה הטאתי כי לא
ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך
ועתה אסרע בעיניך אשובה לי:

ויאמר

א ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך
עם האנשים ואפס את הדבר אשר
אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם
עם שרי בלק: לו וישמע בלק כי בא
בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב
אשר ער גבור ארנן אשר בקצה
הגבור: לו ויאמר בלק אל בלעם הלא
שלח שרחתי אליך לקרא לך למה לא
הלכת אלי האמנם לא אוכל בכרך:
לב ויאמר בלעם אר בלק הנה באתי
אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אהים בפני אתו אדבר:
רביעי (ששי כסון מחוברות) טל וילך בלעם עם
בלק ויבאו קרית חצות: מ ויזבח בלק
בקר וצאן וישדח לבלעם ולשרים אשר
אתו: נא ויהי בבקר ויקח בלק ארת-
בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם
קצה העם: כג ויאמר בלעם אר בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי
בזה

בַּזֹּה שִׁבְעָה פְּרִים וְשִׁבְעָה אִירִים :
 כ וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרַעַם וַיַּעַל
 בָּלָק וּבְרַעַם פָּר וְאִיל בַּמִּזְבֵּחַ : ז וַיֹּאמֶר
 בְּרַעַם לְבָלָק הֲתִיצֵב עַל-עֲלֹתֶךָ וְאֹלֶכָה
 אִוְלִי יִקְרָה יְהוָה לְקִרְאתִי וּדְבַר מִוֶּה-
 יִרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי לָהּ וַיִּלֶךְ שָׁפִי : ד וַיִּקֶּר
 אֱלֹהִים אֶל-בְּרַעַם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵת-
 שְׁבַעַת הַמִּזְבְּחֹת עֹרֹכְתִי וְאָעֵר פָּר
 וְאִיל בַּמִּזְבֵּחַ : ה וַיִּשֶׂם יְהוָה דְּבַר בְּפִי
 בְּרַעַם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בְּרַק וְכֹה
 תְּדַבֵּר : ו וַיֹּשֶׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵב עַל-
 עֲלֹתוֹ הוּא וְכָל-שָׂרֵי מוֹאָב : ז וַיִּשְׁאֵל
 מִשְׁלֹו וַיֹּאמֶר מִן-אֲרָם יִנְחֵנִי בָלָק מֶלֶךְ-
 מוֹאָב מִהַרְרֵי-קָדֶם לְכֹה אֲרַה לִּי יַעֲקֹב
 וּלְכֹה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל : ח מָה אֶקֶב לֹא
 קָבָה אֵל וּמָה אֲזַעֵם לֹא זַעֵם יְהוָה :
 ט כִּי-מֵרֵאשִׁי צִרִים אֶרְאֶנּוּ וּמִגְּבָעוֹת
 אֲשׁוּרֵנוּ הִזְעֵם לְבָרֵךְ יִשְׁכֵּן וּבְגוֹיִם לֹא
 יִתְחַשֵּׁב : י מִי מִנֵּה עִפְרַיִם יַעֲקֹב וּמִסַּפֵּר

אֶת-רֹבֵעַ יִשְׂרָאֵל תָּמַת נַפְשֵׁי מוֹת
 יִשְׂרָאֵל וְתָהִי אַחֲרַיִתִּי כְּמָהוּ : יא וַיֹּאמֶר
 בָּלָק אֶל-בְּרַעַם מָה עֲשִׂיתָ לִּי לְקַב
 אִוְלִי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בִרְכַת בְּרַךְ :
 יב וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יִשִּׂים
 יְהוָה בְּפִי אַתָּה אֲשַׁמֵּר לְדַבֵּר : יג חֲמִישִׁי
 יד וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק לְךָ-נָא אֵתִי אֶל-
 מְקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם : יד פֶּסֶם
 קָצְחוּ תִרְאֶה וְכֹלוּ לֹא תִרְאֶה וּקְבַנּוּ
 לִי מִשָּׁם : יו וַיִּקְחֵהוּ שָׂדֶה צְפִים אֶל-
 רֵאשִׁי הַפְּסָגָה וַיִּבֶן שְׁבַעַת מִזְבְּחֹת
 וַיַּעַל פָּר וְאִיל בַּמִּזְבֵּחַ : יז וַיֹּאמֶר אֶל-
 בָּרַק הֲתִיצֵב כֹּה עַל-עֲלֹתֶךָ וְאֹנְכִי
 אִקְרָה כֹּה : יח וַיִּקֶּר יְהוָה אֶל-בְּרַעַם
 וַיִּשֶׂם דְּבַר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בָּלָק
 וְכֹה תְּדַבֵּר : יט וַיִּבֵּא אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵב
 עַל-עֲלֹתוֹ וְשָׂרֵי מוֹאָב אֵתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
 בָּלָק מִהַדְּבַר יְהוָה : יא וַיִּשְׁאֵל מִשְׁלֹו
 וַיֹּאמֶר קוּם בָּלָק וּשְׁמַע הַאֲזִינָה עֲדִי

בְּנוֹ צֶפֶר : יט לֹא אִישׁ אֶל וַיִּכְזֹב וּבֶן־
אָדָם וַיִּתְנַחֵם הָהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה
וּדְבַר וְלֹא יִקְיַמְנָה : כ הִנֵּה בֵרֶךְ לִקְחָתִי
וּבֵרֶךְ וְלֹא אֲשִׁיבָנָה : כג לֹא־הָבִיט אֹן
בִּיעֲקֹב וְלֹא־רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהָיו עֲמָו וַתְּרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ : כד אֶרֶץ
מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כַּתּוֹעֵפֶת רֹאם לוֹ :
כז כִּי לֹא־נָחַשׁ בִּיעֲקֹב וְלֹא־קָסַם
בְּיִשְׂרָאֵל כַּעַת יֹאמֶר לִיעֲקֹב וּרְיִישְׂרָאֵל
מִה־פָעַר אֵל : כח הִזְעַם כְּלָבִיא יְקוּם
וּכְבָּאֵרִי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד־יֵאבֵר
טָרַף וְדַם־חַלְלִים יִשְׁתַּה : כט וַיֹּאמֶר
בָּלָק אֶל־בַּלְעָם גַּם־קֹב לֹא תִקְבְּנוּ גַם־
בֵּרֶךְ לֹא תִבְרַכְנוּ : לו וַיַּעַן בַּלְעָם וַיֹּאמֶר
אֶל־בָּלָק הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
כֹּל אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֲתוֹ אַעֲשֶׂה :
שש (שביעי כסן מזכרות) לו וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בַּלְעָם
לְכֵה־נָא אֶקְחֶךָ אֶל־מְקוֹם אַחֵר אוֹלִי
יִישַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וּקְבַתּוּ לִי מִשָּׁם :

כח וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בַּלְעָם רֹאשׁ הַפְּעוֹר
הַנְּשֻׁקָף עַד־פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן : כט וַיֹּאמֶר
בַּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־לִי בֹזֵה שְׂבָעָה
מִזְבַּחַת וְהִכֵּן לִי בֹזֵה שְׂבָעָה פָּרִים
וְשְׂבָעָה אֵילִם : ל וַיַּעַשׂ בָּרֶךְ כַּאֲשֶׁר
אָמַר בַּלְעָם וַיַּעַל פֶּר וְאֵיל בְּמִזְבְּחָה :
כד וַיִּרְא בַלְעָם כִּי־טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְבָרֶךְ
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־הִלֵּךְ כַּפְּעַם־בַּפְּעַם
לְקִרְאֵת נַחֲשִׁים וַיִּשֶׁת אֶרֶץ־הַמִּדְבָּר
פְּנֵיו : כו וַיִּשָּׂא בַלְעָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא
אֶת־יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבֵי שְׂכָן לִשְׁבָטָיו וְתַהִי עֲלָיו
רוּחַ אֱלֹהִים : כז וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם
בַּלְעָם בְּנוֹ בְעַר וְנֹאם הַגִּבּוֹר שְׂתַם
הָעֵינַן : כח נֹאם שָׁמַע אִמְרֵי־אֵל אֲשֶׁר
מִחִזְרָה שְׂדֵי יְחִזְרֵה נִפְר וְגִלְדֵי עֵינָיִם :
כט מִה־טָבוֹ אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ
יִשְׂרָאֵל : לו כַּנְּחָלִים נָטְיוּ כַּגְּנָת עֲלֵי
נְהַר כַּאֲהַלִּים נָטַע יְהוָה כַּאֲרִיזִים עֲלֵי־
מִים : לו זֵל־מִים מִדְּלִיו וּזְרָעוּ בְּמִים רַבִּים

וְיָרֵם מֵאֵינֶם מַלְכוֹ וְתַנְשֵׂא מַלְכוֹתוֹ :
כ אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעַפֶּת רֹאם
לו יֹאכֵל גּוֹיִם צָרוּ וְעִצְמֹתֵיהֶם יִגְרֹם
וּחֲצִיו יִמְחֶץ : ט כָּרַע שֹׁכֵב כְּאִרְי וְכִלְבִּיא
מִי יִקְיִמְנוּ מִבְּרִכְיָךְ בְּרוּךְ וַיִּהְרִיךְ
יֵהָרֹר : י וַיִּהְרֵאֲךָ בְּלֹק אֶל־בְּלָעַם
וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפְּיוֹ וַיֹּאמֶר בְּלֹק אֶל־בְּלָעַם
לֵקֵב אִיבֵי קִרְאֲתֶיךָ וְהִנֵּה בִרְכַת בְּרוּךְ
זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים : יא וְעַתָּה בְּרַחֲלֶךָ אֶל־
מְקוֹמְךָ אִמְרָתִי כְּבֹד אֲכַבְּדֶךָ וְהִנֵּה
מִנְעֶךָ יְהוֹה מִכְבוֹד : יב וַיֹּאמֶר בְּלָעַם
אֶל־בְּלֹק הֲלֹא גַם אֶל־מִלְאֲכֶיךָ אֲשֶׁר־
שָׁלַחְתָּ אֵלַי דְּבַרְתִּי לֵאמֹר : יג אִם־יִתֶן
לִי בְּלֹק מֵלֹא בִּיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא
אוֹכֵר לְעֵבֶר אֶת־פִּי יְהוֹה לַעֲשׂוֹת
טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלְּבִי אֲשֶׁר־יִדְבַר יְהוֹה
אֵתוֹ אֲדַבֵּר : שְׂבִיעֵי יָד וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ
לְעַמִּי לָכֵה אִיעֲצֹךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם
הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים : טו וַיֵּשֶׂא

משלו

מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם בְּלָעַם בְּנֹו בְעַר
וְנֹאם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן : טו נֹאם שְׁמַע
אִמְרֵי־אֵל וַיִּדַע דַּעַת עֲלוּזָן מַחֲזֵה שְׂרִי
יְחֹזֶה נִפְל וְגִלְוֵי עֵינָיִם : יז אֲרֹאנוּ וְלֹא
עֲתִירָה אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קָרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכֵב
מִיַּעֲקֹב וְקָם שֹׁכֵב מִיִּשְׂרָאֵל וּמְחֶץ
פְּאֲתָי מוֹאָב וְקִרְקַר כֶּר־בְּנֵי־שֵׁת :
יח וְהִיָּה אֲדוֹם יִרְשֶׂה וְהִיָּה יִרְשֶׂה שְׁעִיר
אִיבֵי וַיִּשְׂרָאֵל עֵשֶׂה חֵיר : יט וַיִּרַד
מִיַּעֲקֹב וְהֵאֲבִיד שְׂרִיד מַעִיר : כ וַיִּרֹא
אֶת־עַמְלֹק וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית
גּוֹיִם עַמְלֹק וְאַחֲרֵיתוֹ עַדִּי אֲבָד : כא וַיִּרֹא
אֶת־הַקִּינִי וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן
מוֹשֶׁבְךָ וַיֵּשִׂים בְּסַלְעֵי קִנְיָ : כב כִּי אִם־
יְהִיָּה לְבַעַר קִיָּן עַד־מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּךָ :
כג וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֲזִי מִי יְחִירָה
מִשְׁמוֹ אֵל : כד וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעָנוּ
אֲשׁוּר וְעָנוּ־עֵבֶר וְגַם־הוּא עַדִּי אֲבָד :
כה וַיִּקָּם בְּלָעַם וַיִּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְמַקְוֹ וְגַם־

קדש מלרע מלעיל קדש לחומרא מלרע מלעיל בלק

בלק הלך לדרכו: פ כה וישב ישראל
בשטים ויחר העם רזנות אל בנות
מואב: כ ותקראן לעם לזבחי אלהיהן
ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן:
ג ויצמד ישראל לבעל פעור ויחראף
יהוה בישראל: ד ויאמר יהוה אל
משה קח את כל ראשי העם והקע
אותם ליהודה נגד השמש וישב חרון
אף יהוה מישראל: ה ויאמר משה אל
שבטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים
לבעל פעור: ו והנה איש מבני ישראל
בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני
משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה
בכים פתח אהל מועד: מפטיר ו ירא
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם
מתוך העדה ויקח רמח בידו: ח ויבא
אחר איש ישראל אל הקבה וידקר
את שניהם את איש ישראל ואת
האשה אל קבתה ותעצר המגפה

מעל

מעל בני ישראל: ט ויהיו הזמתי
במגפה ארבעה ועשרים אלף:
פ פ פ

י וידבר יהוה אל משה לאמר: יא פינחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן
השיב את חמתי מעל בני ישראל
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי
את בני ישראל בקנאתי: יב לכן אמר
הנני נתן לו את בריתי שלום: יג והיתה
לו וזרעו אחריו ברית כהנת עולם
תחת אשר קנא לאלהיו וכפר על
בני ישראל: יד ושם איש ישראל המכה
אשר הכה את המדינית זמרי בן
כלוא נשיא בית אב לשמעוני: טו ושם
האשה המכה המדינית בזבי בת צור
ראש אמות בית אב במדין הוא: פ
טז וידבר יהוה אל משה לאמר: יז צרור
את המדינים והכיתם אותם: יח כי
צררים הם לכם בנבליהם אשר נבלו

לכם

י זערא ו קטישא

לכם על־דבר פֶּעֹזר ועל־דבר כֹּזֵבִי בת־
נְשִׂיא מִדִּין אַחֲתֶם הַמִּכָּה בְּיוֹם הַמִּגֵּפָה
עַל־דְּבַר פֶּעֹזר : כו וְהִי אַחֲרֵי
הַמִּגֵּפָה * פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֵל אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר :
כ שֵׂאוּ אֶת־רֹאשׁוֹ בְּלִעֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם
כָּל־יָצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל : נ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶתֶם בְּעִרְבַת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יִרְחוּ לֵאמֹר : ד מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיצְאִים מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם : שני ה רָאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
רָאוּבֵן חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפִלֹזֶזַי
מִשְׁפַּחַת הַפִּלְאִי : ו רַחֲצֹן מִשְׁפַּחַת
רַחֲצֹנִי לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי :
ז אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַרְּאוּבֵנִי וַיְהִי
פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֶׁבַע
מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים : ח וּבְנֵי פִלֹזֶזַי אֱלִיאָב

פסקא באמצע פסוק א נחה

ובני

י וּבְנֵי אֱלִיאָב נִמְוָאל וְדָתָן וְאֶבִירָם
הוֹאֲדָתָן וְאֶבִירָם קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר
הָצִו עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בְּעֲדַת־קִרְחָה
בְּהִצָּתֶם עַל־יְהוָה : י וּתִפְתַּח הָאָרֶץ
אֶת־פִּיהָ וְתִבְלַע אֹתָם וְאֶת־קִרְחָה בְּמוֹת
הָעֵדָה בְּאֹכַל הָאִישׁ אֶת חֲמִשִּׁים
וּמֵאֹתִים אִישׁ וַיְהִי לָנֶס : יא וּבְנֵי־קִרְחָה
לְאִמָּתוֹ : ס יב בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתֶם
לְנִמְוָאל מִשְׁפַּחַת הַנִּמְוָאֵלִי לְיִמִּין
מִשְׁפַּחַת הַיְמִינִי לְיִכִּין מִשְׁפַּחַת הַיְכִינִי :
יג לְזָרַח מִשְׁפַּחַת הַזָּרַחִי לְשֹׂאֵר
מִשְׁפַּחַת הַשֹּׂאֵרִי : יד אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
הַשִּׁמְעוֹנִי שְׁנַיִם וָעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמֵאֹתִים : ס
טו בְּנֵי גַד לְמִשְׁפַּחַתֶם לְצִפּוֹן מִשְׁפַּחַת
הַצִּפּוֹנִי לְחֲגִי מִשְׁפַּחַת הַחֲגִי לְשׁוֹנֵי
מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹנִי : טז לְאֹזִי מִשְׁפַּחַת
הָאֹזִי לְעָרִי מִשְׁפַּחַת הָעָרִי : יז לְאֶרֶז
מִשְׁפַּחַת הָאֶרֶזִי לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת
הָאֶרְאֵלִי : יח אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גַד

לפקדיהם

קיא ק'

לפקדיהם ארבעים אלף וחמש
מאות: ס יט בני יהודה ער ואונן וימת
ער ואונן בארץ כנען: כ ויהיו בני יהודה
למשפחתם לשלה משפחת השלני
לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת
הזרחי: כא ויהיו בני פרץ לחצרן
משפחת החצרני לחמול משפחת
החמולי: כב אלה משפחת יהודה
לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש
מאות: ס כג בני יששכר למשפחתם
תולע משפחת התולעי לפזה משפחת
הפזני: כד ליישוב משפחת היישיבי
לשמרון משפחת השמרני: כה אלה
משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה
וששים אלף ושלש מאות: ס כו בני
זבולן למשפחתם לסרד משפחת
הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל
משפחת היחלאלני: כז אלה משפחת
הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש

מאות

מאות: ס כח בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים: כט בני מנשה למכיר
משפחת המכירי ומכיר הוריד את
גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: ל אלה
בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי
לחלק משפחת החלקי: לא ואשריאל
משפחת האשראלי ושכם משפחת
השכמי: לב ושמידע משפחת השמדעי
והפר משפחת החפרי: לג וצלפחד
בן חפר לאהיו לו בנים פי אסבנות
וישם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה: לד אלה משפחת מנשה
ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע
מאות: ס לה אלה בני אפרים
למשפחתם לישותלח משפחת
השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן
משפחת התחני: לו ואלה בני שותלח
לערן משפחת הערני: לי אלה משפחת
בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים
אלף

אלה וחמש מאות אלה בני יוסף
 למשפחתם : ^ל בני בנימן
 למשפחתם לזרע משפחת הברעי
 לאשבל משפחת האשבל לאחידם
 משפחת האחירמי : ^{טל} לשפופם
 משפחת השופמי לחופם משפחת
 החופמי : ^מ ויהיו בני בלע ארד ונעמן
 משפחת הארדי הנעמן משפחת
 הנעמי : ^{מא} אלה בני בנימן למשפחתם
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלה ושש
 מאות : ^ס אלה בני דן למשפחתם
 רשוחם משפחת השוחמי אלה
 משפחת דן למשפחתם : ^{מב} בר
 משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה
 וששים אלה וארבע מאות : ^ס בני
 אשר למשפחתם לימנה משפחת
 הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה
 משפחת הבריעי : ^{מג} לבני בריעה
 לחבר משפחת החברי למלכיאל
 משפחת

משפחת המלכיאלי : ^{מז} ושם בת אשר
 שרח : ^{מז} אלה משפחת בני אשר
 לפקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע
 מאות : ^ס בני נפתלי למשפחתם
 ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני
 משפחת הגוני : ^{מט} ליצר משפחת
 היצרי לשלם משפחת השלמי : ^כ אלה
 משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלה וארבע מאות :
^{כא} אלה פקודי בני ישראל שש מאות
 אלה וארבע שבע מאות ושלישים : ^פ
^{כב} שלישי ^{כב} וידבר יהוה אל משה לאמר :
^{כג} לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר
 שמות : ^{כד} לרב תרבה נחלתו ולמעט
 תמעט נחלתו ^{כה} איש לפי פקדיו יתן
 נחלתו : ^{כו} אך בגורל יחלק את הארץ
 לשמות מטות אבתם נחלו : ^{כז} עד פי
 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט : ^{כח}
^{כט} ואלה פקודי הלוי למשפחתם
 לגרשון

רַגְרִשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי לְקָהָת
מִשְׁפַּחַת הַקָּהָתִי רַמְרָדִי מִשְׁפַּחַת
הַמְרָרִי: ^{סג} אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת לֹוִי מִשְׁפַּחַת
הַזִּלְבָּנִי מִשְׁפַּחַת הַחֲבֵרֹנִי מִשְׁפַּחַת
הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוֹשִׁי מִשְׁפַּחַת
הַקָּרְחִי וְקָהָת הוֹלֵד אֶת עֲמֵרָם: ^{סד} וְשֵׁם־
אִשְׁתֵּי עֲמֵרָם יוֹכָבֵד בַּת־לֵוִי אִשְׁרֵי יִרְדָּה
אֶתָּה לֵוִי בְּמִצְרַיִם וְתֵלֵד לְעֲמֵרָם אֶת־
אֶהֱרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֵת מֵרִים אַחֲתָם:
^{סו} וְיִוֹלֵד לְאֶהֱרֹן אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא
אֶת־אֲלֵעָזָר וְאֶת־אִתְמָר: ^{סז} וַיָּמָת נָדָב
וְאֲבִיהוּא בַּהֲקָרִיבִם אִשׁ־זָרָה לְפָנָי
יְהוָה: ^{סח} וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
אֵלֶף כֹּל־זָכָר מִבֶּן־חָדָשׁ וּמַעֲלָה כִּי־
לֹא הִתְפַּקְדוּ בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־
לֹא־נָתַן לָהֶם נַחֲלָה בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
^{סח} אֱלֹהֵי פְקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת
מוֹאָב עַד יַרְדֵּן יַרְחוֹ: ^{סו} וּבְאֵלֹהֵי לֹא־

היה

הִיָּה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
סִינַי: ^{סא} כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוּ
בַּמִּדְבָּר וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי־אִם־
כָּלֵב בֶּן־יִפְנֵה וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נּוּן:
^{סב} כֹּזֶם וְתִקְרַבְנָה בָנוֹת צִלְפַּחַד בַּת־פֹּרֵת
בַּת־גִּלְעָד בַּת־מְכִיר בַּת־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת
מְנַשֶּׁה בְּיֹוסֵף וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת בָּנֹתָיו
מַחֲלָה נָעָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְצִיָּה:
^{סג} וְתַעֲמַדְנָה לְפָנָי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אֲלֵעָזָר
הַכֹּהֵן וּלְפָנָי הַנְּשִׂאִים וְכֹל־הָעֵדָה פָּתַח
אֶהֱלִמוּעַד לֵאמֹר: ^{סד} אֲבִינוֹ מֵת בַּמִּדְבָּר
וְהוּא לֹא־הָיָה בַתּוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעֲדִים
עֲלֵי־יְהוָה בְּעֶדְת־קָרַח כִּי־בַחֲטָאוּ מֵרַת
וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ: ^{סה} לָמָּה יִגְרַע שֵׁם־
אֲבִינוֹ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי־אֵין לוֹ בֶּן
תְּנַהֲלֵנוּ אַחֲזָה בַתּוֹךְ אַחֵי אֲבִינוֹ:
^{סו} וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפַּטָּן לְפָנָי יְהוָה: פ
דְּבִיעִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ^{סז} כִּן־

בנות

רבות

בנות צלפחד דברת נתן נתן להם
 אחות נחלה בתוך אחי אביהם והעברת
 את נחלת אביהן להן : ט ואל בני ישראל
 תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו
 והעברתם את נחלתו לבתו : ט ואם
 אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו :
 י ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו
 לאחי אביו : יא ואם אין אחים לאביו
 ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו
 ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני
 ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה
 את משה : פ יב ויאמר יהוה אל משה
 עלה אל החר העברים הזה וראה את
 הארץ אשר נתתי לבני ישראל :
 יג וראיתה אתה ונאספת אל עמך גם
 אתה כאשר נאסף אהרן אהרן :
 יד כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת
 העדה להקדישני במים לעיניהם הם
 מי מריבת קדש מדבר צן : טו וידבר
 משה

משה אליהוה לאמר : טו יפקד יהוה
 אלהי הרוחת לכל בשר איש עד העדה :
 ז אשר יצא לפניו ואשר בא לפניו
 ואשר יוציאם ואשר יביאם ואל תהיה
 עדת יהוה בצאן אשר אין להם רעה :
 יז ויאמר יהוה אל משה קח לך את
 יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת
 את ידך עליו : יט והעמדת אתו לפני
 אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתו
 אתו לעיניהם : כ ונתתה מהודך עליו
 למען ישמעו כל עדת בני ישראל :
 כא ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו
 במשפט האורים לפני יהוה על פיו
 יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל
 אתו וכל העדה : כב ויעש משה כאשר
 צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו
 לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה :
 כג ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר
 דבר יהוה ביד משה : פ

חמישי

וידבר

כח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
כֹּצוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמֵי רֵיחַ נִיחָחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה
כִּבְשֵׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם
עַל־הַ תְּמִיד : וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בְּבֹקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים : וְעִשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת
הַהֵיזֵן : וְעַל־תְּמִיד הַעֲשִׂיָה בַּחֹר סִינִי
לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת
הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֶּךָ נֶסֶךְ
יִשְׁכַּר לַיהוָה : וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחָת הַבֹּקֶר
וְכַנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה : פ
ט וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כֶבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : י עַל־תִּשְׁבַּת

פרשת ראש הרש כהול

כשבתו

בִּישְׁבַּתוֹ עַל־עַלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה : פ
י וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרְבוּ עֹלָה לַיהוָה
פְּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁים
בְּנֵי־שָׁנָה יִשְׁבַּעַה תְּמִימִם : יב וּשְׁלֹשָׁה
עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : יג וְעֶשְׂרֹן
עִשְׂרוֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עַל־הַ רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה
לַיהוָה : יד וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הַהֵיזֵן יִהְיֶה
לְפָר וּשְׁלִישִׁת הַהֵיזֵן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵיזֵן
לְכֶבֶשׂ יִין זֹאת עַל־תִּשְׁבַּת חֲדָשׁ בְּחֹדְשׁוֹ
לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה : טו וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד
לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עַלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה
וְנִסְכּוֹ : ס שְׁשִׁי טו וּבְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּאַרְבַּעַה עֶשְׂרִי יוֹם לְחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה :
ז וּבְחֹמֶשֶׁה עֶשְׂרִי יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹג
שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֹאכֵל : יח בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּר־מְלֹאכֶת

עבדה

16 טז

במדבר

עבודה לא תעשו : יט והקרבתם אשה
עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל
אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם
יהיו לכם : כ ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלישה עשרנים רפר ושני עשרנים
לאיל תעשו : כא עשרון עשרון תעשה
רכבש האחד לשבעת הכבשים :
כב ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם :
כג מלבד עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את־אלה : כד בארה
תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה
ריח־ניחח ליהוה ער־עולת התמיד
יעשה ונסכו : כה וביום השביעי מקרא־
קדיש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה
לא תעשו : ס וביום הבכורים
בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא־קדיש יהיה לכם
כל־מלאכת עבודה לא תעשו :
כו והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה

ע כטרהא ובלא מאריך בש

פרים

פרים בני־בקר שנים איל אחד שבעה
כבשים בני שנה : כז ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלישה עשרנים רפר
האחד שני עשרנים לאיל האחד :
כט עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים : ל שעיר עזים אחד לכפר
עליכם : לא מלבד עלת התמיד ומנחתו
תעשו תמימם יהיו לכם ונסביהם : פ
כט ובחדש השביעי באחד לחדש
מקרא־קדיש יהיה לכם כל־מלאכת
עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם :
כ ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר
בן־בקר אחד איל אחד כבשים בני־
שנה שבעה תמימם : ג ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלישה עשרנים רפר
שני עשרנים לאיל : ד ועשרון אחד
רכבש האחד לשבעת הכבשים :
ה ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם :
ו מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת

התמיד

התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם
לרית ניחח אשה ליהוה : ס ובעשור
לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשותיכם כל
מלאכה לא תעשו : ו והקרבתם עלה
ליהוה רית ניחח פר בין בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם
יהיו לכם : ט ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד : י עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים :
י א שער עזים אחד חטאת מלבד חטאת
הכפרים ועלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם : ס שביעי יב ובחמשה עשר
יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
וחגתם חג ליהוה שבעת ימים :
י והקרבתם עלה אשה רית ניחח
ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר
אילים

אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם יהיו : י ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
האחד לישלשה עשר פרים שני עשרנים
לאיל האחד לשני האילים : טו ועשרון
עשרון לכבש האחד לארבעה עשר
כבשים : טז ושער עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : ס
יז וביום השני פרים בני בקר שנים
עשר אילים שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים : יח ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט : יט ושער עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם : ס כ וביום השלישי
פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים :
כ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט : כב ושער
חטאת

חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד
 וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : ס כג וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי
 פְּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵה תְּמִימִם : כד מִנְחָתָם
 וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים רֵאִילִם וְרִכְבָּשִׁים
 בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : כה וְשַׁעִיר עֲזִיזִים
 אֶחָד חַטָּאת מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד
 מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : ס כו וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי
 פְּרִים תְּשֻׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵה תְּמִימִם : כז וּמִנְחָתָם
 וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים לֵאֵילִם וְרִכְבָּשִׁים
 בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : כח וְשַׁעִיר חַטָּאת
 אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
 וְנִסְכָּהּ : ס כט וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פְּרִים
 שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵה תְּמִימִם : ל וּמִנְחָתָם
 וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים רֵאִילִם וְרִכְבָּשִׁים
 בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : לא וְשַׁעִיר חַטָּאת
 אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
 וְנִסְכָּהּ

וְנִסְכָּהּ : ס לב וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פְּרִים
 שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵה תְּמִימִם : לג וּמִנְחָתָם
 וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים לֵאֵילִם וְרִכְבָּשִׁים
 בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : לד וְשַׁעִיר חַטָּאת
 אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
 וְנִסְכָּהּ : ס מ מפטיר לה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרֶת
 תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאָכָת עֲבֹדָהּ לֹא
 תַעֲשׂוּ : לו וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ
 נִיחָח לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיז אֶחָד כִּבְשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם : לו מִנְחָתָם
 וְנִסְכֵיהֶם לַפֶּר לֵאֵיל וְרִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם
 כַּמִּשְׁפָּט : למ וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד
 עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : טל אֵלֶּה
 תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לֶבֶד מִנְדְרֵיכֶם
 וּנְדָבְתֵיכֶם רְעֵלְתֵיכֶם וּרְמִנְחֹתֵיכֶם
 וְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם : ל וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר־צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ פ פ
 וידבר

ב וידבר משה אל ראשי המטות לבני
ישראל לאמר זה הדבר אשר
צוה יהוה : ג איש כי ידר נדר ליהוה
אוהשבע ישבעה לאסר אסר על נפשו
לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה :
ד ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה
אסר בבית אביה בנעריה : ה ושמע
אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה
על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
יקום : ו ואם הניא אביה אתה ביום
שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה
על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי
הניא אביה אתה : ז ואם היו רתיה
לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה
אשר אסרה על נפשה : ח ושמע אישה
ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה
ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו :
ט ואם ביום שמע אישה ניא אותה

והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה
יסלח לה : י ונדר אלמנה וגרושה כל
אשר אסרה על נפשה יקום עליה :
יא ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר
על נפשה בשבעה : יב ושמע אישה
והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום : יג ואם הפר יפר אתם
אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה
לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה
הפרם ויהוה יסלח לה : יד כל נדר
וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
יקימנו ואישה יפרנו : טו ואם החריש
יחריש לה אישה מיום אל יום והקים
את כל נדריה או את כל אסריה אשר
עליה הקים אתם כי החריש לה ביום
שמעו : טז ואם הפר יפר אתם אחר
שמעו ונשא את עונה : יז אלה החקים

אשר צוה יהוה את משה בין יהוש
 לאשתו בין אב לבתו פנעריה בית
 אביה: פ לא שני וידבר יהוה אל
 משה לאמר: כ נקם נקמת בני ישראל
 מאת המדינים אחר האסף אל עמיה:
 ג וידבר משה אל העם לאמר החלצו
 מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין
 לתת נקמת יהוה במדין: ד הלך
 למטה אלף למטה לכל מטות ישראל
 תשלחו לצבא: ה וימסרו מידרפי
 ישראל הלך למטה שנים עשר ארף
 חלוצי צבא: ו וישלח אתם משה אלף
 למטה לצבא אתם ואת פינחס בן
 אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
 והצנרות התרועה בידו: ז ויצבאו על
 מדין באשר צוה יהוה את משה ויהרגו
 כל זכר: ח ואת מלכי מדין הרגו על
 חרליהם את אוי ואת דקם ואת צור
 ואת חור ואת דבע חמשת מלכי מדין
 ואת

ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב:
 ט וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת
 טפם ואת כל בהמתם ואת כל
 מקנהם ואת כל חילם בזו: י ואת
 כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם
 שרפו באש: יא ויקחו את כל השלל
 ואת כל המלקוח באדם ובבהמה:
 יב ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן
 ואל עדת בני ישראל את השבי ואת
 המלקוח ואת השלל אל המחנה אל
 ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: ס
 שלישי (שני כסון מחבורות) זכ ויצאו משה ואלעזר
 הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם
 אל מחוץ למחנה: יד ויקצף משה על
 פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות
 הובאים מצבא המדחמה: טו ויאמר
 אליהם משה החייתם כל נקבה: טז הן
 הונה היו לבני ישראל בדבר בלעם
 למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי

המגפה בעדרת יהוה : י ועתה הרגו
כל זכר בטף וכל אישה ידעת איש
למשכב זכר הרגו : יא וכל הטף בנשים
אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם :
יב ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים
כל הרג נפש וכלי נגע בחלל תתחטאו
ביום השלישי וביום השביעי אתם
ושביכם : יג וכל בגד וכל כלי עור
וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
תתחטאו : יד ויאמר אלעזר הכהן
אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת
תקרת התורה אשר צוה יהוה את
משה : טו אך את הזהב ואת הכסף
את הנחשת את הברזל את הבדיל
ואת העפרת : טז כל דבר אשר יבא
באיש תעבירו באש וטהר אך במי נדה
יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו
במים : יז וכבסתם בגדיכם ביום
השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל

המחנה

המחנה : ט רביעי כז ויאמר יהוה אל
משה לאמר : יט שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר
הכהן וראשי אבות העדה : כ וחצית
את המלקוח בין תפשי המלחמה
היציאים לצבא ובין כל העדה :
כא והרמת מכס ליהוה מאת אנשי
המלחמה היציאים לצבא אחד נפש
מחמש המאות מן האדם ומן הבקר
ומן החמרים ומן הצאן : כב ממחציתם
תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת
יהוה : כג וממחצית בני ישראל תקחו
אחד אחד מן החמשים מן האדם מן
הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל
הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי
משמרת משכן יהוה : כד ויעש משה
ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
משה : כה חמישי לב ויהי המלקוח יתר הבז
אשר בזוועס הצבא צאן שש מאות אלה
ושבעים

ושבעים אלף וחמשת אלפים : לו ובקר
 שנים ושבעים אלף : לו וחמרים אחד
 וששים אלף : לו ונפש אדם מן הנשים
 אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש
 שנים ושלושים אלף : לו ותהי המחצה
 חלק היצאים בצבא מספר הצאן
 שלש מאות אלף ושלושים אלף
 ושבעת אלפים וחמש מאות : לו ויהי
 המכס ליהוה מן הצאן שש מאות
 חמש ושבעים : לו והבקר ששה
 ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים
 ושבעים : לו וחמרים שלושים אלף
 וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד
 וששים : מ ונפש אדם ששה עשר אלף
 ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש :
 מה ויתן משה את מכס תרומת יהוה
 לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
 משה : מה וממחצית בני ישראל
 אשר חצה משה מן האנשים הצבאים :
 ויהי

מנ ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש
 מאות אלף ושלושים אלף שבעת
 אלפים וחמש מאות : מד ובקר ששה
 ושלושים אלף : מה וחמרים שלושים אלף
 וחמש מאות : מו ונפש אדם ששה
 עשר אלף : מז ויקח משה ממחצת בני
 ישראל את האחו אהרן מן החמשים
 מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם
 ללוים שמרי משמרת משכן יהוה
 כאשר צוה יהוה את משה : מה ויקרבו
 אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא
 שרי האלפים ושרי המאות : מה ויאמרו
 אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי
 המלחמה אשר בידנו ו לא נפקד ממנו
 איש : כ ונקרב את קרבן יהוה איש
 איש מצא כלי זהב הצעדה וצמיד
 טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו
 לפני יהוה : כל ויקח משה ואלעזר הכהן
 את הזהב מאתם כל כלי מעשה :
 ויהי

כב ויהי כל זה התרומה אשר הלימו
 ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות
 וחמשים שקל מאת שרי האלפים
 ומאת שרי המאות : כ אנשי הצבא
 בזו איש לו : כד ויקח משה ואלעזר
 הכהן את הזהב מאת שרי האלפים
 והמאות ויבאו אתו אל אהרן מועד
 זכרון לבני ישראל לפני יהוה : פ ששי
 (שלישי כסון מחוכרות) לב ו מקנה י רב היה
 לבני ראובן ולבני גרעצום מאד ויראו
 את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והגדה
 המקום מקום מקנה : כ ויבאו בני גר
 ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל
 אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר :
 ג עטרות ודיבן ויעזר ונמררה והשבון
 ואלעדרה ישבם ונבו ובען : ד הארץ
 אשר הבה יהוה לפני עבת ישראל
 ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה : ס
 ויאמרו איס מצאנו הן בעיניך יתן
 את

את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל
 העברנו את הירדן : ו ויאמר משה
 לבני גר ולבני ראובן האחיקם יבאו
 למלחמה ואתם תישבו פה : ז ולמה
 תנואון את לב בני ישראל מעבר אל
 הארץ אשר נתן להם יהוה : ח כה
 עשו וכתיכם בשלחי אתם מקדש
 ברנע לראות את הארץ : ט ויעלו עד
 נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו
 את לב בני ישראל לבלתיבא אל
 הארץ אשר נתן להם יהוה : י ויחר
 אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר :
 יא אם יראו האנשים העלים ממצרים
 מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה
 אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
 וליעקב כי לא מלאו אחרי : יב בלתי
 בלב בן פנרה תקנזו ויהושע בן נון
 כי מלאו אחרי יהוה : יג ויחר אף יהוה
 בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה

עֲדַתְכֶם כָּל־הַדֹּר הַעִיֵּשָׁה הִרְעָה בְּעֵינַי
 יְהוָה : י' וְהִנֵּה קָמַתֶם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם
 תְּרַבּוּת אַנְשִׁים חֲשָׁאִים לִסְפוֹת עוֹד
 עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶר־יִשְׂרָאֵל : טו כִּי
 תִּשְׁכַּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחֹ
 בְּמִדְבָר וַיִּשְׁחַתֶּם לְכָל־הָעַם הַזֶּה : ס
 טו וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גִדְרַת צֶאֱן נִכְנַה
 לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפְּנוּ : י' וַאֲנַחְנוּ
 נַחֲלֵץ חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
 אִסְּהִיבְיָאֵנָם אֶר־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפְּנוּ
 בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : י"א לֹא
 נָשׁוּב אֶל־בְּתִינּוּ עַד הַתְּנַחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ נַחֲלָתוֹ : י"ב כִּי לֹא נִנְחַל אִתְּם מֵעַבְר
 לַיַּרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתְנוּ אֵלֵינוּ
 מֵעַבְר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה : פ שְׁבִיעִי (רביעי כסס
 ממזכרות) כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִיֵּשָׁה אִסְּתַעֲשׂוּן
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אִסְּתַחֲלְצוּ לִפְנֵי יְהוָה
 לְמַלְחָמָה : כ"א וְעַבְר לָכֶם כָּל־חֲלוּץ
 אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־

איביו

אִיבִיו מִפְּנֵיו : כ"ב וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי
 יְהוָה וְאַחַר תִּשְׁכּוּ וְהִייתֶם נִקִּים מִיְהוָה
 וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם
 לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה : כ"ג וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן
 כִּן הִנֵּה חֲטַאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטַאתְכֶם
 אֲשֶׁר תִּמְצֵא אִתְּכֶם : כ"ד בְּנֹוֹ לָכֶם עָרִים
 לְטַפְּכֶם וּגְדֵרֹת לְצִנְאֲכֶם וְהִיצֵא מִפִּיכֶם
 תַעֲשׂוּ : כ"ה וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן
 אֶל־מֹשֶׁה לֹאמֹר עֲבַדְיָךְ יַעֲשׂוּ כַאֲשֶׁר
 אָדְנִי מִצִּוְהָ : כ"ו טַפְּנוּ נָשִׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל־
 בְּהֵמַתְנוּ יְהוֹשִׁים בְּעָרֵי הַגְּלָעָד :
 כ"ז וְעֲבַדְיָךְ יַעֲבְרוּ כָל־חֲלוּץ צְבָא לִפְנֵי
 יְהוָה לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אָדְנִי דָבָר :
 כ"ח וַיֵּצֵו לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֲלֵעָזֵר הַכֹּהֵן
 וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְאֶת־רָאשֵׁי אָבוֹת
 הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : כ"ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֱלֹהִים אִם־יַעֲבְרוּ בְנֵי־גֵר וּבְנֵי־רְאוּבֵן
 אִתְּכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חֲלוּץ לְמַלְחָמָה
 לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם
 וּנְתַתֶּם

וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזֵיהּ
לֹא־אִסְרָא יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים אֶתְכֶם וְנֶאֱחָזוּ
בְתַכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : לֹא וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גֵר
וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
אֲדַעֲבִידְךָ בֶּן נַעֲשֵׂה : לֹא נַחֲנוּ נַעֲבֹר
חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֲתַנּוּ
אֲחֹזֵת נַחֲלַתְנוּ מֵעַבֵּר לִירֵדָן : לֹא וַיִּתֵּן
יְהוָה מִשֶּׁה לְבְנֵי־גֵר וּלְבְנֵי רְאוּבֵן
וּלְחֲצִי שִׁבְטֵי מְנַשֶּׁה בְּיֹוסֵף אֶת־
מַמְלַכְתּוֹ סִיחֵן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת־
מַמְלַכְתּוֹ עֹוג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן הָאֶרֶץ לְעַרְיָה
בְּגַבְלַת עַרְיָ הָאֶרֶץ סָבִיב : לֹא וַיִּבְנוּ
בְנֵי־גֵר אֶת־דִּיבֵן וְאֶת־עֵטְרַת וְאֶת־
עַרְעַר : לֹא וְאֶת־עֵטְרַת שׁוּפָן וְאֶת־יַעֲזֹר
וַיִּגְבְּהוּ : לֹא וְאֶת־בֵּית נִמְרָה וְאֶת־בֵּית
הָרֵן עַרְיָ מִבְּצָר וְגִדְרַת צָאן : לֹא וּבְנֵי
רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבוֹן וְאֶת־אֶלְעָלָי
וְאֶת קְרִיתִים : לֹא וְאֶת־נָבו וְאֶת־בַּעַל
מְעֹז מִוֹסֶבֶת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ

בשמונה

בְּשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ :
טל וַיִּלְכוּ בְנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה
וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּוְרֹשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ :
מפטיר מ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמְכִיר
בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ : מנח וַיֵּאִיר בֶּן־
מְנַשֶּׁה הַלֵּךְ וַיִּלְכַּד אֶת־חֹתְמֹתֵיהֶם וַיִּקְרָא
אֶתְהֵן חֹתֵי יַאִיר : מנח וַנִּבַּח הַלֵּךְ וַיִּלְכַּד
אֶת־קִנְתָּ וְאֶת־בְּנֵי־הָאֱמֹרִי וַיִּקְרָא לָהֶּן נִבַּח
בְּשֵׁמוֹ : פ פ פ
לג ה אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְיָתָם
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן : כ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־
מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה
מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם : נ וַיִּסְעוּ מִרַעַמְכֶּסֶת
בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּחֹמֶשׁ עָשָׂר יוֹם
לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם :
ו וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים אֶת אֲשֶׁר הִכָּה
יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵיהֶם עָשָׂה

יהוה

ה בלא מפיק

יהוה שפטים : ה ויסעו בני ישראל
 מרעמסס ויחנו בסכת : ו ויסעו מסכת
 ויחנו באתם אשר בקצה המדבר :
 ז ויסעו מאתם וישב על פי החרות
 אשר על פני בער צפון ויחנו לפני
 מגדל : ח ויסעו מפני החרות ויעברו
 בתוך הים המדברה וילכו דרך
 שרישת ימים במדבר אתם ויחנו
 במרה : ט ויסעו ממרה ויבאו אילמה
 ובאילם שתים עשרה עינת מים
 ושבעים תמרים ויחנו שם : י ויסעו
 מאילם ויחנו על ים סוף : יא ויסעו
 מים סוף ויחנו במדבר סין : יב ויסעו
 מדבר סין ויחנו בדפקה : יג ויסעו
 מדפקה ויחנו באלוש : יד ויסעו מאלוש
 ויחנו ברפידם ולא היה ישם מים לעם
 רשתות : טו ויסעו מרפידם ויחנו
 במדבר סיני : טז ויסעו מדבר סיני
 ויחנו בקברת התאוה : יז ויסעו מקברת

התאוה

מלעיל

התאוה ויחנו בחצרות : יח ויסעו
 מחצרות ויחנו ברמתה : יט ויסעו
 מרמתה ויחנו ברמזן פרץ : כ ויסעו
 מרמזן פרץ ויחנו בלבנה : כא ויסעו
 מלבנה ויחנו ברסה : כב ויסעו מרסה
 ויחנו בקהלתה : כג ויסעו מקהלתה
 ויחנו בהר שפר : כד ויסעו מהר שפר
 ויחנו בחרדה : כה ויסעו מחרדה ויחנו
 במקהלת : כו ויסעו ממקהלת ויחנו
 בתחת : כז ויסעו מתחת ויחנו
 בתרח : כח ויסעו מתרח ויחנו
 במתקה : כט ויסעו ממתקה ויחנו
 בחשמנה : ל ויסעו מחשמנה ויחנו
 במסרות : לא ויסעו ממסרות ויחנו בבני
 יעקן : לב ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר
 הגדגד : לג ויסעו מחר הגדגד ויחנו
 ביטבתה : לד ויסעו מיטבתה ויחנו
 בעברנה : לה ויסעו מעברנה ויחנו
 בעצין גבר : לו ויסעו מעצין גבר ויחנו

במדבר

במדבר צן הוא קדש : לו ויסעו מקדש
ויחנו בהר ההר בקצה ארץ ארום :
לם ועל אהרן הכהן אר-הר ההר על-
פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
לצאת בני ישראל מארץ מצרים
בחדש החמישי באחד לחדש : טל ואהרן
בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו
בהר ההר : ס ם וישמע הפנעני מלך
ערד והוא יושב בנגב בארץ כנען בבא
בני ישראל : מט ויסעו מהר ההר ויחנו
בצלמנה : מכ ויסעו מצלמנה ויחנו
בפונן : מד ויסעו מפונן ויחנו באבת :
מז ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים
בגבול מואב : מה ויסעו מעיים ויחנו
בדיבן גר : מט ויסעו מדיבן גר ויחנו
בעלמן דבלתימה : מז ויסעו מעלמן
דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני
נבו : מט ויסעו מהרי העברים ויחנו
בערבת מואב על ירדן ירחו : מט ויחנו
על

על הירדן מבית הישמת עד אבר
השטים בערבת מואב : ס שני (חמישי כססן
מחזרות) כ וידבר יהוה אל משה בערבת
מואב על ירדן ירחו לאמר : כז דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
עברים את הירדן אל ארץ כנען :
כח והורשתם את כל יישיבי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל משביתם
ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת
כר במותם תשמידו : כט והורשתם את
הארץ ויישבתם בה כי לכם נתתי את
הארץ לרשת אתה : שליש כד והתנחלתם
את הארץ בגורל למשפחתכם לרב
תרבו את נחלתו ולמעט תמעט את
נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל
לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו :
לג ואסלא תורישו את יישיבי הארץ
מפניכם והיה אשר תותירו מהם
רשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם

וַצַּרְרוּ יַתְכֶם עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
יֹשְׁבִים בָּהּ: ^ט וְהָיָה בְּאִשֶּׁר דַּמִּיתִי
לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעִשֶׂה לָכֶם: ^פ
לד ^ו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
כִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל-הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְרֹךְ לָכֶם בְּנַחֲלֶיהָ אֶרֶץ
כְּנָעַן רַגְבַלְתִּיהָ: ^ג וְהָיָה לָכֶם פֶּאֶת-
גֹּב מַמְדַּבְר־צֹן עַל-יְדֵי אֲדוּם וְהָיָה
לָכֶם גְּבוּר גֹּב מִקְצֵה יַם-הַמֶּלַח
קִדְמָה: ^ד וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּר מִגֹּב
לְמַעַל עֲקֻרִים וְעָבַר צְנֹה וְהָיָה
תּוֹצְאָתוֹ מִגֹּב לְקִדְשׁ בְּרִנֵּעַ וַיֵּצֵא
חֲצֵר-אֲדָר וְעָבַר עֲצֻמָּנָה: ^ה וְנָסַב הַגְּבוּל
מֵעֲצֻמוֹן נַחֲלֵה מִצְרַיִם וְהָיוּ תּוֹצְאָתוֹ
הַיַּמָּה: ^ו וְגְבוּל יַם וְהָיָה לָכֶם הַיַּם הַגָּדוֹל
וְגְבוּל זֶה-יְהִי לָכֶם גְּבוּל יַם: ^ז וְזֶה
יְהִי לָכֶם גְּבוּל צְפּוֹן מִן-הַיַּם הַגָּדוֹל
תְּתָאוּ לָכֶם הַר הַהָר: ^ח מֵהַר הַהָר
וְהָיוּ ק' התאו

התאו

תְּתָאוּ לָבֹא חֲמַת וְהָיוּ תּוֹצְאֹת הַגְּבוּל
צְרֹדָה: ^ט וַיֵּצֵא הַגְּבוּל זְפֹרְנָה וְהָיוּ
תּוֹצְאָתוֹ חֲצֵר עֵינָן זֶה-יְהִי לָכֶם
גְּבוּל צְפּוֹן: ^י וְהַתְּאוֹתֵיכֶם לָכֶם לְגְבוּל
קִדְמָה מִחֲצֵר עֵינָן שְׂפֵמָה: ^{יא} וַיֵּרֶד
הַגְּבוּל מִשְׁפַּם הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לְעֵין וַיֵּרֶד
הַגְּבוּל וּמָחָה עַל-כַּתֵּף יַם-כִּנְרֹת קִדְמָה:
יב וַיֵּרֶד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תּוֹצְאָתוֹ
יַם הַמֶּלַח זֹאת תְּהִיָּה לָכֶם הָאָרֶץ
לְגַבְלֹתֶיהָ סָבִיב: ^{יג} וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרֵל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמִּטּוֹת וַחֲצֵי הַמִּטָּה:
יד כִּי לָקְחוּ מִטָּה בְּנֵי הָרֵאוּבֵנִי לְבֵית
אֲכָתֶם וּמִטָּה בְּנֵי-הַגָּדִי לְבֵית אֲכָתֶם
וַחֲצֵי מִטָּה מִנִּשְׂאָה לָקְחוּ נַחֲלֹתֶם:
טו יִשְׁנֵי הַמִּטּוֹת וַחֲצֵי הַמִּטָּה לָקְחוּ
נַחֲלֹתֶם מֵעָבַר לַיַּרְדֵּן יִרְחוּ קִדְמָה
מִזְרָחָה: ^פ רביעי (ששי כסן ממזכרות) טז וַיְדַבֵּר
יְהוָה

א נחח ת כרכיע

יהוה אל־מִשֶׁה לֵאמֹר : י אֱלֹהֵי שְׁמוֹת
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ
אֲלֶעָזֶר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נֹון : יב וְנָשִׂיא
אַחַד נָשִׂיא אַחַד מִמֶּטֶה תִקְחוּ לַנַּחַל
אֶת־הָאָרֶץ : יג וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
לְמִטֶּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה : כ וּלְמִטֶּה
בְּנֵי שִׁמְעוֹן שִׁמּוֹאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד :
כא לְמִטֶּה בְנֵימֵן יֵלִידֵר בֶּן־כַּסְלוֹן :
כב וּלְמִטֶּה בְנֵי־דָן נָשִׂיא בְקִי בֶן־יִגְלִי :
כג לְבְנֵי יוֹסֵף לְמִטֶּה בְנֵי־מְנַשֶׁה נָשִׂיא
חֲנִיָּאל בֶּן־אֶפְדֹ : כד וּלְמִטֶּה בְנֵי־אֶפְרַיִם
נָשִׂיא קִמּוֹאֵל בֶּן־שַׁפְטָן : כה וּלְמִטֶּה
בְּנֵי־זְבוּלֹן נָשִׂיא אֲדִיעֶפֶן בֶּן־פְּרֹנֶה :
ט וּלְמִטֶּה בְנֵי־יִשְׁשָׁכָר נָשִׂיא פְּלִטְיָאל
בֶּן־עֶזֶן : טו וּלְמִטֶּה בְנֵי־אֲשֶׁר נָשִׂיא
יְחִיהוּד בֶּן־שְׁלָמִי : כז וּלְמִטֶּה בְנֵי־
גַּפְתָּלִי נָשִׂיא פְּרֹהָאֵר בֶּן־עַמִּיהוּד :
כט אֱלֹהֵי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַנַּחַל אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : פ

חמישי

וידבר

לה פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מִשֶׁה בְּעֶרְבַת
מוֹאָב עַרְיֵרְדֵן יַרְחוֹ לֵאמֹר : כ צֹו אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנּוּ לְלוֹיִם מִנַּחֲלַת אַחֲזָתָם
עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרֵשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם
תִּתְּנוּ לְלוֹיִם : ג וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם
לְשִׁבְתָּ וּמִגְרֵשֵׁיהֶם יִהְיוּ לְבַהֲמָתָם
וּלְרֹכֶשֶׁם וּלְכָל חֵיתָם : ד וּמִגְרֵשֵׁי הָעָרִים
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם מִקִּיר הָעִיר וְחֹצֵה
אֶרֶץ אִמָּה סְבִיב : ה וּמִדַּתָּם מִחוּץ
לְעִיר אֶת־פֶּאת־קִדְמָה אַלְפִים בָּאִמָּה
וְאֶת־פֶּאת־נֶגֶב אַלְפִים בָּאִמָּה וְאֶת־
פֶּאת־יָם אַלְפִים בָּאִמָּה וְאֶת־פֶּאת־
צָפוֹן אַלְפִים בָּאִמָּה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה
יְהִי לָהֶם מִגְרֵשׁ הָעָרִים : ו וְאֶת־הָעָרִים
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אֶת־שֵׁשׁ־עָרֵי
הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְגַם שְׁמֵה הַרְצָח
וְעַלֵּיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר :
ז כָּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אַרְבָּעִים
וּשְׁמֹנֶה עִיר יִתְּהֶן וְאֶת־מִגְרֵשֵׁיהֶן :
וְהָעָרִים

ס והערים אשר תתנו מאחזת בני-
 ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט
 תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינתנו
 יתן מעריו ללוים: פ ששי (רביעי כסון מחוכרות)
 ט וידבר יהוה אל משה לאמר: י דבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
 עברים את הירדן ארצה כנען:
 יב והקריתם לכם ערים ערי מקלט
 תהיינה לכם וגם שמה רצח משה
 נפש בשגגה: יג והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד-
 עמדו לפני העדה למשפט: יד והערים
 אשר תתנו יששערי מקלט תהיינה
 לכם יי את שלש הערים תתנו מעבר
 לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ
 כנען ערי מקלט תהיינה: טו לבני
 ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה
 שש הערים האלה למקלט לנוס
 שמה כל מכה נפש בשגגה: טז ואם
 בבלי

ככלי ברזל י הבהו וימת רצח הוא
 מות יומת הרצח: יז ואם באבן יד
 אשר ימות בה הבהו וימת רצח הוא
 מות יומת הרצח: יח או בכלי עץ יד
 אשר ימות בו הבהו וימת רצח הוא
 מות יומת הרצח: יט גאל הדם הוא
 ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו:
 כ ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו
 בצדיה וימת: כא או באיבה הבהו
 בידו וימת מות יומת המכה רצח
 הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו
 בו: כב ואם בפתע בלא איבה הדפו
 או השליך עליו כל כלי בלא צדיה:
 כג או בכל אבן אשר ימות בה בלא
 ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב
 לו ולא מבקש רעתו: כד ושפטו העדה
 בין המכה ובין גאל הדם עד
 המשפטים האלה: כה והצילו העדה
 את הרצח מיד גאל הדם והשיבו
 אתו

אתו העדה אר-עיר מקלטו אשר-נם
שמה וישב בה עד-מות הכהן הגדל
אשר מישח אתו בשמן הקדש : כ ואם-
יצא יצא הרצח את-גבול עיר מקלטו
אשר יגוס שמה : כו ומצא אתו גאל
הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח
גאל הדם את-הרצח אין לו דם : כז כי
בעיר מקלטו ישב עד-מות הכהן
הגדל ואחרי-מות הכהן הגדל ישוב
ה רצח אל-ארץ אחוזתו : כט והיו אלה
לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל
מושבתיכם : ל כל-מכה-נפש רפי
עדים ירצח את-הרצח ועד אחד לא-
יענה בנפש למות : לא ולא-תקחו כפר
לנפש רצח אשר-הוא רשע למות כי-
מות יומת : לב ולא-תקחו כפר לנוס
אל-עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ
עד-מות הכהן : לג ולא-תחניפו את-
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא

יחניף את-הארץ ולא-רץ לא-יכפר להם
אשר שפך-בה כדאם בדם שפכו :
ל ולא תטמא את-הארץ אשר אתם
ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי
אני יהוה שכן בתוך בני ישראל : פ
שביעי לו ט ויקרבו ראשי האבות
למשפחת בני-גלעד בן-מכיר בן
מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות
לבני ישראל : כו ואמרו את-אדני צוה
יהוה לתת את-הארץ בנחלה בגורל
לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת
את-נחלת צלפחד אחינו לבנתיו :
ז והיו לאחד מבני שבטי ישראל
לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו
ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה
להם ומגרל נחלתנו יגרע : ח ואם-יהיה
היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על
נחלת המטה אשר תהיינה להם

ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן :
ו יצו משה את בני ישראל על פי
יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים :
ו זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות
צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה
לנשים אך למשפחת מטה אביהם
תהיינה לנשים : ו ולא תסב נחלה
לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל :
ו וכלבת ירשת נחלה ממשות בני
ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה
תהיה לאשה למען ירשו בני ישראל
איש נחלת אבותיו : ו ולא תסב נחלה
ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו
ידבקו משות בני ישראל : מפטיר כי אשר
צוה יהוה את משה כן עשו בנות
צלפחד : ו ותהיינה מחלה תרצה
ו חגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד
לבני דדיהן לנשים : ו ממשפחת בני

מנשה

מנשה בני יוסף היו לנשים ותהי נחלתן
עד מטה משפחת אביהן : י אלה
המצות והמשפטים אשר צוה יהוה
ביד משה אל בני ישראל בערבת
מואב על ירדן ירחו :

חזק

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמונים ושמונה ארפ"ח
סימן • וחציו והיה האיש אשר אבחר בו משהו יפרח • ופרשיותיו
עשרה ה' בדרד ינחנו סימן • וסרריו ל"ב לב שהור כרא לי
אלהים סימן • ופרקיו ל"ו לו חכמו ישכילו זאת סימן • בנין הפתוחות
שתים ותשעים והסתומות ששים ושש • הכל מאה
וחמישים ושמונה פרשיות • אני חלקך ונחלתך סימן :

תם ונישלם ספר במדבר •
שכח לאל חסרו עלינו גבר

א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ
 ויבך איש מבית לחם יהודה לגור
 בשדו מואב הוא ואשתו ושני בניו : ושם האיש
 אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון
 וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי-
 מואב ויהיו שם : וימת אלימלך איש נעמי
 ותשאר היא ושני בניה : וישאו להם נשים
 מאכיות שם האחת ערפה ושם השנית רות
 וישבו שם כעשר שנים : וימתו גם שניהם מחלון
 וכליון ותשאר האשה משני ירדיה ומאישה :
 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה
 בשדה מואב כיפקד יהוה את עמו לתת לחם
 לחם : ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי
 כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ
 יהודה : ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה
 אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר
 עשיתם עם המתים ועמדי : יתן יהוה לכם
 ומצאון מנוחה אשה בית אישה ותשק להן
 ותשאנה קולן ותבכינה : ותאמרנה לה כי אתך
 נשוב לעמך : ותאמר נעמי שבנה בנתי רמה
 תלכנה עמי העור לי בנים במעי והיו לכם
 לאנשים : שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות
 יעש p

לאיש כי אמרתי ישלי תקוה גם הייתי הליכה
 לאיש וגם ירדתי בנים : הלהן תשב רנה עד
 אשר יגדלו הלהן תענה לכלתי היות לאיש אל
 בנתי כי מרלי מאד מכס כי יצאה כי יד יהוה :
 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה
 ורות הבקרהבה : ותאמר הנה שבה יבמתך אל
 עמה ואל אלהיה שוכי אחרי יבמתך : ותאמר
 רות אל תפגע בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל
 אשר תלכי אלה ובאשר תליני אליו עמך עמי
 ואלהיך אלהי : באשר תמותי אמות ושם אקבר
 כה יעשה יהוה לי וכה יסוף פי המות יפריד ביני
 ובינך : ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה
 ותחדל לדבר אליה : ותלכנה שתיהם עד
 כואנה בית לחם ויהי ככואנה בית לחם ותהם כל
 העיר עליהן ותאמרנה הואת נעמי : ותאמר
 אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי
 המר שדי לי מאד : אני מלאה הלכתי וריקם
 השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה
 כי ושדי הרע לי : ותשב נעמי ורות המואבית
 כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית
 לחם בתחלת קציר שערים :

ב וילנעמי מידע לאישה איש גבור חיל
 ממשפחת אלימלך ושמו בעו :

ותאמר רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה

ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא-חן בעיניו
ותאמר לה לכי בתי : ותלך ותבוא ותלקט בשדה
אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבשו
אשר ממשפחת אלימלך : והנה-בעו בא מבית
לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו
יברכה יהוה : ויאמר בעו לנערו הנצב על-
הקוצרים למי הנערה הזאת : וישן הנער הנצב
על-הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה
עם-נעמי משדי מואב : ותאמר אלקטה-
ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד
מאז הבקר ועד-עתה זה שבתה הבית מעט :
ויאמר בעו אל-רות הלוא שמעת בתי אל-תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה
תדבקין עם-נערתי : עניך בשדה אשר-יקצרוך
והלכת אחריהן הלוא צויתי את-הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל-הכלים ושתיית מאשר
ישאבון הנערים : ותפל על-פניה ותשתחו ארצה
ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני
ואנכי נכריה : וישן בעו ויאמר לה הגד הגד לי
כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות אישך
ותעובי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-
עם אשר לא-ידעת תמור שלשום : ישלם יהוה
פעך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי
ישראל אשר-באת לחסות תחת-כנפיו : ותאמר

אמצא

אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת
על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך :
ויאמר לה בעו לעת האכל גשי הלם ואכלת מד
הלחם וטבלת פתך בחמין ותשב מצד הקוצרים
ויצבט-לה קלי ותאכל ותשבע ותתר : ותקם
ללקט ויצו בעו את-נעריו לאמר גם בין העמרים
תלקט ולא תכלימוה : וגם שלת-שלו לה מן-
הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו-בה : ותלקט
בשדה עד-הערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי
כאיפה שערים : ותשא ותבוא העיר ותרא
חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את
אשר-הותרה משבעה : ותאמר לה חמותה איפה
לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד
לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם
האיש אשר עשיתי עמו היום בעו : ותאמר נעמי
לבלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא-עזב חסדו
את-החיים ואת-המתים ותאמר לה נעמי קרוב
לנו האיש מנאלנו הוא : * ותאמר רות המואביה
גם כי-אמר אלי עם-הנערים אשר-לי תדבקין
עד אם-כלו את כל-הקציר אשר-לי : ותאמר
נעמי אל-רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם-
נערותיו ולא יפגעו-בך בשדה אחר : ותדבק
בנערות בעו ללקט עד-כלות קציר-השערים וקציר
החטים ותשב את-חמותה :

ותאמר

ה בלא מפיק חצי הספר כנסוקים

ג ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש
 לך מנוח אשר ייטב לך : ועתה הלא
 בעו מודעתנו אשר היית את נערותינו הנה הווא
 זרה את גרן השערים הלילה : ורחצת וסכת
 ושמת שמלתך עליך וירדת גרן אל תודעי
 לאיש עד פלתו לאכל ולשתות : ויהי בשכבו
 וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית
 מרגלתיו ושכבתיו והוא יגיד לך את אשר תעשין :
 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה : ותרד
 הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה : ויאכל
 בעו וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה
 ותבא בלש ותגד מרגלתיו ותשכב : ויהי בחצי
 הלילה ויחרר האיש וילפת והנה אשה שכבת
 מרגלתיו : ויאמר מי את ותאמר אנכי רות
 אמתך ופרשת כנפך עלי אמתך כי גאל אתה :
 ויאמר ברובה את ליהודה בתי היטבת חסדך
 האחרון מזה ראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים
 אסידל ואם עשיר : ועתה בתי אל תיראי כל
 אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי
 כי אשת חיל את : ועתה כי אמנם כי אם גאל
 אנכי וגם יש גאל קרוב ממני : ליני הלילה
 והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ
 לגאלך וגאלתיך אנכי חיי יהוה שכבי עד הבקר :
 כצ"ל וירדת ק' ושכבת ק' אלי ק' ולא סתוב ותשכב
 חצי הספר אם סתוב ולא קר

ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרום יכיר
 איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה
 הגרן : ויאמר הכי המטפחת אשר עליך ואחורי
 כה ותאחו בה וימד שש שערים וישת עליה
 ויבא העיר : ותבוא אל חמותה ותאמר מי את
 בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש :
 ותאמר ששה שערים האלה נתן לי כי אמר
 אל תבואי רקם אל חמותך : ותאמר שבי בתי
 עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט
 האיש כי אם כלה הדבר הזם :

ד ובעו ערה השער וישב שם והנה הגואל
 עבר אשר דבר בעו ויאמר סורה שבה
 פה פלני אלמני ויסר וישב : ויקח עשרה אנשים
 מוקני העיר ויאמר שבורפה וישבו : ויאמר לגאל
 חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה
 נעמי השבה משדה מואב : ואני אמרתי אגלה
 אונך לאמר קנה נגד היושבים ונגד זקני עמי אם
 תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי
 אין זולתי לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי
 אגאל : ויאמר בעו ביום קנותה השדה מיד נעמי
 ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים
 שם המת עד נחלתו : ויאמר הגאל לא אוכל
 לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה
 חסר ו יתירה אלי ק' ולא סתוב ואדעה ק' קניתי ו יתירה את

את-נאלתי פי לא-אובד לגאול : וזאת לפני
 בִּישְׂרָאֵל עַל-הַגְּאֻלָּה וְעַל-הַתְּמוּדָה לְקַיֵּם כֹּל-
 דְּבַר שְׁרָף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה
 בִּישְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר הַגַּאֵל לְבָעוּ קְנֵה-לָךְ וַיִּשְׁרָף
 נִעְלוּ : וַיֹּאמֶר בָּעוּ לְזַקְנִים וְכַל-הָעַם עִדִים אַתֶּם
 הַיּוֹם פִּי קָנִיתִי אֶת-כָּל-אִשֶׁר לְאֵלֵימֶכֶךָ וְאֵת כָּל-
 אִשֶׁר לְכִרְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נְעָמִי : וְגַם אֶת-רוּת
 הַמַּאֲכִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקִּים
 שֵׁם הַמֵּת עַל-נַחְלָתוֹ וְלֹא-יִכָּרֵת שֵׁם-הַמֵּת מֵעַם
 אַחִיו וּמִשְׁעַר מְקוֹמוֹ עִדִים אַתֶּם הַיּוֹם : וַיֹּאמְרוּ
 כָּל-הָעַם אִשֶׁר-בְּשַׁעַר וְהַזְקֵנִים עִדִים יִתֵּן יְהוָה
 אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ בְּרַחֲמֶיךָ וְיִכְלֹאֶה אִשֶׁר
 בָּנֹו שְׂתִיחֶם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעִשְׂהוּ חֵיל בְּאַפְרָתָהּ
 וַיִּקְרָא-שֵׁם בְּבֵית לָחֶם : וַיְהִי בֵּיתְךָ כְּבֵית פְּרֹץ
 אִשֶׁר-יִלְדָה תָמַר לַיהוָה מִן-הַזֶּכֶּה אִשֶׁר יִתֵּן יְהוָה
 לָךְ מִן-הַנְּעֻרָה הַזֹּאת : וַיִּקַּח בָּעוּ אֶת-רוּת וְתָרִי-
 לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּבֵא אֵלָיָה וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הַרְבֵּי וַתֵּלֶד
 בֶּן : וַתֹּאמְרֵנָה הַנְּשִׁים אֶל-נְעָמִי בְּרוּךְ יְהוָה אִשֶׁר
 לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גַּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל :
 וְהָיָה לָךְ לְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ וּלְכֹלְכֵךְ אֶת-שִׁכְתְּךָ פִּי
 כְּלַתְךָ אִשֶׁר-אֶהְבֶּתְךָ יִלְדֵתוּ אִשֶׁר-הִיא טוֹבָה לָךְ
 מִשְׁבַּעַה בָּנִים : וַתִּקַּח נְעָמִי אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּחֲוֶה
 בַּחִיקָה וַתְּהַי-לוֹ לְאִמָּנָת : וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנֹוֹת
 שֵׁם לְאִמֶּר יֶלֶד בֶּן לְנְעָמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד
 ת סגול ומלעיל

הוא

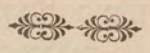
הוא אבי־ישי אבי דוד : ואלה תולדות פרץ פרץ
 הוליד את־חצרון : וחצרון הוליד את־דם ודם
 הוליד את־עמינדב : ועמינדב הוליד את־נחשון
 ונחשון הוליד את־שלמה : ושלמון הוליד את־בעז
 ובעז הוליד את־עובד : ועבד הוליד את־ישי
 וישי הוליד את־דוד :

חוק

סכום פסוקי דספר רות שמונים וחמשה וסימן ובעז הוליד את
 שבר והקאפיטולי הם ארבעה והרמזו אבא כנכרות ה' ונוסר *
 וחציו ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי :

נשלם ספר רות *

תהלה לצור מוציאנו מעבדות לחירות:



ברכות ההפטר

קורס ההפטר יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת ברוך אתה יהוה הבורח בתורה במשה
עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הכפרדים והאיטליאני אחר ההפטר אומרים

גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יברך ארבע ברכות אלו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה מדבר ומקום כי כל דבריו אמת
וצדק נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים
דבריו ודבר אחד מדבריו אחר לא ישוב ריקם
כי אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יהוה האל
הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש
תושבע במהרה בימינו ברוך אתה יהוה
משמח ציון בבניה :

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא
ונגל לבנו (על כסאו לא ישב זר וראי ינחלו
עוד אחרים את כבודו) כי בשם קדשך נשבעת

לו שלא יכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה
יהוה מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הזה שנתת לנו יהוה אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמו בכל חי תמיד לעולם ועד ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

הפטרות כל השנה

כמנהג כל קהלות הקדש

הפטרת כמדבר סיני תרי עשר חושע סימן ב

וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־
 יִמַּד וְלֹא יִסְפַּר וְהָיָה בְּמִקוֹם אֲשֶׁר יֹאמַר
 לֶחֶם לֹא־עָמַי אַתֶּם יֹאמַר לֶחֶם בְּנֵי אֶרֶץ־חֵי : וְנִקְבְּצוּ
 בְּנֵי־יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְשָׂמוּ לֶחֶם רֹאשׁ אֶחָד
 וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יוֹרְעָאֵל : אִמְרוּ
 לְאֶחָיִכֶם עָמִי וְלֹא־חֹתִיכֶם רַחֲמָה : רִיבוּ בְּאִמְכֶם
 רִיבוּ כִּי־הוּא לֹא אִשְׁתִּי וְאֲנִכִּי לֹא אִישָׁה וְתִסַּר
 זְנוּנִיָּה מִפְּנֵיהָ וְנֹאפּוּפִיָּה מִבֵּין שְׂרִיָּה : פֹּן־אִפְשִׁיטֶנָּה
 עֲרִמָה וְהִצַּגְתִּיהָ בַּיּוֹם הַהוּא וְשָׁמְתִיהָ כַּמְדָּבָר
 וְשָׁתָה כְּאָרֶץ צִיָּה וְהִמְתִּיהָ בְּצִמָּא : וְאֶת־בְּנֵיהָ
 לֹא אֲרַחֵם כִּי־בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה : כִּי זָנְתָה אִמְּךָ
 הוֹבִישָׁה הוֹרְתֶךָ כִּי אָמְרָה אֲלֵכֶּה אַחֲרַי מֵאֲהַבִּי
 נָתַנִּי לְחָמִי וּמִיָּמִי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי שָׁמְנִי וּשְׁקוּיִי : לִבִּן
 הַגִּנְיָשׁ אֶת־דְּרִבְךָ בְּסִירִים וּגְדַרְתִּי אֶת־גְּדִרָה
 וְנִתְיַבֹּחַתִּיהָ לֹא תִמְצָא : וְרוֹדְפָה אֶת־מֵאֲהַבִּיהָ וְלֹא־
 תִּשָּׂא אִתָּם וּבְקִשְׁתָּם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה אֲלֵכֶּה
 וְאִשׁוּבָה אֶרֶץ־אִישִׁי הָרֵאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אֵין מֵעַתָּה :
 וְהָיָה לֹא יָדְעָה כִּי אֲנִכִּי נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירֹשׁ
 וְהַיְצָהָר וְכִסְף הַרְבִּיתִי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ לְבַעַל : לִבִּן
 אִשׁוּב וְלִקְחָתִי דָגְנִי בְעֵתוֹ וְהִירֹשׁוּ בְּמוֹעֲדוֹ
 וְהִצַּלְתִּי

וְהִירֹשׁוּ נֶשֶׁה ק רפה

הפטרת כמדבר ונשא

וְהִצַּלְתִּי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי לְכֶסֶת אֶת־עֲרוֹתָהּ : וְעַתָּה
 אֲנִלָּה אֶת־נִבְלָתָהּ לְעֵינַי מֵאֲהַבִּיהָ וְאִישׁ לֹא־
 יִצְלַנָּה מִיָּדִי : וְהִשְׁבַּתִּי כָּל־מִשׁוּשָׁה חֲנֹה חֲדָשָׁה
 וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֵדָה : וְהִשְׁמַתִּי גִפְנָה וְתֹאנְתָהּ
 אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָה הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נִתְנָדְלִי מֵאֲהַבִּי
 וְשָׁמְתִים לְיַעַר וְאִכְלַתֶם חֵית הַשָּׂדֶה : וּפְקַדְתִּי
 עָלֶיהָ אֶת־יָמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תִּקְטֹר לֶחֶם וְתַעַד
 נֹזְמָה וְחִלְיָתָהּ וְתִלְךָ אַחֲרַי מֵאֲהַבִּיהָ וְאֵתִי שָׁכַחָה
 נֹאס־יְהוָה : לִכֵּן הִנֵּה אֲנִכִּי מִפְתִּיָּה וְהִלְכְתִיָּה חֲמַדְבָּר
 וְדִבְרַתִּי עַל־לִבָּהּ : וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרִמְיָהּ מִשֶּׁם
 וְאֶת־עֵמֶק עֲבוֹר לְפֶתַח תְּקוּהָ וְעֵנְתָה שִׁמְחָה כִּימִי
 נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם : וְהָיָה בַּיּוֹם־
 הַהוּא נֹאס־יְהוָה תִּקְרָאִי אִישִׁי וְלֹא־תִקְרָאִי לִי עוֹד
 בְּעָלִי : וְהִסִּירְתִי אֶת־שִׁמּוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא־
 יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמְם : וְכִרְתִּי לֶחֶם בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא
 עִם־חַיִּת הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּרְמַשׁ הָאֲדָמָה
 וְקִישַׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֲשֶׁבֵר מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים
 לְבַטָּח : וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצַדֵּק
 וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים : וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאִמוּנָה
 וְיָדַעַת אֶת־יְהוָה :

הפטרת נשא שופטים סימן י"ד

וְהָיָה אִישׁ אֶחָד מִצְרַעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּגִי וְשָׂמוּ
 מִנּוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יֵלְדָה : וְגֵרָא
 מִלְאָךְ הָיָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ הִנֵּה־נָא אֶת־
 עַ כְּשׂוֹא לִבִּי עָקְרָה

עקרה ולא ילדה והרית וילדה בן : ועתה השמר
נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא :
כי הנך הרה וילדה בן ומורה לא יעלה על ראשו
כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל
להושיע את ישראל מיד פלשתים : ותבא האשה
ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי
ימראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא
שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי :
ויאמר לי הנך הרה וילדה בן ועתה אל תשתי
יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו : ויעתר מנוח
אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר
שלחת לבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער
היולד : וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך
האלהים עוד אל האשה והיא ישבת בשדה
ומנוח אישה אין עמה : ותמהר האשה ותריץ
ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש
אשר בא ביזם אלי : ויקם וילך מנוח אחרי אשתו
ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר
דברת אל האשה ויאמר אני : ויאמר מנוח עתה
יבא דברך מה יהיה משפט הנער ומעשהו :
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי
אל האשה תשמר : מכל אשר יצא מגפן היין לא
תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכר

ע כשוא לבר רבש אחר שורק

כל אשר צויתיה תשמר : ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים :
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אסתעצרני לא
אכל בלחמך ואסתעשה עליה ליהוה תעלנה
כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא : ויאמר
מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברך
וכבדנוך : ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל
לשמי והוא פלאי : ויקח מנוח את גדי העזים
ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפליא
לעשות ומנוח ואשתו ראים : והי בעלות הלהב
מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב
המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפרו על פניהם
ארצה : ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל
מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה
הוא : ויאמר מנוח אל אשתו מות נמורת כי
אלהים ראינו : ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה
להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו
את כבוד אלה וכעת לא השמיענו בואת : ותלך
האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער
ויברכהו יהוה : ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה
דן בין צרעה ובין אשתאל :

הפטרת בהעלותך וזכיה סימן ב'

רני ושמחי בתציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך
נאם יהוה : ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום

במזכר כב 22 וברך ק' פלי ק' מלעל ההוא

ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת ביהוה
צבאות שלחתי אליך : ונחל יהוה את יהודה חלקו
על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם : הם כל-
בשר מפני יהוה כי געור ממעון קדשו : ויראני
את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה
והשטן עמד על ימינו לשטנו : ויאמר יהוה אל-
השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הכהן
בירושלם הלא זה אוד מצל מאש : ויהושע היה
לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך : ויען
ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים
הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעריך
עונך ותלבש אתך מחלצות : ואמר ישימו צניף
טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו
וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד : ויעד מלאך
יהוה ביהושע לאמר : כה אמר יהוה צבאות אם-
בדרכי תלך ואם את משמרת השומר וגם אתה
תדון את ביתי וגם תשמר את החצרי ונתתי לך
מהלכים בין העמדים האלה : שמענא יהושע
הכהן הגדול אתה ולעיד השבים לפניך כי אנשי
מופת המה ביהנני מביא את עבדי צמח : כי
הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת
שבעה עינים הנני מפתח פתוחה נאם יהוה
צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד :
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש
לרעהו

לרעהו אל תחת נפן ואל תחת תאנה : וישב
המלאך הדבר בי ויערני פאיש אשר יעור משנתו :
ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה
מנורה זהב כלה ונדה על ראשה ושבעה
נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות
אשר על ראשה : ושנים זתים עליה אחד מימין
הנדה ואחד על שמאלה : ואען ואמר אל-
המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני : ויען
המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלא ידעת מה היתה
אלה ואמר לא אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה
דברי יהוה אל זרובבל לאמר לא כחל ולא בכח
כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות : מי אתה הר-
הגדול לפני זרובבל למישור והוציא את האבן
הראשה תשאות חן חן לה :

הפטרת שלח לך יהושע סוכן ב'

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים
מרגלים חרש לאמר לכו ראו את-
הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה
ושמה רחב וישכבו שמה : ויאמר למלך יריחו
לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
לחפר את הארץ : וישלח מלך יריחו אל רחב
לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו
לביתך כי לחפר את כל הארץ באו : ותקח האשה
את שני האנשים ותצפנו ותאמר לן באו אלי

כ"ל ואמר ק' ה מסיק ה לא מסיק האנשים

האנשים ולא ידעתי מאין המה : ויהי השער
לסגור בשער והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו
האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום : והיא
העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות
לה על-הגג : והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו
הרדפים אחריהם : והמה טרם ישכבון והיא
עלתה עליהם על-הגג : ותאמר אל-האנשים
ידעתי כי-נתן יהוה לכם את-הארץ וכי-נפלה
אימתכם עלינו וכי נמנו כל-ישבי הארץ מפניכם :
כי שמענו את אשר-הוביש יהוה את-מי ים-סוף
מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג
אשר החרמתם אותם : ונשמע וימס לבבנו ולא-
קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
הוא אלהים בשמים ממער ועל-הארץ מתחת :
ועתה השבע-נא לי ביהוה כי-עשיתי עמכם
חסד ועשיתם גם-אתם עם-בית אבי חסד ונתתם
לי אות אמת : והחיתם את-אבי ואת אמי ואת-
אחי ואת-אחיותי ואת כל אשר להם והצלתם
את-נפשתינו ממות : ויאמרו לה האנשים נפשנו
תחתיכם למות אם לא תגידו את דברינו זה והיה
בתת יהוה לנו את-הארץ ועשינו עמך חסד
ואמת : ותורדם בחבל בעד תחלון כי ביתה בקיר
אהיותי ק

החומה ובחמה היא יושבת : ותאמר להם ההרה
לכו פן-יפגעו בככם הרדפים ונחבתם שמה שלשת
ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרפכם :
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הוה
אשר השבעתנו : הגה אנחנו באים בארץ את-
תקות חוט השני הוה תקשרי בחלון אשר הורדתנו
בו ואת-אביך ואת-אמך ואת-אחיך ואת כל-בית
אביך תאספי אליך הכיתה : והיה כל אשר-יצא
מדלת ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים
וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אסיד
תהיה-בו : ואס-תגיד את-דברנו זה והיינו נקים
משבעתך אשר השבעתנו : ותאמר כדבריהם כך
הוא ותשלחם וילכו ותקשר את-תקורת השני
בחלון : וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים
עד-שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל-הדרך
ולא מצאו : וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו
ויבאו אל-יהושע בן-נון ויספרו-לו את כל-המצאות
אותם : ויאמרו אל-יהושע כי-נתן יהוה בידנו את-
כל-הארץ וגם-נמנו כל-ישבי הארץ מפנינו :

הפטרת קרה שמואל א' סימן י"א

ויאמר שמואל אל-העם לכו ונלכה הגלגל
ונחדש שם המלוכה : וילכו כל-העם
הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל
ויזבחו-שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם
שאל

שאל וכל אנשי ישראל עד מאד : ויאמר שמואל
 אל כר ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר
 אמרתם לי ואמליך עליכם מלך : ועתה הנה
 המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתתי ובני
 הנס אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד
 היום הזה : הנני ענו כי נגד יהוה ונגד משיחו
 את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי
 עשיתי את מי רציתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים
 עיני בו ואשיב לכם : ויאמרו לא עשקתנו ולא
 רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה : ויאמר
 אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה
 כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד : ויאמר
 שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה
 ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ
 מצרים : ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני
 יהוה את כר צדקות יהוה אשר עשה אתכם
 ואת אבותיכם : באשר בא יעקב מצרים ויזעקו
 אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת
 אהרן ויצאו את אבותיכם ממצרים וישיבו
 במקום הזה : וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו
 אתם ביד סיפרא שר צבא חצור וביד פלשתים
 וביד מלך מואב וילחמו בם : ויזעקו אל יהוה
 ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את
 הבעלים ואי העשתרות ועתה הצילנו מיד
 ויאמרו ק

איבינו

איבינו ונעבדך : וישלח יהוה את ירבעל ואת
 בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד
 איביכם מסביב ותשבנו בטח : ותראו כי נחש
 מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא ביד
 מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלפניכם : ועתה
 הנה המלך אשר בחרתם אשר שארתם והנה
 נתן יהוה עליכם מלך : אסתיראו את יהוה
 ועבדתם אותו ושמעתם בקולו ולא תמרו אתי
 פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך
 עליכם אחר יהוה אלהיכם : ואסלא תשמעו
 בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה ידי יהוה
 בכם ובאבותיכם : גם עתה התיצבו וראו את
 הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם :
 הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות
 ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם
 בעיני יהוה לשאול לכם מלך : ויקרא שמואל
 אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא וירא
 כל העם מאד את יהוה ואת שמואל : ויאמרו כל
 העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה
 אלהיך ואל נמות כי יספנו עד כר חטאתינו רעה
 לשאול לנו מלך : ויאמר שמואל אל העם אר
 תיראו אתם עשיתם את כר הרעה הזאת אן
 אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל
 לבבכם : ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא
 ויעלו

ויעלו ולא יצילו כי-תהו המה : כי לא-ישש יהוה
את-עמו בעבור שמו הגדול כי הוא-ילך יהוה
לעשות אתכם לו עם :

הפטרת חקת שופטים סימן י"א

ויפתח הגלעדי היה גבור היל והוא בן-אשה
זונה וילך גלעד את-יפתח : ותלך
אשת-גלעד לו בנים ויגדלו בני-האשה ויגרשו את-
יפתח ויאמרו לו לא-תנחל בבית-אבינו כי-בן
אשה אחרת אתה : ויברך יפתח מפני אהיו וישב
בארץ טוב ויתלקטו אר-יפתח אנשים ריקים ויצאו
עמו : ויהי מימים וילחמו בני-עמון עם-ישראל :
ויהי כאשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל וקני
גלעד לקחת את-יפתח מארץ טוב : ויאמרו ליפתח
לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון :
ויאמר יפתח לוקני גלעד הלא אתם שנאתם
אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי
עתה כאשר צר לכם : ויאמרו וקני גלעד אר-
יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והייתה לנו לראש לכל יושבי גלעד :
ויאמר יפתח ארזוקני גלעד אס-משיבים אתם
אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני
אנכי אהיה לכם לראש : ויאמרו וקני-גלעד אר-
יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אס-לא כדברך
כן נעשה : וילך יפתח עם-וקני גלעד וישמו העם
אותו

אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את-
כל-דבריו לפני יהוה במצפה : וישלח יפתח
מלאכים אל-מלך בני-עמון לאמר מה-לי ולך כי-
באת אלי להלחם בארצי : ויאמר מלך בני-עמון
אר-מלאכי יפתח כי-לקח ישראל את-ארצי
בעלותו ממצרים מארנון ועד-היבק ועד-הירדן
ועתה השיבה אתהן בשלום : ויוסף עוד יפתח
וישלח מלאכים אר-מלך בני עמון : ויאמר לו כה
אמר יפתח לא-לקח ישראל אר-ארץ מואב ואת-
ארץ בני עמון : כי בעלותם ממצרים וילך ישראל
במדבר ערבים סוף ויבא קדשה : וישלח ישראל
מלאכים אר-מלך אדום לאמר אעברה-נא
בארצך ולא אבא וישב ישראל בקדש : וילך במדבר
שלח ולא אבא וישב ישראל בקדש : וילך במדבר
ויסב את-ארץ אדום ואת-ארץ מואב ויבא
ממזרח-שמש לארץ מואב ויחנן בעבר ארנון
ולא-באו בגבור מואב כי ארנון גבול מואב :
וישלח ישראל מלאכים אל-סיחון מלך-האמרי
מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה-נא בארצך
עד-מקומי : ולא-האמין סיחון את-ישראל עבר
בגבולו ויאסף סיחון את-כל-עמו ויחננו ביהצה
וילחם עם-ישראל : ויתן יהוה אלהי-ישראל את-
סיחון ואת-כל-עמו ביד ישראל ויבוס וירש
ישראל את כל-ארץ האמרי וישב הארץ ההיא :
ויירשו

וַיִּרְשׁוּ אֶת כָּל-גְּבוּל הָאֱמֹרִי מֵאַרְנוֹן וְעַד-הַיַּבֵּק
 וּמִן-הַמִּדְבָּר וְעַד-הַיַּרְדֵּן : וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת-הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 וְאֶתְּה תִירְשְׁנוּ : הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישֶׁךָ כְּמוֹשׁ
 אֲרֻחֶיךָ אוֹתוֹ תִירֶשׁ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתוֹ גִּירֶשׁ : וְעַתָּה הַטּוֹב
 טוֹב אֵתְּה מִבְּלֶק בֶּן-צַפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב הַרוֹב רֹב
 עַם-יִשְׂרָאֵל אֲסִגְלֵהֶם גִּלְחָם בָּם : בִּשְׁבַת יִשְׂרָאֵל
 בַּחֲשׂוֹן וּבְבִנּוֹתֶיךָ וּבְעַרְעוֹר וּבְבִנּוֹתֶיךָ וּבְכָל-
 הָעָרִים אֲשֶׁר עַל-יַדֵּי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
 וּמִדּוֹעַ לֹא-הִצַּלְתָּם בְּעַת הַהִיא : וְאַנְכִי לֹא-חֲטָאתִי
 לָךְ וְאַתָּה עֲשֵׂה אֵתִי רַעַה לְהִלָּחֵם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה
 הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן : וְלֹא
 שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-דְּבַרִי יִפְתַּח אֲשֶׁר שָׁלַח
 אֵלָיו : וְתָחִי עַל-יִפְתַּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת-
 הַגִּלְעָד וְאֶת-מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת-מִצְפֵּה גִלְעָד
 וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן : וַיִּדַּר יִפְתַּח גִּדְרֵי
 לַיהוָה וַיֹּאמֶר אֲסִגְתוֹן תִּתּוֹן אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי :
 וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדִּלְתֵי בֵיתִי לְקִרְאֹתִי
 בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתִהוּ
 עוֹרָה : וַיַּעֲבֹר יִפְתַּח אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם
 וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ : וַיִּכֶם מֵעַרְעֹר וְעַד-בּוֹאֵךְ מִנֵּי־
 עֶשְׂרִים עוֹר וַיַּעַל אֲבָל בְּרַמִּים מִכָּה גְדוֹלָה מְאֹד
 וַיִּכְּנַעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

הפטרות כלק כמנהג האיטליאני מיכה סימן ה'

וְהָיָה זֶה שְׁלוֹם אֲשׁוּר וְכִי-יָבֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי
 יִדְרֶךְ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וְהִקְמֵנוּ עָלָיו שְׁבַעַה
 רָעִים וְשָׁמְנָה נְסִיכֵי אָדָם : וְרַעַי אֶת-אַרְצֵן אֲשׁוּר
 בַּחֲרֹב וְאֶת-אַרְצֵן נִמְרוֹד בַּפְתָּחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאֲשׁוּר
 כִּי-יָבֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֶךְ בְּגְבוּלָנוּ :

כאן מתחילים הספרדים והאשכנזים

וְהָיָה י שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּקִרְבַּ עַמִּים רַבִּים כְּטַל
 מֵאֵת יְהוָה כְּרִבִּיבִים עָלֵי-עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא-
 יִקּוּה לְאִישׁ וְלֹא יִחַל לְבַנֵּי אָדָם : וְהָיָה שְׂאֵרִית
 יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקִרְבַּ עַמִּים רַבִּים כְּאֲרִיָּה בְּבַהֲמוֹת
 יַעַר כְּכַפִּיר בְּעַד-רִצְאֵן אֲשֶׁר אֲסִי-עָבַר וְרַמְסֵי וְטָרֶף
 וְאֵין מִצִּיר : תֵּרַם יִדְרֶךְ עַל-צִרְיָךְ וּכְלֵי-אֵיבֶיךָ יִכְרַתוּ :
 וְהָיָה בַיּוֹם-הַהוּא נֹאסִי-יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ
 וְהִאֲכַדְתִּי מִרְכַּבְתֶּיךָ : וְהִכְרַתִּי עָרֵי אַרְצֶךָ וְהִרְסֵתִי
 כָּל-מִבְצָרֶיךָ : וְהִכְרַתִּי כְּשָׁפִים מִיַּדְךָ וּמֵעוֹנָנִים לֹא-
 יִהְיוּ-לָךְ : וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמִצְבוֹתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְלֹא-
 תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ : וְנָתַשְׁתִּי אֲשִׁירֶיךָ
 מִקִּרְבֶּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עֲרִיךָ : וְעָשִׂיתִי בְּאֶף וּבַחֲמָה
 נֶקֶם אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ : שָׁמְעוּנָא אֵת
 אֲשֶׁר-יְהוָה אָמַר קוֹם רִיב אֶת-הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה
 הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ : שָׁמְעוּ הָרִים אֶת-רִיב יְהוָה וְהֵאֲתַנְּנִים
 מוֹסְרֵי אַרְצֵן כִּי רִיב לַיהוָה עַם-עַמּוֹ וְעַם-יִשְׂרָאֵל
 יִתְּכַח : עַמִּי מִה-עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתֶיךָ עֲנֵה
 א ציר

בי : כי העלתיה מארץ מצרים ומבית עבדים
פדיתיה ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים :
עמי זכר נא מה-יען בלק מלך מואב ומה-ענה
אותו בלעם בן-בעור מן-השטים עד-הגלגל
למען דעת צדקות יהוה : במה אקדם יהוה
אכה לאלתי מרום האקדמנו בעלורת בעגלים
בני שנה : הירצה יהוה בארפי אילים ברכבות
נחלי-שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת
נפשי : הגיד לך אדם מה-טוב ומה-יהוה הורש
ממך כי אם-עשות משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם-אלהיה :

הפטרות פינחס כמנהג האיטאליאני מלכים א' סימן ייש ולספרדים
ולאשכנזים דברו ירמיהו וכשמטות ומסע נפרדות או קורין זו :

ויד יהוה היתה אל-אלהיו וישנם מתניו וירין
לפני אה-אב עד-באכה יורעאלה : ויגד
אחאב לאיזבל את כל-אשר עשה אליהו ואת
כל-אשר הרג את-כל-הנביאים בחרב : ותשלח
איזבל מלאך אל-אליהו לאמר בה-יעשוני אלהים
וכה יוסיפון כי-בעת מחר אישים את-נפשה כנפש
אחד מהם : וירא ויקם וילך אל-נפשו ויבא באר
שבע אשר ליהודה וינח את-נערו שם : והוא
הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם
אחת וישאל את-נפשו למות ויאמר רב עתה
יהוה קח נפשי כי לא-טוב אנכי מאבתני : וישכב
אחר ק'

ויישן תחת רתם אחר והנהוה מלאך נגע בו
ויאמר לו קום אכול : ויבט והנה מראשתיו ענת
רצפים וצפתת מים ויאכל וישת וישכב וישכב :
וישב מלאך יהוה שנית וינע-בו ויאמר קום
אכל כי רב ממך הדרך : ויקם ויאכל וישתה
ויך בלח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים
לילה עד הר האלהים הרב : ויבא שם אל-המערה
ויקן שם והנה דבר-יהוה אליו ויאמר לו מה-דבר
פה אליהו : ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כיעזבו בריתך בני ישראל את-מוזבחתך
הרסו ואת-נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי
ויבקשו את נפשי לקחתה : ויאמר צא ועמדת
בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה
וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא-
ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה :
ואחר הרעש איש לא באש יהוה ואחר האיש קול
דממה דקה : ויהי כשמע אליהו וילט פניו
באדרתו ויצא ועמד פתח המערה והנה אליו
קול ויאמר מה-דבר פה אליהו : ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות כיעזבו בריתך בני ישראל
את-מוזבחתך הרסו ואת-נביאיך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה :
ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרךך מדברה דמשק
ובאת ומשחת את-הזואל למלך-על-ארם : ואת

יהוא

ש כפתה ב כפתה

יהוא בן-נמשי תמשה למלך על-ישראל ואת
אלישע בן-שפט מאבד מהולה תמשה לנביא
תחתיה : והיה הנמלט מחרב הואל ימית יהוא
והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע : והשארתי
בישראל שבעת אלפים כל-הברכים אשר לא-
כרעו לבער וכל-הפה אשר לא-נשק לו : ויהי
משם ומצא את-אלישע בן-שפט והוא חרש שנים-
עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר
אליו וישק אדרתו אליו : ויעזב את-הבקר
ורץ אחרי אלו ויאמר אשקה-נא לאבי ולאמי
ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה-עשיתי
לך : וישב מאחוריו ויקח את-צמר הבקר ויבחהו
ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו
ויקם וילך אחרי אלו וישרתהו :

הפטרות מטות ככנהג הספרדים ירמיה סימן א

דברי ירמיהו בן-חלקיהו מן-הכהנים אשר
בענתות בארץ בנימן : אשר היה דבר-
יהוה אליו בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה
בשליש-עשרה שנה למלכו : והיו בימי יהויקים
בן-יאשיהו מלך יהודה ער-תם עשתי-עשרה
שנה לצדקיהו בן-יאשיהו מלך יהודה עד-גלות
ירושלם בחדש החמישי : והיו דבר-יהוה אלי
לאמר : בטנם אצורך בבטן ידעתך ובטנם
תצא מרחם הקדשתך נביא לגוים נתתך : ואמר

אצור פ

אהה

אהה אדני יהוה הנרה לא-ידעתי דבר כי-נער
אנכי : ויאמר יהוה אלי אלי-תאמר נער אנכי
כי ער-כל-אשר אשחך תלך ואת כל-אשר
אצורך תדבר : אלי-תירא מפניהם כי-אתך אני
להציקך נאם-יהוה : וישלח יהוה את-ידו ויגע
על-פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך :
ראה הפקדתיך היום הזה ער-הגוים ועל-
הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאבד ולהרוס
לבנות ולנטוע : והיו דבר-יהוה אלי לאמר מה
אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה :
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי-שקד אני
על-דברי לעשותו : והיו דבר-יהוה אלי שנית
לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
ופניו מפני צפונה : ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל-יושבי הארץ : כי הנני קרא לכל
משפחות ממלכות צפונה נאם-יהוה ובאו ונתנו
איש כסאו פתח שער ירושלם ועל כרחוקתיה
סביב ועל כר-ערי יהודה : ודברתי משפטי אותם
על כל-רעתם אשר עונוני וקטרו לאלהים
אחרים וישתחוו למעשי ידיהם : ואתה תאזר
מתנה וקמת ודברת אליהם את כל-אשר אנכי
אצורך אלי-תחת מפניהם פן-אחחך לפניהם :
ואני הנרה נתתך היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולהחיות נחשת ער-כל-הארץ למלכי יהודה

לשריה

ה שניה מפיו א בשוא לבר וחסר ו

לשׁוּיָהּ לכהנייה ולעם הארץ : ונלחמו אליך ולא-
יוכלו לך כי אתה אני נאסיהוה להצילה : ויהי
דברייהוה אלי לאמר : הלה וקראת באוני ירושלים
לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריה
אהבת גדולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא
זרועה : קדש ישראל להוה ראשית תבואתה
כראבובי יאשמו רעה תבא אליהם נאסיהוה :

הפטרות ראשי המטות כמנהג האיטליאני כיהושע סימן י"ג

ויתן משה למטה בניראובן למשפחתם : ויהי
להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל-
ארנון והער אשר בתוך הנחל וכל המישר עד-
מידבא : השבון וכל עריה אשר במישור היבן
ובמות בער ובית בער מעון : ויהצה וקדמת
ומפעת : וקריתים ושכמה וצרת השחר בהר
העמק : ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות :
וכל ערי המישר וכל ממלכות סיוון מלך האמרי
אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו : ואת-
נשיאי מדון אתאוי ואת דקם ואת צור ואת חור
ואת רבע נסיכי סיוון ישבי הארץ : ואת בלעם
בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל-
חלל הם : ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת
נחלת בניראובן למשפחותם הערים וחצריהן :
ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם : ויהי
להם הגבול יעור וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני
עמו

א כשווא לכו

עמו עד ערוער אשר על פני רבה : ומחשבון
עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול
לדבר : ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון
יתר ממלכות סיוון מלך השבון הירדן וגבל עד-
קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה : זאת נחלת
בני גד למשפחתם הערים וחצריהם : ויתן משה
לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה
למשפחותם : ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל-
ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר
בבשן ששים עיר : וחצי הגלעד ועשתרות וארבע
ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה
לחצי בני מכיר למשפחותם : אלה אשר נחל
משה בערבות מואב מעבר לירדן ריחו מזרחה :
ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי
ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם :

הפטרות מסעי כמנהג האיטליאני יהושע י"ט

אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע
בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל
בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו
מחלק את הארץ : וידבר יהוה אל יהושע לאמר :
דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי
המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה : לנוס
שמה רוצח מכה נפש בשגגה בכלי דעת והיו
לכם למקלט מנאל הדם : וגם אל אחת מהערים
האלה

במדר כד 24

האלה ועמל פתח שער העיר ודבר באוני-וקני
 העיר-ההיא את-דבריו ואספו אתו העירה אליהם
 ונתגדלו מקום וישב עמם : וכי ירדה גאל הדם
 אחריו ולא יסגירו את-הרצח בידו כי בגלי-דעת
 הכה את-רעהו ולא-שנא הוא לו מתמול שלשם :
 וישב בעיר ההיא עד-עמדו לפני העדה למשפט
 עד-מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם או
 ישוב הרוצח ובא אל-עירו ואל-ביתו אל-העיר
 אשר-נס משם : ויקדישו את-קדש בגליל בהר
 גפתלי ואת-שכם בהר אפרים ואת-קרית ארבע
 היא חברון בהר יהודה : ומעבר לירדן ירחו
 מזרחה נתנו את-בצר במדבר במישר ממטה
 ראובן ואת-ראמות בגלעד ממטה גד ואת-גרון
 בבשן ממטה מנשה : אלה היו ערי המועדה לכלי
 בני ישראל ולגד הגר בתוכם לגום שמה כר-מכה
 גפש בשגנה ולא ימות ביד גאל הדם עד-עמדו
 לפני העדה : ויגשו ראשי אבות הגוים אל-
 אלעזר הכהן ואל-יהושע בן-נון ואל-ראשי אבות
 המטות לבני ישראל : וידברו אליהם בשלה בארץ
 פנען לאמר יהוה צוה ביד-משה לתת-לנו ערים
 לשבת ומגרשיהן לבהמתנו : ויתנו בני-ישראל
 ללגים מנחלתם אל-פי יהוה את-הערים האלה
 ואת-מגרשיהן :

הפטרות מסעי כמנהג הספרדים והאשכנזים ירמיה סימן כ'

שמעו דבר-יהוה בית יעקב וכל-משפחות
 בית ישראל : כה אמר יהוה מה-מצאו
 אבותיכם כי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי
 ההבל ויהבלו : ולא אמרו איה יהוה המעלה
 אתנו מארץ מצרים המוליד אתנו במדבר בארץ
 ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא-עבר
 בה איש ולא-ישב אדם שם : ואביא אתכם אל-
 ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו
 את-ארצי ונחלתי שמתם לתועבה : הכהנים לא
 אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים
 פשעו כי והנביאים נבאו בפער ואחרי לא יועילו
 הלכו : לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת-בני
 בניכם אריב : כי עברו איי כתיים וראו וקדר
 שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת :
 ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר
 כבודו בלוא יועיר : עמו שמים על-זאת ושערו
 הרבו מאד נאסיהוה : כי-שתים רעות עשה עמי
 אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות
 בארת נשברים אשר לא-יכילו המים : העבד
 ישראל אס-יליד בית הוא מדוע היה לבו : עליו
 ישאגו כפירים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה
 עריו נצתה מבלי ישב : גם-בני נף ותהפנים ירעוף
 גרקד : הלוא-זאת תעשה-לך עזבך את-יהוה
 ח סמן הטוף נצתו ק' ותהפנחם ק' אלהיך

אלהיך בעת מוליכה בדרך : ועתה מה־לך לדרך
 מצרים לשתות מי שחור ומה־לך לדרך אשור
 לשתות מי נהר : תיסרך רעתך ומשבותיך תוכיחך
 ודעי וראי כי רע ומר עזבך את־יהוה אלהיך ולא
 פחדתי אליך נאם־ארני יהוה צבאות : כי מעולם
 שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד
 כי על־כר־גבעה גבהה ותחת כל־עין רענו את
 צעה זנה : ואנכי נטעתיה שורק כלה זרע אמת
 ואיך נהפכת לי סורי הנפן נכריה : כי אס־תכבסי
 בנתר ותרבי־לך ברית נכתם עונך לפני נאם־ארני
 יהוה : איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים
 לא הלכתי ראי דרכך בניא דעי מה עשית בכרה
 קלה משרכת דרכיה : פרה למד מדבר באות
 נפשו שאפה רוח האנתה מי ישיבנה כל־מבקשיה
 לא ייעפו בחרשה ימצאונה : מנעי רגלך מיחף
 וגורגך מצמארה ותאמרי נו־אש לוא כי־אהבתי
 זרים ואהריוסם ארך : כבשת גנב כי ימצא בן
 הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם
 ונביאיהם : אמרים לעין אבי אתה ולאבן את
 ידתי כי־פנו אלי ערך ולא פנים ובעת רעתם
 יאמרו קומה והושיענו : ואיה אלהיך אשר עשית
 לך יקומו אס־יושיעוך בעת רעתך כי מספר
 עריך היו אלהיך יהודה :

באן מסיימין ההפטרה קצת קהלות אכל הספרדים מרלנין ואומרים
 אעבור ק' נכשה ק' וגרונך ק' ילדתו ק'
 אלו

הפטרת מסעי וקריאת מפטיר לשבת ועריח צה

אלו שני פסוקים שבראש סימן ד

אם־תשוב ישראל נאם־יהוה אלי תשוב ואם־
 תסיר שקוציך מפני ולא תנוד : ונשבעת חי־
 יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו נזים
 ובו יתהללו :

והאשכנזים מרלנין ואומרים זה הפסוק שם סימן נ'

הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי אתה :

קריאת מפטיר לשבת וראש חדש

וביום השבת שני־כבשים בני־שנה תמימם
 ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו :
 עלת שבת בשבתו על־עלת התמיד ונסכה :
 ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים
 בני־בקר שנים ואיל אחד כבשים בני־שנה שבעה
 תמימם : ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה
 בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרן עשרון סלת
 מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עליה ריח גיחח
 אשה ליהוה : ונספיהם חצי ההין יהיה לפר
 ושלישית ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
 זאת עלת חודש בחודשו לחדשי השנה : ושעור
 עזים אחד לחטאת ליהוה על־עלת התמיד
 יעשה ונסכו :

הפטרה לשבת וראש חודש ישעיה סימן ס"ז

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כְּסֵאֵי וְהָאָרֶץ הָדָם רִגְלֵי
אִיזוֹה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי וְאִיזוֹה מְקוֹם
מְנוּחָתִי : וְאֵת-כָּל-אֱלֹהֵי יְדֵי עֲשֵׂתָה וַיְהִי כִּי-אָלְמָה
נִאֲסִי-יְהוָה וְאֶל-זוֹה אָבִישׁ אֶל-עֵינַי וְנִכְהַרְוֹת וְחָרָד
עַל-דִּבְרֵי : שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכֹּה-אִישׁ זֹבֵחַ הַשֶּׁה עֶרְף
כֶּלֶב מַעֲלָה מִנְחָה דֶם-חֲזוּר מִזִּבְיָה לִבְנֵה מִבְּרֶךְ
אֲזַן גְּסִיחָמָה בַּחֲרוֹ בְּדַרְכֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם נַפְשָׁם
חִפְצָה : נִם-אֲנִי אֲבַחֵר בַּתְּעַלְלֵיהֶם וּמְגוֹרָתָם אֲבִיא
לָהֶם יֵשׁ קָרָאתִי וְאִין עֲנָה דִּבְרַתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ
וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבִאֲשֶׁר לֹא-חִפְצָתִי בַּחֲרוּ :
שָׁמְעוּ דִּבְרֵי-יְהוָה הַחֲרָדִים אֶל-דִּבְרֵי אֲמָרוּ אֲחִיכֶם
שְׁנֵאִיכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֵּד יְהוָה וְנִרְאָה
בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׂוּ : קוֹל שְׁאֲזֹן מַעִיר קוֹל מַהִיכֵל
קוֹל יְהוָה מִשְׁלֵם גְּמוּלָה לְאִיבֵי : בְּטָרִם תַּחֲלִיל יִלְדָה
בְּטָרִם יָבֹא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר : מִי-שָׁמַע
כִּזְאוֹת מִי רָאָה כְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אַחַד אִם-
יִלְדָה גּוֹי פֶּעַם אַחַת כִּי-חֲלָה גְּסִי-יִלְדָה צִיּוֹן אֶת-
בְּנֵיהָ : הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא אוֹלֵיד יֹאמֵר יְהוָה אִם-
אֲנִי הַמוֹלִיד וְעֲצַרְתִּי אֲמַר אֱלֹהֶיךָ : שְׁמַחוּ אֶת-
יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ כֹה כִּי-אֶחְבִּיבָה שִׁישׁוּ אֶתְהָ מִשׁוּשׁ
כֹּל-הַמַּתְאֲבָלִים עֲרִיבָה : לְמַעַן תִּיַּנְקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשׁוּד
תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְצְאוּ וְהַתְעַנְגְתֶּם מִזֵּיו כְּבוֹדָה :

כ צירי בב' טעמים כב' טעמים ס"א ע כשוא לבר ח צירי
בב' טעמים והל בצירי

בֵּיכָה י אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נֹטָה-אֵלַיָּה כְּנֹהַר שְׁלוֹם
וּכְנֹחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקַתֶּם עַל-צַד תִּנְשְׂאוּ
וְעַל-בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ : כֹּה-אִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ
בֶּן אֲנִכִי אֲנַחְמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ : וְרֵאִיתֶם
וְשֵׁשׁ לַבָּכִים וְעֲצֻמוֹתֵיכֶם כְּדֹשָׁא תִפְרַחְנָה וְנֹדְעָה
יִדְיְהוָה אֶת-עַבְדָּיו וְעַם אֶת-אִיבָיו : כִּי-הִנֵּה יְהוָה
כֹּה-אִישׁ יָבֹא וּכְסוּפָה מִרְפַּלְתֵּי לְהַשִּׁיב בַּחֲמָה אָפוּ
וְנִעְרַתוּ בְּלֶהֱבֵי-אֵשׁ : כִּי כֹה-אִישׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבַחֲרָפוֹ
אֶת-כָּל-בִּשָׂר וּרְבֹו חֲלָלֵי יְהוָה : הַמַּתְקַדְּשִׁים
וְהַמְטַהְרִים אֶל-הַנְּנוֹת אַחַר אַחַד בַּתּוֹךְ אֲכַלִּי בִשָׂר
הַחֲזוּר וְהַשִּׁקָץ וְהַעֲכָבֵר יַחֲדוּ יִסְפוּ נֹאסֵי-יְהוָה :
וְאֲנִכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם כֹּהֵה לְקַבֵּץ אֶת-
כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנּוֹת וּבָאוּ וּרְאוּ אֶת-כְּבוֹדִי : וְשִׁמְתִי
בָהֶם אוֹת וְשַׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלִטִים אֶל-הַגּוֹיִם תְּרִישִׁישׁ
פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכֵּי קִשֵׁת תּוֹבֵל וַיּוֹן הָאִיִּים הַרְחִיקִים
אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעִי וְלֹא-רָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי
וְהִנֵּדוּ אֶת-כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם : וְהִבִּיאוּ אֶת-כָּל-אֲחִיכֶם
מִכָּל-הַגּוֹיִם מִנְחָה לְיְהוָה בְּסוּסִים וּבְרִכְבָּ וּבְצִבִּים
וּבַפָּרָדִים וּבַכְּרָפֹות עַל-הָר קָדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אֲמַר
יְהוָה כֹּה-אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָלִי
טְהוֹר בֵּית יְהוָה : וְגַם-מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹיִם
אָמַר יְהוָה : כִּי כֹה-אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ
הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי נֹאסֵי-יְהוָה
כֶּן-יַעֲמֵד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם : וְהִיָּה מִדֵּי-חֲדָשׁ בַּחֲדָשׁ

ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר להשתחות לפני אמר יהוה : ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל-בשר :

והורים זה הפסוק כדי לסיים בכי טו

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה :

ואם הוא ראש הרש גם באחר כשבת אומרים גם כן פסוק ראשו ופסוק אחרון מהפטרות ויאמר לו יהונתן

הפטרות לשבת ערב ראש חדש שמואל א' סימן ב'

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך : ושלשת תרד מאד ובאת אל-המקום אשר-נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האור : ואני שלשת החצים צדה אורה לשלחלי למטרה : והנה אשלח את-הנער לך מצא את-החצים אם-אמר אמר לנער הנה החיים ממך והנה קחנו ובאה כש-שלום לך ואין דבר חיייהוה : ואם-כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה : והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינה עד-עולם : ויסתר דוד בשדה והיו החדש וישב המלך על-הלחם לאכל : וישב המלך על-מושבו בפעם בפעם אל-מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאור ויפקד מקום דוד : ולא-דבר שאור מאומה ביום ההוא

ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור : ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאור אלי-יהונתן בנו מדוע לא-בא בן-ישי גס-תמול גס-היום אל-הלחם : ויען יהונתן אל-שאור נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם : ויאמר שלחני נא כי זכח משפחה לנו בעיר והוא צוהלי אחי-ועתה אם-מצאתי חן בעיניך אפלטתה נא ואראה את-אחי על-בן לא-בא אל-שלחן המלך : ויחר-אף שאור ביהונתן ויאמר לו בן-נעות המרדות הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמה : פי-כר-הימים אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן-מותר הוא : ויען יהונתן את-שאור אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה : ויטר שאור את-החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי-כדה היא מעם אביו להמית את-דוד : ויקם יהונתן מעם השלחן בחריר אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-דוד כי הכלמו אביו : ויהי כפקד ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר לנער רץ מצא-נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-ירה החצי להעברו : ויבא הנער עד-מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה : ויקרא יהונתן

הפטרה לשבת ועריה

יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנֶּעַר מֵהַרְרָה חוֹשֶׁה אֶל-תַּעֲמֹד
וַיִּלְקֹט נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת-הַחֲצִי וַיָּבֵא אֶל-אֲדֹנָיו׃
וְהַנֶּעַר לֹא-יָדַע מֵאֹמֶה אֵף יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדַע
אֶת-הַדָּבָר׃ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת-כִּלְיוֹ אֶל-הַנֶּעַר אֲשֶׁר-
לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִבֵּי־אֶת הָעֵר׃ הַנֶּעַר בָּא וְדָוִד קָם
מֵאֶצֶל הַנָּגֵב וַיִּפֹּל לְאִפְיוֹ אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ
פַּעַמִּים וַיִּשְׁקֹו אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ וַיִּכְפוּ אִישׁ אֶת-
רַעְהוֹ עַד-דָּוִד הַגָּדִיל׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ
לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה׃ בֵּינֵנוּ וּבֵינֶיךָ וּבֵין זֶרְעֵנוּ וּבֵין
זֶרְעֶךָ עַד-עוֹלָם׃

נשלם ספר במדבר
שבת לאל חסדו עלינו גבר

תפלה שחרית לשבת

סדר קימה

כשיגור משנתו יקום ויאמר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיִּיתָ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַסְדְּךָ
רַבָּה אֱמוּנָתְךָ :

קודם סניגוב אחר הנטילה יתחיל לכרך ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹת
וַצִּוְנוּ עַל גְּטִילַת יָדַיִם :

כל סיום כשעושה לרכיו בין גדולים בין קטנים יאמר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּחָכְמָה וּבְרָא בּוֹ נִקְבִּים נִקְבִּים חַלּוּלִים חַלּוּלִים בְּלִי
יָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ שְׂאֵם יִפְתָּח אַחַר מַהֵם . אוֹ אֵל
יִפְתָּח אַחַר מַהֵם . אוֹ אֱפֹשֶׁר לְהִתְקִים אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחֲרָי
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת .

ברכת ארכע ככפות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַיִךְ
וַצִּוְנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית :

יְדֵי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהִי חֲשׂוֹבָה
מִצְוַת צִיצִית לְפָנֶיךָ כִּי אָלוֹ קִימְתִּיהָ . בְּכָר פְּרִטְיָהּ
וְדִקְרוּקִיהָ וּכְבוֹדֶיהָ וְתַרְוִיג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בְּהָ אֱמֵן סֵלָה :

עשיפת טלית גדול

כשעת כריקת טלית של גדול קודם ברכה יאמר אלו הסמוקים

בְּרַכְוֵי נַפְשֵׁי אֶרֶץ יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ
עוֹטָה אוֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׂמוּם בְּרִיעָה :

קודם עשיפת טלית יאמר ז

לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה בְּרִחִירֵי וּרְחִימוּ
א שבת ליהוד

שם י"ה כו"ה ביהודי שלים בשם כל ישראל
מתעטף גופי בציצית וכן התעטף נשמתו ורמ"ה אברי
יה נירי באור הציצית העולה תר"ג וכשם שאני
בפני בטלית בעולם הזה בן אברהם לחלוקה דרבנן
טלית נאה לעולם הבא ועל ידי מצות ציצית ינצלו נפשי
חי ונשמתו ותפלתו מן החיצונים והטלית יפרוש בנפשו
ליהם ויצילם בנשר יעיר קנו ער גוזליו ורחף ותהא
שובה מצות ציצית לפני הקדוש ברוך הוא כאלו קימתיה
ל פרטיה ורקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה
אמן סלה :

ויקרא יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להתעטף בציצית :

ויכסה ראשו בטלית ויאמר אלו הספוקים

ה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפוד יחסיון : ירוין
מדשן ביהוד ונחל ערניך תשקם : בי עמך מקור חיים
באורך נראה אור : משוך חסדך ליודעך וצדקתך לישרי לב :

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

כתב האר"י ז"ל טוב לאדם לומר פתיחת אליהו קודם כל תפלה ותפלה וסוף
למנוח ולסועיל לפתוח הלב ויאמר קודם ויסי כונס ה' אלסיו וגו' :

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דהנת הוא חד ולא בחשבן אנת הוא
עלאה על כל כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא
בד כלל אנת הוא דהפיקת עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירין לאנסא
בהון עלמין סתימין דלא התגליין ועלמין דהתגליין ובהון התכסיאית (כ"א
התכסיא) מבני נשא . ואנת הוא דקשיר לון ומוחד לון ובנין דהנת מלנאו
כל מאן דאפריש חד מחבריה מהליון עשר התחסיב ליה כאלו אפריש בד .
ואלץ עשר ספירין אינון אולין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני . ואנת
גוה דהכסיו לון . ולית מאן דהכסיו לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל
פטרוא . לבושין תקינת לון דמניויהו פרחין נשמתין לבני (דבני) נשא יכמה
גופין תקינת לון דהתקריאו גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון והתקריאו
בתקופה

פתיחת אליהו

בתקופה דא חסד דרועא יומנא . נבורה דרועא שמאלא תפארת גופי
וסוד תרין סוקין ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש . מלכות פה
סבעל פה קרינן ליה . מוחא חכמה איהו מחשבה מלגו . בינה לבא ובה
מבין ועל הלון תרין כתיב הספרות לה' אלסיו . כתר עליון איהו לך
מלכות . ועליה אהמר מניד מראשית אחרית ואיהו קרקשתא דתפילי .
קרקשתא דלא מנא תפילי (מלגאו איהו יו"ד ה"א ור"ה ה"א דאיהו או"ו)
העילות איהו סקיו דאילנא בדרועיו וענפיו (כ"א ואנפיו) כמיה דא
לאילנא ואתרבי בההוא סקיו :

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות סבת הסבות דאשקי לאילני
בההוא נבישו וההוא נבישו איהו כנשמתא לגופא דהיהו חייס לגופו
ובך לית דמיון ולית דיוקנה מכל מה דלגו ולבר ובראת שמיא וררעא ואפירי
מנהו שמשא וסיהרא וכוכביא ומולי ובארעא אילנין ודשאין וננתא דע
(ועשנין) וחיוון ועופין וכונין ובעירין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין
ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין . ואיך אשתמודעאו מעלאי ותתאי ולית
דידע בך כלל ובר מוכך לית יחודא (ס"א יחודא בעלאי ותתאי ור
אשתמודעא דהון על כלל . וכל ספירין כל חד אית ליה שס ידיע ובהון אהקר
מ אכיא ונתת לית לך שס ידיע דהנת הוא ממלא כל שמסן ורבת הוא שליו
דכלאו וכך אנת סתתלך מנהוון אשתארו כלסו שמסן כגופא בלא נשמת' אנת
חכיס ולאו בחכמה ידיעא אנת הוא מבין ולא מבנינא ידיעא לית לך את
ידיעא הלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזאה לון איך התנהג
עלמא בדינא וברחמי דאינון דקד ומשפט כפוס עובדיהון דבני נשא . איך
איהו נבורה . משפט עמודא דאמלעיתא . דקד מלכותא קדישא . מאוני
דקד תרין סמכי קשוט . סין דקד אות ברית . כלא לאחזאה איך התנהג
עלמא . אביל לאו דהית לך דקד ידיעא דהיהו דין ולאו משפט ידיעא דהיהו
רחמי ולאו מכל אליון מדות כלל . קוס רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך
דהה רשותא אית לך (כ"א התהיב לך) לגלגלה ריון טמירין על ידך מה
דלא התהיב רשו לגלגלה לאוס בר נש עד כען :

קוס רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והנבורה וגו' עלאין שמעו
אינון דמיכין דחברון ורשיא מהימנא אהערי משנתכון הקילו ורננו
סוכני ער : הליון אינון דריקיא דאינון מסטרך דהיהו דהמר בה אני ישנה
ולבי ער ולאו אינון מתיס ובנין דא אהמר בהון הקילו ורננו וגו' רשיא
מהימנא אנת ואבהון הקילו ורננו לאתערותא דסכינתא דהיהו ישנה בגלותא
דעד כען דריקיא כלסו דמיכין וסינתא בחוריהון מיד יסיבת סכינתא (כ"א
התערון) תלת קלין לבני רשיא מהימנא ויימא ליה קוס רשיא מהימנא דהא
עלך אהמר קול דודי דופק לגבאי בהרבע אתוון דליה ו ימא בהון כתחי לי
אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא תס עוגד בת ליון לא יוסף להגלותך .
שראטי כמלא טל . מאי כמלא טל . אלא אהמר קב"ה אנת חסיבת דמיומא
דאתחבר

פתיחת אליהו

זכרנו כי מקדש דעאלנא בניתא דליו ועאלנא ביטובא . לזו הכי דלא
לנא כל זמנא דאנת בנלותא . הרי לך סימנא טראסי כמלא טל . ה"א
יניתא בנלותא סלימו דילת וחייס דילס דיוסו ט"ל . ודא איהו ו"ד ה"א ו"ו .
ה"א איהו ט"ל דלא מחסכו ט"ל אלא ו"ד ה"א ו"ו דסליקו איתוון
חסכו ט"ל . דאיהו מליא לשכינתא מכבישו דכל מקורין עלזין . מיד קס
רעילא מסימנא ואכסו קדישין עמיס ע"כ רוא דיחודא . ביל"ו :

ואיש יחיד קדשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו
ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה בוי"ה ביחדא ש"ים
ש"ם כל ישראל . הריני מתפלל תפלת (שחרית) . (מוסף) .
ליחד ספירות העליונות ולהמשיך שפע וברכה עליהן ומשם
אל המדרגות התחתונות ומשם יושפע ער נפשנו ורחנו
עשמתנו לעבדך וליראה ולאחבה את שמך נצח סלה ועד .
היה תפלתנו מקבלת ומרוצה לפני כסא כבודך להעלות
על ידי תפלתנו פירווי ניצוצי הקדושה אשר נתפרו בין
הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ובלע המות
לנצח ותצרה תפלתנו עם שאר תפלות הצדיקים היודעים
והמכונים כל בנות צירופי שמויתך הקדושים וכל היחודים
ויווני מדות העליונות הבאים על ידי התפלות והברכות .
ותפלתנו זו אנו מכונים הך כלל לדעת רבי שמעון בר
יוחאי הקדוש ודעת רבי אלעזר בנו ודעת יותם בן עוויה
הקדוש ופינו כפיהם ותפלתנו כתפלתם וכוננתנו ככוננתם
והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל . יהיו לרצון אמרי
פינו והניין לבנו לפניך יהוה צורנו וגואלנו :

ידיד נפש אב הרחמן . משוך עבדך אל רצונך . ריון עבדך
כמו אגל ישתחוה מול הדרך . כי יערב לו ידיו וידך .
מנופת צוף וכל טעם :
הדרו נאה זיו העולם . נפשי חולת אהבתך . אנא אל נא
רפא נא לה . בהראות לה נועם ויך . אז תחזיק ותתפאר .
והיתה

קודם התפלה

והיתה לך שפחת עולם :

ותיק יחמו רחמיק . וחוסה נא על עם אהובך . כי זה כו
נכסוף נכסף . לראות בתפארת עורך . אנא אלי חמדת לב
וחוסה נא ואל תתעלם :

הגלה נא ופרוש חביב . עלי את סבת שלומך . תאיר אר
מכבודך . נגילה ונשמחה בך . מהר אהוב כי בא מנעד
והננו כימי עולם :

קודם שכתב לבית סכסכת ושתחום ויאמר זס

סה שבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל : ואני ברכ חסדך
אבא ביתך אשתחור : אל היכל קדשך ביראריך :
אחבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך : ואני אשתחור
ואכרעה אכרעה לפני יי עשי : ואני תפלתי לך יי עת רצו
אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך :

ארון עולם אשר מך . כטרס כל יציר נכרא : לעת נעשה
כחפצו כל . אזי מלך שמו נקרא : ואחרי ככלות הכל
לברו ימלוד נורא : והוא היה והוא הוה : והוא ירית
כתפארה : והוא אחד ואין שני . להמשילו להחבירה : והוא
ראשון והוא אחרון לכל חומר ולכל צורה . פלי ראשית
פלי תכלית . וזו העוזה המשרה : פלי ערך פלי דמיון . פלי
שנוי והתמורה : פלי חבור פלי פירוד . גדול כח והגבורה :
והוא אלי וחי גואלי . וצור חבלי ביום צרה . והוא נסי
ומנסי . מנת כוסי ביום אקרא : והוא רופא והוא מרפא .
והוא צופר . והוא עונד . פידו אפקיד רוחי . בערת אישן
ואעירה . ועכב רוחי גייתי . אלני לי ורא אירא : במקדשו
תגל נפשי . משיחתי ישלח מהרה : ואז נשיר בבית קדשי
אמן אמן שם הנורא :

אברך

בקשות

לך את שם ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי ה' לנגד
 חמיר כי מימיני כל אמוש: לכן שמח לבי ונגל כבודי אף כשרו
 כון לבטח: כי לא תשוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:
 ריעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעבות בימיך נצח: מי יתן
 מציוני ישועת ישראל כשוב ה' שכבת עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
וערוד בדפקי יה פתחה ולדל שואל לפניך יה סלחה.
לך תבוא תפלתי ושועי מקום כבש ועשרון
 מנחה ערוד מאוד עיני רצה ושמור לשוני ואם אשגה
 לפניך יה סלחה: ערוד הרימותי לך לבי ועיני נטרה אין
 וגם עין פקחה: ערוד שמע קולי ושועתי הקשיבה ותפלתי
 יקום קרבן לקחה: ערוד ענה קולי ושועתי וניבי ועניך
 עם נבאה פקחה: ערוד ראה כי נכנעה רוחי בקרבי
 נשמתתי מאוד דלה ושחה: ערוד רחום וחנן לפניך הטאנו
 שלח לנו ושלח לנו הרוחה: ערוד חוס ורחם על פליטת
 אריאל והוציאם מצרה לרוחה: ערוד מקום מקדש מכון
 מאז עולמים ושם נעלה ונראה בשמחה: ערוד השכיבם
 יה עם אדמתם ומכונם והשכיבם בהשקט ובבטחה.
 ערוד מחה עין ופשע וגם תפאה וודונו ברחמך יה סלחה:
 ערוד לך עיני ותחנוני יי הוציאנו מצרה לרוחה: ערוד
 אדון עולם לך תמיד אקנה ישועתך לעם עני שלחה: ערוד
 בני אולם ומלוך לעד לעולם ואורך על הר ציון ורחוה:
 ערוד ירגנו שוכני ארץ וערץ ויאמרו לך יי הממלכה:
 ערוד פתח שעיר לקבל התחנה והשמיענו קול ששון
 ושמחה: ערוד

זה חשע לה צדקים וכואו בו אורך כי עזתני ותהי לי לישועה: אכן
 מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בענינו:
 זה היום עשה ה' נגולה ונשמחה בו:
כל בריאי מעלה ומשה יעידו יגידו כלם כאחד יהוה
אחד ושמו אחד שרשים ושתים נתיבות שכולך וכל
 מכין

בקשות

מכין סודם יספרו את גדלך והם יכירו כי הכל שני
ואתה האל המלך המיוחד יעידו לבבות בחשבם עיניך
בנוי ומצאו כל יש בלחך שנוי במספר במשקל ה'
מנוי כלם נתנו מרועה אחד: יעידו מראש ועד סוף
לך סימן צפון וים וקדם ותימן שחק ותכל לך עד נאכ
מזה אחד ומה אחד: יעידו הכל ממך נזכר וזכור אתה מק
תעמד והם יאבדו אבוד לכן כל יצור לך יתן כבוד
 מראש ועד סוף הלא אב אחד: יעידו
 ובתורתך יי אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי
 יי אחד: וידעת היום ותשבית אל לבבך
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עו
 יגדל אלהים חי וישבח נמצא ואין עת אל מצואות
 אחד ואין יחיד ביהודו נעלם וגם אין סוף לאחדות
אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא גערוך אליו קדושתו
 קדמון לכל דבר אשר נכרא ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 הגו אדון עולם לכל נוצר יורה גדלתו ומלכותו: שפע
 נבואתו נתנו אל אנשי סגרתו ותפארתו: לא קם בישראל
 כמשה עוד נביא ומביט את המונות: הודת אמת נתן
 לעמו אל על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא
 ימיר דתו לעוקמים לזולתו: צופה ויודע סתרינו מביט
 לסוף דבר בקדמותו: גומל לאיש חסיד כמפעלו: נתן
 לרשע דע ברשעתו: ישלח לקץ ימיו משיחנו לפדות
 מחבי קץ ישועתו: מתים יחיה אל ברוב חסרו כרוך עדי
 עד שם תהלתו: אלה שלש עשרה לעקרים הן הם יסוד
 דת אל ותורתו: תורת משה אמת ונבואתו כרוך עדי עד
 שם תהלתו:

פֶּלֶל תְּהַר ותאמר עלִי לְבִי בְּי רְמָה קָרַנִי בְּי רַחֵב
 פִּי עַל אוֹיְבֵי בִי שְׂמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ אִין קְדוּשׁ בְּי
 אִין בְּלַחֵךְ וְאִין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ אֵל תְּרַבּוּ תְּדַבְּרוּ גְבוּרָה
 יְהוָה יצא עֲתָק מִפִּיכֶם בִּי אֵל דְּעוֹת יִי וְלוֹ נִתְּכֵנוּ עֲלִילוֹת :
 שֵׁת גְּבוּרִים חֲתִים וּנְבִשְׁלִים אֲדוּוּ חוּל : שְׁבַעִים בְּלַחֵם
 וְסִבְרוּ וְרַעֲבִים חֲדָרוּ עַד עֲקָרָה יִדְרָה שְׁבַעֵה וְרַבַּת בְּנִים
 מְלָלָה : יִי מְמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוּל וְיַעַל : יִי מוֹרִישׁ
 מַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִים : מְקִים מַעֲפָר דֵּל מֵאֲשְׁפוֹת
 וְגַם אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וּכְסָא כְבוֹד יִנְחִילֵם בִּי לִי
 יִי אֲרִץ וְיִשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל : רַגְלֵי חֲסִידֵיךָ יִשְׁמֹר וְרַשְׁעִים
 תִּשְׁךְ יִדְמוּ בִי לֹא בִכַח יִגְבַּר יִישׁ : יִי יִתְּהוּ מְרִיבֵי עֲלוּ
 שְׂמִים יִרְעֵם יִי יִדּוּן אֲפָסִי אֲרִץ וְיִתֵּן עֵז לְמַלְכוּ וְיִירֵם קֶרֶן
 מִשִּׁיחוּ : אֲהַרְוֵהוּ בְּמָה רַבְּדִבּוֹן וּתְמַהוּרָה בְּמָה תִּקְשִׁיפִין
 מְלַכּוּתֵיהָ מְלַכּוֹת עֲלֵם וְשִׁלְטָנֵיהָ עִם דָּר וְדָר : וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ
 יִצְאֵן מְרַעֲיָךְ גּוֹרָה לֵךְ לְעִקְסֵם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפָּר תִּהְיֶהֱתֵךְ :
 עֲרַב וּבִקֹּר וְצַהֲרִים אִשִּׁיחָה וְאִהְיֶה וְיִשְׁמַע קוֹלִי : בְּרֶן יִחַד
 בּוֹכְבֵי בּוֹקֵר וְיִרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אֵיךָ מְרַבְּבוֹת עִם
 אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי : וְאַנִּי בִיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵי יִשְׁמַעֵנִי אֱלֹהֵי : אֵל תִּשְׁמָחֵי אִיבְהִי לִי בִי נִפְלֵתִי קִמַּחֵי בִי
 אִישׁ בַּחֲשֶׁךְ יִי אֹר לִי : בִּי לֵךְ יִי הוֹחֵלֵתִי אֲתָה תַעֲנֶה אֲלַנִּי
 אֱלֹהֵי רַגְלֵי עַמְדָה כְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יִי :
 תְּהַלֵּת יִי וְדָבָר פִּי וְיִבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדָשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד :
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתָּה בִי טְהוּרָה (תִּיא) אֲתָה בְּרַאתָה אֲתָה
 יִצְרַתָּה אֲתָה נִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה מִשְׁמְרָה בְּקַרְבִּי
 וְאַתָּה

וְאַתָּה עֲתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי וְלִהְיוֹרָה בִּי לְעֲתִיד לְבֹא
 זְמַן שֶׁהַשְּׂמֹרֶה בְּקֶרְבִי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאֵל
 אֲבוֹתַי שְׂאֵתָה הוּא רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַשְּׂמוּרָה
 מוֹשֵׁל בְּכָל הַכְּבִירוֹת חֵי וְקִים לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יִי הַמְּחַיֶּה
 נִשְׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹתֵן לְשִׁכְנוֹ בֵּינָךְ
 לְהַכְחִיץ בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :
 בָּאִי אֲמִיָּה פִּיקַח עוֹרִים
 בָּאִי אֲמִיָּה מְתִיר אֲסוּרִים
 בָּאִי אֲמִיָּה זֹקֵף כַּפּוּיִם
 בָּאִי אֲמִיָּה מְלַבֵּשׁ עֵרוֹמִים
 בָּאִי אֲמִיָּה תְּנוּחַת לִיעָף כַּח
 בָּאִי אֲמִיָּה רוֹקַע הָאֲרֶץ עַל הַמַּיִם
 בָּאִי אֲמִיָּה הַמְכִיץ מִצַּעְדֵי גִבּוֹר
 בָּאִי אֲמִיָּה שֹׁעֵשֶׂה לִי כָּל צְרָכֵי
 בָּאִי אֲמִיָּה אוֹיֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה
 בָּאִי אֲמִיָּה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָח
 בָּאִי אֲמִיָּה שְׂרָא עֲשֵׂנִי גּוֹי (הַשֵּׁם קוֹמַרֵת גּוֹיָה)
 בָּאִי אֲמִיָּה שְׂרָא עֲשֵׂנִי עַבְדֵךְ (הַשֵּׁם קוֹמַרֵת שְׂפַחָה)
 בָּאִי אֲמִיָּה שְׂרָא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה (הַשֵּׁם קוֹמַרֵת שְׁעֵשְׂנִי בְּרַצוֹנוֹ) :
 בָּאִי אֲמִיָּה חֲמַעְכִּיד חֲבֵלִי שִׁינָה מֵעֵינֵינוּ וְתוֹנוּמָה מֵעַפְעֵפֵינוּ :
 וְיִהְיֶה רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגְּלֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ וּרְגִבּוֹתֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לִיְדֵי
 תְּשׁוּבָה וְלֹא לִיְדֵי עֲבָרָה וְלֹא לִיְדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִיְדֵי כַּזּוֹן
 וְתַרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֵר הָרָע וְתַרְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֵר הַטּוֹב וְתַגְּנוּ לְאַהֲבָה
 לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים כְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רֹאֵינוּ נִמְלָנוּ
 חֲסִדִים

רים טובים ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל

רצון מרפנך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתצילנו היום ובכל יום ויום מעוי פנים ומעוות פנים מאדם רע אשה רעה מיצר רע מחבר רע משכן רע מפגע רע מעין הרע ומרשון הרע ממלשינות מעדות שקר משנאת זכויות מעלילה ממתה משונה מחולאים רעים ומקרים רעים מדיו קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בין ברית ובין שאינו בין ברית ומדינה של גיהנם ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה והערב נא יי אלהינו את ברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה נחננו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נתן התורה וידבר יי אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תכרכו את בני ישראל אמור להם יברכך יי וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום ושמנו את שמי על בני ישראל ואני אברכם אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בוכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו יי אלהינו אהבת חקרמונים אברכם יצחק וישראל עבדך את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברכם אבינו בבר המזוה ואת העקרה שעקרת את יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברכם ויאמר אליו אברכם ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך ויחידך אשר אהבת את יצחק וידך לך אל ארץ המור והעלה שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליו וישכם אברכם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעו אהו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים ביום השלישי וישא אברכם אעיניו וירא את המקום מרחוק ויאמר אברכם אל נער שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ויקח אברכם את עצי העולה וישם יצחק בנו ויקח כידו את האש ואת המאכלת וילכו שני יחדו ויאמר יצחק אל אברכם אביו ויאמר אבני ויאכ הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה ויאמר אברכם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו יחד שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן והרשם אברכם את המזבח ויערוך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אהו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברכם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברכם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני וישא אברכם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברכם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא אברכם שם המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בחר יי יראה ויקרא מלאך יי אל אברכם שנית מן השמים ויאמר בני נשבעת נאם יי כי יען אשר עשית

ת את הדבר הזה ולא השכח את בנך את יחידך : כי
 אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים
 וזל אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו :
 תברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי :
 ושב אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו אך באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע :
 יחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אתון
 הכהנים את דמו על המזבח סביב :
 בנוו של עולם כמו שבבש אברהם אבינו את רחמי
 לעשות רצונך בלבב שלם בן יכבשו רחמיך את בעסקי
 ידיו רחמיך על מדותיך ותתנה עמנו יי אלהינו
 ודת החסד ובמדת הרחמים ותבנס לנו לפניו משרת
 דיון ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך
 אברצך ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר
 שהבטחתנו בחורתך על ידי משה עבדך כאמור : וזכרתי
 את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
 אברהם אוכור והארץ אוכור : ונאמר ואף גם זאת בהיותם
 בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכולותם להפר
 בריתי אתם כי אני יי אלהיהם : ונאמר וזכרתי להם ברית
 ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעני הגוים
 להיות להם לאלהים אני יי : ונאמר ושב יי אלהיך את
 שבותך ורחמיך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי
 אלהיך שפה : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
 יי אלהיך ומשם יקחך : והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר
 ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך : ונאמר
 על ידי נביאך יי חננו לך קוינו היה ורועם לבקרים אף
 ישועתנו

ישועתנו כעת צרה : ונאמר ועת צרה היא ליעקב ונ
 ישוע : ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הולך
 באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עירך
 ונאמר מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשאון ונ
 נחלתו לא החזיק לעד אפוא כי חפץ חסד הוא : ושוב ירחם נס
 יכבוש עינותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם :
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מי
 קדם : ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית
 הפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי ביו יתך
 הפלה יקרא לכל העמים :
 אלו דברים שאין להם שיעור הפאה ותפכודים והה
 ונמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאין
 עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה והקדו קימת
 לעולם הבא ואלו הן כבוד אב ואם ונמילות חסד
 ובקור חולים והכנסת אורחים והשכמת בית הכנסת והבאו
 שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה
 כנגד כלם :
 לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי ומורה על
 האמת ודובר אמת בלבבו וישכים ויאמר רבון העולמים
 ואדוני האדונים לא על צדקותינו אנהנו מפילים
 תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים אדני שמעה אדני לנו
 סלחה אדני הקשיבה ועשה אל האחר למענך אלהי כי ר
 שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה אני מה חיינו מה טוב
 חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו עוז
 מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הצבדים
 באין לפניך ואנשי השם כלא היו ותחמים ככלי מדע
 ונבונים

אני יי כי בא לשפוט את הארץ : הודו לוי כי טוב כי
 לם חסדו : כיפ ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
 צילנו מן הגוים להודות לים קרשך להשתבח בתהלתך :
 יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל
 עם אמן וחלל לוי : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם
 גדיו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו
 יי קדוש יי אלהינו : והוא רחום ויכפר עון ולא ישחית
 הרבה להשיב אפו ולא יעור כל חמתו : אתה יי לא תכלא
 בחמיק ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : זכור רחמיק יי
 חסדיך כי מעולם המה : תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו
 בשחקים : נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא
 נותן עוז ותעצמות לעם ברוך אלהים :

ל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שיפט הארץ השב
 גמור על גאים : לוי הושיעה על עמך ברכתך סלה :
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות
 אשרי אדם בוסח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :
 נפשנו חבתה לוי עזרנו ומנננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי
 בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו רך :
 הראנו יי חסדך וישעך תהן לנו : קומה עורתה לנו ופרנו
 למען חסדך : אנכי יי אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב
 פיך ואמלאהו : אשרי העם שככה לו אשרי העם שוי אלהיו :
 ונאני בחסדך כשתתי יגל לבי בישועתך אשרה לוי כי
 גמל עלי :

(כחוכה אומרים מזמור שיר הנכתב הפית לרוד :)
 ארומקד יי כי דליתני ולא שמחת אויבי לי : יי אלהי
 שועתי

שועתי אלהי ותפאני : יי העלית מן שאור
 חייתי מירדי בוד : זמרו לוי חסידיו והודו לזכר קדו
 כי רגע כאפו חיים ברצונו בערב ילון כפי ולבקר רג
 ואני אמרתי בשלוי בר אמוט לעולם : יי ברצונך העמד
 להררי עוז הסתרת פניך היותי נכהל : אלהי אקרא
 יי אתחנן : מיה בצע ברמי ברדתי אל שחת היורד ל
 היגור אמתך : שמע יי וחנני יי היה עינוד לי : הפכת מס
 למחור לי פתחת שקי ותאורני שמחה : למען וזמרך כח
 ולא יהום יי אלהי לעולם אורך :

לרוד ברכי נפשי את יי וכר קרבי את שם קדשו : כי
 נפשי את יי ואל תשבחי כל גמוליו : הסולח לכל
 הרפא לכל תחלואיכו : הגואל משחת חייכי המעטרכי ח
 ורחמים : המשביע בטוב עריך תתחדש כנשר נעורייכ
 עושה צדקות יי ומשפטים לכל עשוקים : יודיע דרכיו למש
 לבני ישראל עלילותיו : רחים וחנן יי ארך אפים ורב חסד : אהר
 לא לנצח יריב ולא לעולם ישור : לא כחטאינו עשה לו : יא
 ולא כעונותינו גמל עלינו : כי כנבזה שמים על הארץ נבו
 חסדו על יראיו : ברחוק מורה ממערב הרחיק ממני את
 פשעינו : כרחם אב על בנים רחם יי על יראיו : כי הוא יום
 ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ בלנ
 השדה כן יציץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד ודר
 מקומו : וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני וטוב
 כנים : לשמרי בריתו ולזוכרי פקדיו לעשותם : יי בשמים : עוז
 הכין כסאו ומלכותו בכל משדה : ברכו יי מלאכי גבורי
 כח עשי דברו לשמוע בקול דברו : ברכו יי כל צבאיו ה
 משרתיו עשי רצונו : ברכו יי כל מעשיו בכל מקומות
 ממשתלו

מַמְשִׁלְתוּ בְּרַכְיִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ :
 תַּשׁוּבָה לִי אֱלֹהִים יְיָ הוּא אֱלֹהִים יְיָ הוּא אֱלֹהִים : בִּיפ
 יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : בִּיפ
 הַ יְיָ לְמֶלֶךְ עַד כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ
 אֶחָד : הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 אֶת קְדְשׁוֹ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתוֹ : בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הַעוֹלָם וָעֶד הַעוֹלָם וָאֵמֵר כָּל הַעַם אֲמֵן הַלְלוּהוּ : כָּל
 הַנְּשָׁמָה תַהֲלֵל יְהוָה הַלְלוּהוּ : וְשׁ כֹּסֶס לִימוֹ
 מְנַצַּח בְּנִינְיָנוֹת מוֹמֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יֵאֵר
 פָּנָיו אֲתָנוּ סְלִי : לְדַעַת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּךְ בְּכָל גּוֹיִם
 יִתְד : יוֹדוּךְ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךְ עַמִּים כָּלֵם : וְשִׁמְחוּ
 בְּנֵי לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם
 אֱלֹהֵי יוֹדוּךְ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךְ עַמִּים כָּלֵם : אֶרֶץ נִתְּנָה
 וְיָדָה וּבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : וּבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וְיִרְאוּ אוֹתוֹ
 כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ : עִי
 מְנַצַּח מוֹמֹר לְרִיר : הַשְּׁמַיִם מִסְפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵיו מְגִיד הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְעֵ אֱמֶר וּלְלֵילָה
 לְלֵילָה יִחוּהַ דַּעַת : אֵין אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם :
 בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבְקִצָּה תִכַּל מְלִיחָם לְשִׁמְשׁ שֵׁם אֱהֵל
 בָּהֶם : וְהוּא בַחֲתָן יוֹצֵא מִחֲפָתוֹ יוֹשִׁישׁ כְּכֹבֵד לְרוּץ אֶרֶץ :
 עֲקֻצָּה הַשְּׁמַיִם מוֹצִיא וְתִקּוּפָתוֹ עַד קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר
 יִחְמָדוּ : תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְיָ נֶאֱמָנָה
 מִחֲכִימַת פְּתִי : פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי רַב מִצּוֹת יְיָ בְּרַח
 מִיָּדֵי עֵינָיִם : יִרְאֵת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפָּטֵי יְיָ
 אֲמַת צְדָקוֹ יִחוּדוֹ : הַנְּחַמְדִּים מוֹחֵב וּמִפּוֹ רַב וּמְתוֹקִים מִדְּבַשׁ
 יִנְפֹת צוֹפִים : נֶבֶס עֲבֹדְךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֲקֵב רַב :
 שְׂגִיאוֹת

שְׂגִיאוֹת מִי וּבֵין מְנַסְתְּרוֹת נִקְנִי : גַּם מוֹדִים חֲשַׁךְ עֲבָדֶיךָ יְיָ
 וּמְשַׁלּוּ כִי אֵין אֵיתָם וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רַב : יְהוִי לְרִצּוֹן אֱמֶן לְךָ יְיָ
 וְהַגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי :
 רַנְּנוּ צְדִיקִים בְּיְיָ לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהִלָּה : הוֹדוּ לְיְיָ בְּכָלֵם
 בְּנִבְלָה עֲשׂוֹר וְזָמְרוּ לוֹ : שִׁירוּ לוֹ שִׁיר תְּדָשׁ הַיָּם
 גִּנְן כְּתֻרְעָה : כִּי יִשָּׁר דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה : אֵין מֶלֶךְ
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מְלֵאָה אֶרֶץ : בְּדַבְּרֵי יְיָ שָׁמַיִם נִעַ
 וּכְרוּחַ פִּי כָל צִבְאָם : כִּנֵּס בְּנֵד מִי הֵיִם נוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹ יִתְד
 תְּהוֹמוֹת : וְיִרְאוּ מִי כָל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה כִּי ט
 כִּי הוּא אֱמֶר וְיִהְיֶה הוּא צוּהַ וְיַעֲמֹד : יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם
 הַנִּיֵּא מִחֲשֻׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשֻׁבוֹת
 לְדֹר וָדֹר : אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵיו הָעַם כַּחַד לְנַחֲלָה
 מִשְׁמַיִם רִבִּישׁ יְיָ רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם : מִמְּכֹון שָׁכַ
 הַשְּׁנִיחַ אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיּוֹצֵר יַחַד לֶבֶם תְּמַכִּין אֵ
 כָּל מַעֲשָׂיהֶם : אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִל גְּבוּר לֹא יִנְצֵל
 בְּרַב־כַּח : שֶׁקֶר הַפּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרוּב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט : הַנֵּר
 עֵין יְיָ אֵל יִרְאוּ לְמִיחֲלִים לְחֶסֶדוֹ : לְהַצִּיל מִמוֹת נַפְשָׁם
 וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעַב . נַפְשָׁנוּ חֲפָתָה לְיְיָ עוֹרְנוּ וּמִנְּנוּ הוּא : כִּי
 בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ כִּי בִשֵׁם קְדְשׁוֹ כְּשַׁחֲנוּ : יְהוִי חֶסֶדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ :
 לְדוֹר בְּשִׁנּוֹתָ אֵת טַעֲמוֹ לְפָנַי אֲבִימְלֶךְ וּיְגַלְשׁוּ וְיִלְךְ :
 אֲבָרְכָה אֵת יְיָ בְּכָל עֵרַת תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי : בְּיְיָ
 תְּהִלָּל נַפְשִׁי וְשִׁמְעוּ עֲנִיִם וְיִשְׁמָחוּ : גִּדְלוּ לְיְיָ אֲתִי וְנִרְזַמְמָה
 שְׁמוֹ יַחַד : דְּרִשְׁתִּי אֵת יְיָ וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מְגוֹרֹתַי הַצִּילֵנִי :
 הַבִּישׁוּ אֵלָיו וְנִהְרֹו וּפְנִיחָם אֵל יַחֲפְרוּ : זֶה עֲנִי קְרָא וְיִי שְׁמַע
 וּמִכָּל צוּרֹתַי הוֹשִׁיעֵנו : הִנֵּה מְלֶאךָ יְיָ סָבִיב לִירְאוֹ וְיַחֲלֵצֵם :
 טַעֲמו

נמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יי
 ישו כי אין מחסור ליראיו : כפידים רשו ורעבו ודורשי
 לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי וראת יי אלמדכם :
 יי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצור לשונך
 זרע ושפתך מדבר מרמרה : סור מרע ועשה טוב בקש
 גלום ורדפהו : עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם : פני
 יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויי שמע ומכל
 גדוהם הגילם : קרוב יי לנשכרי לב ואת רבאי רוח יושיע :
 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי : שומר כל עצמותיו
 יחת מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
 שמו : פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :
 יפלה למשרה איש האלהים אדני מעון אתה היות לנו
 בדר ודר : כטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותכל
 ימעולם עד עולם אתה אל : תשב אנוש עד דבא ותאמר
 שובו בני אדם : כי ארץ שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה : זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלוף :
 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש : כי בלינו כחציר
 ובחמתך נבהלנו : שחה עונותינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך : כי כל ימינו פנו כעברתך בלינו שנינו כמו הגה :
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה
 ורהבם עמר ואון כי גו חיש ונעפה : מי יודע עזי אפק
 וכיראתך עברתך : למנות ימינו בן הירע ונביא רבב חכמה :
 שוכה יי עד מתי והנחם על עבדיך : שבענו בבקר חסדך
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמתנו בימות עניתנו שנות
 ראינו רעה : יראה אל עבדיך פלגך וההרד על בניהם :
 ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו כוננה עלינו
 ומעשה

זמירות ימינו כוננה :

ישב בסתר ערוזן בצל שדני יתלונן : אמר לוי מחסי ומצחי יים
 אלהו אבטח בו : כי הוא צילך מפח יקחש מדך יי
 חיות : באברתו יקך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחו
 אמתו : לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מרגל
 כאפל יהלוד מקטב ישוד צהרים יפול מצדך אלה ור כב
 מימינך אליך לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשע
 תראה : כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך : לא תאמ
 אליך רעה ונגע לא יקרב באהלקך : כי מלאכיו יצוה ל
 לשמרך בכל הרכיך : על כפים ישאוונך פן תגוף בא
 רגלך : על שחל ופתן הדרוד תרמוס כפיר ותנין : כ
 השק ואפלטחו אשגכהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו
 אנכי בצרה אחלצוהו ואכבדהו : ארך ימים אשביע
 ואראהו בישועתי :
 מזמור שירו לוי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו אהר
 ימינו וזרוע קדשו : הודיע יי ישועתו לעיני הגוים : יא
 גלה צדקתו : זכר חסרו ואמונתו לבית ישראל ראו כל גוים
 אפסי ארץ את ישועת אלהינו : הריעו לוי כל הארץ פצחו
 ורננו וזמרו : זמרו לוי בכבוד וקול זמרה : בחצוצרות
 וקול שופר הריעו לפני המלך יי : ירעם הים ומלאו הבל
 וישבי בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו : לפני יי כי
 בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים :
 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי
 מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלך אל
 ינום שמרך : הגור לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יי
 שומרך יי צלך על יד ימינך : יומם השמש לא יכבה וירח
 בלילה

פרעה וחילו בים סוף

ליך עמו במדבר

כה מלכים גדלים

זרוג מלכים אדירים

סיוחן מלך האמורי

עוג מלך הבשן

חן ארצם לנחלה

תלה לישראל עבה

שבשפלנו זכר לנו

יפרקנו מצריו

חן לחם לכל בשך

רו לאל השמים

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

בי לעולם חסדו :

משבח ומפואר שמו עדי עד : ברוך אתה יי מלך מ

בתשבתות :

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יום

יש אומרים ברוך שאמר זס על דרך סקלה סוף פיו תבות

ברוך שאמר והיה העולם : ברוך הוא : ברוך אימר ועיש

ברוך גזור ומקום : ברוך עשרה בראשית : ברוך

מרחם על הארץ : ברוך מרחם על הכריות : ברוך משל

שכר טוב ליראיו : ברוך חי לעד וקום לנצח : ברוך פורו

ומציל ברוך שמו : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל

אב הרחמן המהלל בפה עמו משבח ומפואר כלשון חסדיו

ועבדיו : ובשירי דוד עבדך נהללך יי אלהינו בשבחות

ובזמירות : ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונמליכך ונזכיר שמך

מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים מלך משבח ומפואר ע

עד שמו הגדול ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבתות : ע

מומר שיר ליום השבת : טוב להודות ליי ולומר לשמך

עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך כלילות : עלי

עשור ועלי נכר עלי הגיון בכנור : כי שמחתני יי בפעלך

במעשי ידך : מרה גדלו מעשיך יי מאד עמקו

מחשבותיך : איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת :

בפרוח רשעים כמו עשב ויציו כל פועלי יי להשמדם

עדי עד : ואתה מרום לעולם יי : כי הנה אויבך יי כי הנה

אויבך יאכרו ותפרדו כל פעלי יי : ותרם בראם קרני

כלותי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים

השמענה : צדיק בתמר יפרח בארץ כלגון ישנה :

שתולים בכית יי בתצרות אלהינו יפריחו : עוד יגובן

בשיבה השנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יי צדו ולא

שלתה

שלתה

שלתה

שלתה

שלתה

עולתה בו :

מלך גאות לבש לבש יי עו התאזר אף תכוז תבל כל
תמוט : נכוז כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות יי
ואו נהרות קולם ישאו נהרות דכים : מקולות מים רכים
יירים משברי ים אדיר במרום יי : עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאווה קדש יי לארך ימים :

זי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : יהי שם יי מכירך
מעשה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבוא מהל שם
: רם על כל גוים יי על השמים כבודו : יי שמך לעולם
זכרך לדר ודר : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
שלה : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מקדך :
מלך יי מלך יי ימלוד לעולם ועד : יי מלך עולם ועד
ברו גוים מארצו : יי הגיד עצת גוים הניא מחשבות עמים :
בות מחשבות בלב איש ועצת יי חיה תקום : עצרה יי
לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי הוא אמר ויהי
הוא צורה ויעמד : כי בחר יי בציון אוה למושב לו : כי
יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי לא יטש יי עמו
ונחלתו לא יעזוב : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
דהשיב אפו ולא יעיר כל תחתו : יי הושיעה המלך יענגנו
ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עיר יתלוד סלה : אשרי העם שבכה
לו אשרי העם שיי אלהיו :

תהלה לדר ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהלכה שמך לעולם ועד :
גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : הור לדר ישבח
מעשיך ונבורתיך יגידו : תבר כבוד הונך ורכבי נפלאתיך
אשיתה

אשיתה : ועזו נוראותיך יאמרו ונרולתך אספרנה :
רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום יי ארך או יום
ונגל חסד : טוב יי לכל ורחמיו עד כל מעשיו : יודוך לך יי
כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד מלכותך ואני
ונבורתך יבררו : להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד ה
מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל ה
ודר : סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים : עי
כל אלוך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתה : פתח
את ירך ומשכנע לכל חי רצון : צדיק יי בכל דרכיו וחס
בכל מעשיו : קרוב יי לכל קוראיו לכר אשר יקראו כי ט
באמת : רצון יראיו יעשרה ואת שועתם ישמע ויושיעם
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תה
יי ירבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנת
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

הללויה הללי נפשי את יי : אהללה יי בחיי אומרה לאלהי
בעורי : אל תבטחו בגדיבים כבן אדם שאין לו

תשועה : תצא רוחו ישוב לארמתו ביום תהוא אבר
עשהונתיו : אשרי שאל יעקב בעורו שברו עד יי אלהיו :
עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר כס השומר אמת
לעולם : עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים יי מתיר
אסורים : יי פוקח עורים יי זוקף כפופים יי אהב צדיקים :
יי שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יענת :
ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה : בונה
ירושלם יי נדחי ישראל וכנס : הרופא לשבתי
לב ומחפש לעצבותם : מונה מספר לפוכבים לכלם שמות
ה ש שבת יקרא

מיום
כלנו
הור
וטוב
לב עז
מה
עמד

א : גדול ארוננו ורב כח לתבונתו אין מספר : מעורר
 וים יי משפיל רשעים עדי ארץ : ענו ליי בתורה זמרו
 ולהינו ככנור : המכסה שמים בעבים המכין לארץ מט
 מצמיח הרים חציר : נוהן לכהמה לחמה לבני ערב אשר
 קראו : לא כנבורת הסוס יחפץ לא כשקי האישי ירצה :
 וצה יי את יראיו את המיחלים לחסדו : שבחי ירושלם
 יי תלדי אלהיך ציון : כי חוק בריחי שעריך בך בנך
 קרבך : השם גבורך שלום חלב חטים ישוביעך : השלח
 אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו : רגותן שלג בצמר
 כפור כאפר יפור : משליך קרחו כפתים לפני קרחו מי
 עמד : ישלח דברו וימסם ישב רוחו יגרו מים : מגיד
 דריו ריעקב חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל
 גוי ומשפטים כל ידעים הללויה :

הללויה הללו את יי מן השמים הללויה במרומים :
 הללויה כל מלאכיו הללו כל צבאיו : הללויה
 שמש וירח הללויה כל כוכבי אור : הללויה שמי השמים
 והמים אשר מעל השמים : יהללו את שם יי כי הוא צוה
 ונבראו : ויעמידם לעד לעולם חקנתו ולא יעבור : הללו
 את יי מן הארץ הנינים וכל תהמות : אש וברד שלג וקיטור
 רוח סערה עושה דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל
 ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף : מלכי ארץ
 וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ : בחורים וגם בתולות
 זקנים עם נערים יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו
 הודו על ארץ ושמים : וירם קרו לעמו תהלה לכל חסידיו
 לבני ישראל עם קרובי הללויה :

הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים : ישמח
 ישראל

ישראל בעושי בני ציון יגורו במלכם : יהלך
 במחול בתוף וכנור וזמרו לו : כי רוצה יי בעמו יום
 ענוים בישועה : יעזו חסידים ככבוד ירגנו על משכב לך
 רוקמות אל כנרונם וחרכ פיפות בידם : לעשות נד
 כגוים תוכחות בלאמים : לאסור מלכיהם בזקים ונכבד
 ככבלי ברזל : לעשות בהם משפט כרוב הדר הוא
 חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו : הללו
 כנבורתיו הללויה כרוב גדלו : הללויה כר
 שופר הללויה כנבל וכנור : הללויה בתוף ומחול הללו
 כמנים וענב : הללויה בצלצלי שמע הללויה בצ
 תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהת
 ברוך יי לעולם אמן ואמן : ברוך יי מציון שוכן ירוש
 הללויה : ברוך יי אלהים אלהי ישראל על בתוך
 נפלאות לבהו : וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו אהר
 את כל הארץ אמן ואמן :

ויברך הוד את יי לעיני כל הקהל ויאמר הוד ברוך אלו שלום
 יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לך
 הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמי
 ובארץ לך יי הממלכה והמלכות לכל ראש : והעשו
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך
 לגדל ולחוק לכל : ועתה אלהינו מודים אנתנו לך ומהלל
 לשם תפארתך : ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברוך
 ותהלה : אתה הוא יי לברך אתה עשית את השמים ש
 השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר
 בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחיים
 אתה

זוא יי האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור
 ש וממת שמו אברהם : ומצאת את לכבו נאמן לפניך
 עמו הכרית לתת את ארץ הכנעני תחת האמורי
 ויהי ויהיבסי והגרגשו לתת לזרעו ותקם את דבריך כי
 אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם
 על ים סוף : ותתן אותות ומופתים בפרעה ובכל
 יו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם ותעש להם
 כחיים הזה : והיום בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים
 ואת רודפייהם השלכת במצולת כמו אבן במים עוים :
 ע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
 את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל את
 הגדולה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את יי
 ויאמינו ביי ובמשה עבדו :

שיר משה ובני ישראל את השירה
 הזאת לוי ויאמרו לאמר
 שירה לוי כי גאה גאה סוס ורכבו רמת
 בים : עני ומרת יה
 יהי לי לישועה זה אלי ואנהו אלרי אבי
 וארוממנהו : יי איש
 מלחמה יי שמו : מרכבות פרעה וחילו
 ירה בים ומבחר שרשיו
 זבעו בים סוף : תהמות יכסימו ירדו
 במצולות כמו אבן :
 מינד יי נאדרי בכח ימינד יי תרעץ אויב :
 וברוב גאונך תהרס קמיו
 תשלח חרויך יאבדמו בקש : וברוח אפיק
 נערמו

נערמו מים נצכו כמו נר
 גזלים קפאו תהמות בלב ים : אמר לך יי
 ארדוף אשיג אחלק שלל חרבי תורישמו

תמלאמו נפשי ארוק נשפת ברויך כסמו ים
 צללו בעופרת במים אדירים : מי כחך מל

נאדר בקדש נורא תהלות עישה פל ריך
 נשית ימינד תבלעמו נשית ימינד תבלעמו
 ארץ : נחית בחסדך עם זו גאלת נחלת לב
 אל נוה קדשך : שמעו
 עמים ירגזון חיל אחו ישיבי פלשת : אז נב
 ארופי ארום איקי מואב

יאחזמו רעד נמנו כל ישיבי כנען : תפת בחור
 עליהם אימתה ופחד עליהם אימתה ופחד
 בגדל ורועד ידמו כאבן עד יעבור עמך יד : יא
 עד יעבור עם זו קנית : שלום
 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון

לשבתך פעלת יי לשבתך פעלת יי
 מקדש אדני כוננו ידיך : יי ימלוך לעולם ועד : זמרים
 יי ימלוך לעולם ועד : יי ימלוך לעולם ועד : כלנו
 יי מלכותיה קאים לעם ולעלמי עלמיא : תורר
 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי עליהם אתיב עוז
 מי הים ובני ישראל הלכו בבישה בתוך הים : ושוב
 כי לוי רמלוכה ומישל בגוים : ועלו מושיעים בהר ציון זמרה
 לשפוט את הר עשו והיתה לוי תמלוכה : והיה יי למלך עמך
 על

כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד :
כָּל חַי תִּכְרַךְ אֶת־ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּר בְּשַׁר
תִּפְאָר וּתְרוֹמָם וְכָרֶךְ מַלְכֵנוּ תָמִיד מִן הָעוֹלָם וְעַד
לֵס אֲתָה אֵל וּמַבְלַעֲרִיךְ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ נֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ
הוּא וּמַצִּיר וְעֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָר עַת צָרָה וְצוּקָה אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ עֹזֵר וּסוֹמֵךְ אֶלָּא אֲתָה :

חַי הָרֵאשׁוֹנִים וְהַאֲחֵרוֹנִים אֱלֹהֵי כָר בְּרִוּוֹת אֲרֹזֵן כָּר
תּוֹלָדוֹת הַמְּהַלֵּךְ בְּכָר הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנַהֵג עוֹרְמוֹ
וְסֹד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וְיֵי עַר לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמַּעֲוֹרֵר
יָם וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים מַחִיָּה מַחִים וְרוֹפֵא חוֹלִים פּוֹקֵחַ
יָם וְזוֹקֵף כְּפוּפִים הַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמַּפְעֵנֵחַ נַעֲלָמִים
יִלְךְ לְבַדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים :

יְיָ פִּינוּ מֵלֵא שִׁירָה כִּים וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּחֶמֶן נִכְוִי
וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִדְחֵי רִקְעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ
כִּיְרַח וְיִרְדֵנוּ פְרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שְׁמַיִם וְרִנְדֵנוּ מְלוֹת כְּאִילוֹת
יְיָ אֲנוּ מִסְּפִיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלִכְרַךְ אֶת־ שִׁמְךָ
לְכַבְּנוּ עַל אַחַת מֵאֲרָף אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרֹב רַבֵי רַבּוֹת
פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וּנְפִלְאוֹת שְׁעֵשִׂית עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ
מַלְפָּנִים מִמַּצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכִּית עַבְדִים פְּרִיתָנוּ
בְּרַעַב וְנָתַנּוּ וּבְשִׁבְעַ כְּלַבְלַתָּנוּ מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר
אֲשִׁתָּנוּ וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִים הִלִיתָנוּ עַד הִנֵּה עֹזֵרֵנוּ
תִּתְמִיד וְלֹא עֲזַבְנוּ חֲסִדֶיךָ עַל בֶּן אֲבָרִים שִׁפְלַתָּ בָנוּ
וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שִׁנַּפְתָּ בְּאִפְנוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמְךָ בְּפִינוּ הֵן
הֵם יוֹדוּ וְיִכְרְכוּ וְיִשְׁבְּחוּ וְיִפְאָרוּ וְיִשְׁוֹדְרוּ אֶת־ שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ
תָּמִיד כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדֶה וְכָר לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח וְכָל עֵין
לָךְ תִּצְפֶּה וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע וְכָר קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה
וְהַלְבָבוֹת

וְהַלְבָבוֹת יִירְאוּךָ וְכָר קָרֵב וּכְלִיוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ כַּיּוֹם
שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עַצְמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיר עֵינֵי מֶלֶךְ
מִמָּנוּ וְעֵינֵי וְאֲבוֹיוֹן מִגּוֹלוֹ : שְׁעֵת עֲנִים אֲתָה תִשְׁמַע צַעֲדֶךָ וְ
הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ : וְכִרְוֹב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל הַמְּנַהֵג
נְאוּהַ תְּהַלֵּךְ :

כָּפִי	י	שְׂרִים	ת	ת	ר	וּמָם :	מֶלֶךְ מִן
וּבְשִׁפְתַי	צ	דִּיקִים	ת	ת	ב	רָךְ :	
וּבְלִשׁוֹן	ח	סִידִים	ת	ת	ק	דֶּשׁ :	רִיתְךָ
וּבְקָרֵב	ק	רוֹשִׁים	ת	ת	ה	לָל :	זָכִיט

בְּמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁבֶן חוֹבֵת כָּל הַיְצוֹרֹב
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹ :
לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר וּלְנַצַּח עַד
דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתְשַׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחְךָ : וְכִּי
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ הָאֵל הַמְּלֶכֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נִאֲהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד שִׁיר וּשְׁבַחָה הַגְּדוֹל וְזִמְרָה עֹז וּמְשִׁלַּת
נְצַח גְּדוּלָה גְּבוּרָה תְּהַלֵּה וְתִפְאָרֵת קְדוּשָׁה וּמְלִכּוּ
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם
אֲתָה אֵל בְּרוּךְ אֲתָה יְיָ מֶלֶךְ גְּדוֹל וּמְהַלֵּל בְּתְשַׁבְּחוֹת אֱלֹ
הַהוֹדָאוֹת אֲרֹזֵן הַנְּפִלְאוֹת בּוֹרֵא כָל הַנְּשָׁמוֹת רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ (אֵל) חַי הַעוֹלָמִים תּוֹרֵר
אָמֵן :

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעַדְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהּ
וְיִמְלִיךְ מְלִכּוּתִיהּ וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וְיִבַע קַץ
מְשִׁיחִיהּ וְיִשְׁכַּלֵּל הַיְכָלִיהּ וְיַפְרוֹק עַמִּיהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : עִמָּךְ
יְהֵא

שְׁמִייה רַבָּא מְבַרְךְ לְעַלְמֵי לְעַלְמֵי וְיִתְבַרְךְ
חַבְתָּ וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
הַלֵּל שְׁמִייה דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
דְתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעַדְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן
וְאִמְרֵי סוּזוּן בְּרַכּוּ אֵת יְיָ הַמְּבֹרָךְ : וְאִמְרֵי סַקְלָא כְּלַמַּת

אתבה ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים קדוש כבוד סוף סוף
ראשון וסוף אחרון ומכלעדין אין אלוהים ויהי עם ס' מבורך
מעמיה ועד עולם ושמו מרומם על כל כרכם ותהלה :

וענין בקול רס ברוך יי המבורך לעולם ועד :
רוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך
עשה שלום ובורא את הכל הכל יודוך והכל
יחודך והכל יאמרו אין קדוש בך הכל ירוממוך סלה
בר הכל האל הפורח בכל יום דלתות שערי מזרח
נקע חלוניו רקיע מוציא המרה ממקומה ולבנה ממכון
שבתה ומאיר לעולם כדו וליושביו שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים ובטובו מהדש בכל
יום תמיד מעשרה בראשית מרה רבו מעשיך יי כלם
בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך המלך המרומם לבדו
מאז המשבח והמפואר והמתנשא מימורת עולם אלהי
עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ארון ענינו צור משגבנו
מגן ישענו משגב בערנו אין ערוך לך ואין וולתך אפס
בלתך ומי דומה לך אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הוה
ואין וולתך מלבנו לחיי העולם הבא אפס בלתך נאלנו
לימות המשיח ומי דומה לך נושיענו לתחיית המתים :
אל ארון על כד המעשים ברוך ומבורך בפי כל נשמה:
גדלו וטובו מלא עולם דעת ותכונה סוככים הודו :

המתנאה

המתנאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על המרכביו
זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים מלא כבודו טוב לך
מאורות שבראם אלהינו יצדם ברעת כבינה ובהשגך
כח ונבורה נתו בהם לחיות מושלים בקרב תבל מלאהם
זיו ומפיקים נינה נאה ויום בכל העולם שמחים בצאור
ששים כבואם עושים באימה רצון קונייהם פאר וכב מך
נותנים לשמו צהלרה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמ
ויורה אור ראה והתקין צורת הלבנה שבת יתנו לו כריתך
צבא מרום הפארת וגדולה שרפים ואופנים וחיות הקדש כי ט
לאל אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי נתעלהוב
וישב על כסא כבודו הפארת עטה ליום המנוח
עונג קרא ליום השבת זה שיר שבת שד יום השביעי
שבת אל מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמ
שיר ליום השבת לפיכך יפארו לאל כל יצוריו שבת ויק
וגדולה וכבוד יתנו למלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו
ישראל ביום שבת קדש :

שמך יי אלהינו יתקדש ויתברך ויתפאר מלבנו בשמיים
ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבת מעשי ידוך
ועל מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה :
יתברך לנצח צורנו מלבנו ונואלנו בורא קדושים ישבח
שמך לעד מדבנו יוצר משרתים ואשר משרתיו
כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול
דברי אלהים חיים ומלך עולם כלם אהובים כלם
ברורים כלם גבורים כלם קדושים כלם עושים באימה
וביראה רצון קונייהם וכלם פותחים את פיהם בקדושה
זבטהרה בשירה ובזמרה מברכין משבחין מפארוין

שלוש
תמים
כלנו
תורר
וטוב
זכ עז
זמרה
עמד

וישיון ומעריצין וממליכין את שם האל המלך הגדול
בזר והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם עול
וכות שמים זה מורה ונותנים רשות זה לזה להקדיש
הצדק בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם
אחד עונים באימה ואומרים ביראה קדוש קדוש קדוש
צבאות מלא כל הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש
עש גדול מתנשאים לעמתם משבחים ואומרים ברוך
בבור יי ממקומו :

אל ברוך נעימות ותנו למלך אל חי וקיים ומירות
יאמרו ותשבחות ושמיעו כי הוא לבדו מרום וקדוש
על גבורות עושה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות
במים ישועות בודא רפואות נורא תהלות ארון
הקדש המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית
אמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו והתקין
מאורות משמח עולמו אשר ברא ברוך אתה יי יוצר
המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו המלך גדולה ויתרה
חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול
ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדנו חקי חיים לעשות
רצונך בלבב שלם כן תחננו אבינו אב הרחמן המרחם
רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע
ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד
תורתך באהבה והאזר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך
ויחד לבבנו לאהבה ויראה את שמך לא נבוש ולא נכלם
ולא נכשל לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול הנכבד
ורגורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך וירמיהו יי
אלהינו

אלהינו וחסדיך הרבים אל יעובדנו נצח סלה ועד כהיום
והבא עלינו ברכה ושלוש מהרה מארבע פנפות כל הארץ
ושכור עול הגוים מעל צוארנו והולחנו מהרה קוממך
לארצנו כי אל פועל ישועות אתה וכונו בחרת מכל עמ
ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה והודת
לך וליחדך ליראה ולאהבה את שמך ברוך אתה
הבוחר בעמו ישראל באהבה :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ברוך שם כבוד מלכותך
לעולם ועד ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך ושננתם לבניך ודברתם בס שב
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאו
על ירך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם יי אלה
היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם יי
ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש שלום
ואספת רגנד ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם וחרה אף יי
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי
נותן לכם ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאית על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בס בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות
ביתך

היום
לך
עמ
נפ
מך
ריתך
כי
וב
לאו
בית
מזוז
את
היום
לבב
שלום
בהמת
אף
בית
עין
עין
בית
עין

יְהוָה וּבְשַׁעֲרֵיךָ : לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ
שֶׁנִּשְׁבַּע יְיָ לְאַבוֹתֵיכֶם לֵתֶת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :
אָמַר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל בְּנָפְיוֹ בְּגָדֵיהֶם לְדִרוֹתָם
נִתְּנוּ עַל צִיצֵת הַכֹּהֵן פְּתִיל הַכֹּהֵן : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת
וְאֵיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא
תִּחְדָּרוּ אַחֲרָי לְבַכְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֵתֶם זֹנִיִם אַחֲרֵיהֶם :
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :

ס"ז חור ה' אלהיכם אמת למשלים רמ"ח טיכות

מֵת וַיִּצִיב וַנְכוּן וְקִים וַיִּשֶׁר וַנֶּאֱמַן וְאֱהוּב וְחָכִיב :
וְנַחֲמֵד וְנַעֲשִׂים וְנוֹרָא וְאֲדִיר וּמְתוֹקֵן וּמְקַבֵּל :
טוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר הוּא עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד אָמֵת אֱלֹהֵי
עוֹלָם מְלַבְּנוּ צוּר וַעֲקֵב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדָר הוּא קִים :
וְשִׁמוּ קִים וּבִסְאוֹ נִכוּן וּמְלִכּוּתוֹ וְאִמּוּנָתוֹ לְעַד קִימָת :
וְדַבְּרֵי חַיִּים וְקִימִים וְנֶאֱמָנִים וְנַחֲמִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ וְעַד דּוֹרוֹתֵינוּ :
וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : עַל דְּרָאשׁוּנֵים וְעַל
הָאֲחֵרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקִים בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוּר :
אָמֵת שְׁאֵתָהּ רִוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלַבְּנוּ מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גֹאֲלֵנוּ גֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ צוּר צוּר יִשׁוּעֵנוּ פוֹרְנוּ
וּמִצִּירֵנוּ מַעֲוֹלָם הוּא שֶׁמֶךְ וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וּלְתַךְ סֵלָה :
עֹרֶת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מַעֲוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבִנְיָהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְדַקְדָּקְתְּ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ : אָמֵת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרַתְךָ

וְתוֹרַתְךָ וְדִבְרֶיךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ : אָמֵת שְׁאֵתָהּ רִוּא יְיָ
לְעַמְּךָ וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבְנֵים : אָמֵת אֵת
הוּא רִאשׁוֹן וְאֵתָהּ רִוּא אַחֲרוֹן וּמִכְלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ כֹּל
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אָמֵת מִמְצִירִים גֹּאֲלָתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכּוֹ
עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הֲרַגְתָּ וּבְכֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גֹּאֲלָתָהּ
וַיִּם סוּף לָהֶם בְּקַעַת וְוָדִים טְבַעַת וַיְדִידִים עֲבָרִים וַיְכַסּוּ
מִים צִרְיָהֶם אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר : עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים
וְזוֹמְמוֹ לֵאל וְנִתְּנוּ יְדִידִים וְזִמְרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוּת
בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם רַם וְנִשְׂא גְדוּד גְּבוּר
וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים עַדִי אֶרֶץ מִנְבִיָּה שְׁפִלִים עַד מְרוֹם
מוֹצִיא אִסִּירִים פוֹדֵה עֲנָוִים עוֹזֵר הַלֵּים הַעוֹנֶה לְעַ
יִשְׂרָאֵל כַּעַת שׁוֹעֵם אֱלֹוֹ תְהַלּוֹת לָאֵל עֲלִיִן גֹּאֲלֵם בְּרוּ
הוּא וּמְכוֹרְךָ מִשְׁרָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כְּדָם : מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יְיָ מִי כַמְכָה נֶאֱדוּת פְּחוּר
בְּקִדְשׁ נוֹרָא תְהַלּוֹת עֲשֵׂה פְלֵא : שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֹלִים לִי אֵתָהּ
לְשִׁמְךָ הַגְּדוּד עַל שִׁפְתֵי הַיָּם יַחַד כְּדָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ לְךָ : יְיָ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד : וְנֶאֱמַר גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְרוּשׁ שְׁלוֹם
יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

אֲדֹנָי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְהַלְלָתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוּד הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיִן נוֹמֵר חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת
וּמְכַיָּא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

(בשבת תשובה אומרים וְכָרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ הַפֶּן חַיִּים :)
כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם :
אַתָּה

חמים
כל
תורה
טוב
זב עז
חסד
עמך

בשוכך לציון ברתמים ברוך אתה יי המחזיר
שכינתו לציון :

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא
רודו רודו נורה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
לך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיד שבכל
עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר
גהרים הטוב כי לא כלו רחמיך רמחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קוינו לך :

מודים לרבך

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו ויצר בראשית ברכות
הזואות לשמך הגדול והקדוש על שחיינתנו וקיימתנו
בן החייו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם עד שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות :

כשבת חכום אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה : בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו
בשעמרה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם
מחורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה כרחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את ריבם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזרים
ביד עסקי תורתך דך עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך

ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
ואחר כך באו בניך לרביר ביתך : ופנו את היכלך ו
את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך ו
שמונה ימים אלו כהקל ובהודאה ועשית עמהם נ
ונפלאות : ונורה לשמך הגדול סלה :

ועל ככם יהברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מ
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

(בשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך)
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי ט
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כחום שלח לבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בכרכה המשלשת בתוך
הכתובה על ידי משה עבדך האמורר מפי אתה
ובניו כהנים עם קדושיך באמור : וברכך ויושמרך : יא
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורר
וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוכ עז
ושלום : (כשבת תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
ונגרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנתנו וכל עמך
ישראל

ישראל לחיים טובים ולשלום :

יְיָ אֱתָהּ יי הַמְכַבֵּד אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן :
יי לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוּן לִבִּי לִפְנֵיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי :
נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשִׁי תִּדּוּם וְנַפְשִׁי בְּעַפְרֵי לִבְלֵי תְהִיָּה פֶתַח לִבִּי
יִרְחַק וְאַחֲרַי מִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים עָלַי
עֲשֵׂה מִהֲרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם : יְהִי כִמּוֹץ
יי רוּחַ וּמִלְאָךְ יי הוֹחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
נֶגְדְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשֶׁתְךָ לְמַעַן
צִוּוֹן יִדְרִידֵךְ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי : יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי
וְהַגִּיזוּן לִבִּי לִפְנֵיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

שְׁלוֹם בְּמִרְוֵמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַד
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

כשכת ראש חודש וכשכת חנוכה ואומרים כאן סגול

סדר ההלל

עַל רִדְךָ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוּוֹנוּ לִקְרֹא אֶת הַהֵלֵל :

(כשכת חנוכה ואומרים לגמור את ההלל .

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי יי הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזִרְחַ שְׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מִהַלְלֵי
שֵׁם יְהוָה : רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי בְּיָ
אֱלֹהֵינוּ הַמְּנַבְּיָהוּ לְשַׁבַּת : הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ :
מִקִּימֵי מַעַפְרֵי הַל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים
עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבֵי עֲקָרָת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמַתָּה
הַלְלוּיָהּ :

כצאת

בְּצִאֵר יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לוֹעֵז : הֵיטֵהוּ יי
לְקַדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו : הַיּוֹם רָאָה וַיִּנּוֹם וַיִּתֵּן
יָסוּב לְאַחֹר : הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן :
לֶךְ הַיּוֹם כִּי תִנּוּם רִיבְרָן תִּסּוּב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְדּוּ
כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מִלִּפְנֵי אֲרוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִן
אֵלוֹהַּ יַעֲקֹב : תְּהוֹפְכֵי הַצּוּר אַנְּס מִיַּם חֲלָמִישׁ לְמַעְיָנוּ מִיַּם

כשכת חנוכה ואומרים

לָנוּ יי לֹא לָנוּ כִּי לְשִׂמְךָ תָּן כְּבוֹד עַל חֲסִדְךָ עַל אֱמֻנָתְךָ
לְמָה יִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם : וְאֵלֵינוּ כִּשְׁכֹּס
כָּל אֲשֶׁר חִפְּץ עֲשֵׂה : עֲצִבְיָהֶם כִּסֵּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אֱדוֹ
פֶה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵינִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ : אֲוִנִים לָהֶם
יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹנוּ : יִדְיָהֶם וְלֹא יִמְשִׁינּוּ רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יִחַלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנִם : כְּמוֹתֵם יְהִי עֲשִׂיהֶם כָּל אֲ
כִטַּח בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל כִּטַּח בְּיָ עוֹרֶם וּמְנַגֵּם הוּא : בֵּית אֱהָרָה
כִּטַּחוּ בְּיָ עוֹרֶם וּמְנַגֵּם הוּא : יֵרְאִי יי כִּטַּחוּ בְּיָ עוֹרֶם וּמְנַגֵּם
הוּא : עֵיב

כשכת חנוכה ואומרים אסכת

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יי אֶרֶץ קוֹלֵי תַחְנוּנָיו : כִּי הִטָּה אֲזוֹנוֹ לִי
וּבִימֵי אֶקְרָא : אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׁאוֹל
מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצֵא : וּבִשְׁם יי אֶקְרָא אֲנִי יי מַלְטָה
נַפְשִׁי

שחרית לשבת

תנון יי וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים יי
ולוי יהושע : שובי נפשי למנוחכי כי יי גמל עליכי :
חלצת נפשי ממות את עיני מן המעה את רגלי מדהי :
הקדך לפני יי בארצות החיים : האמנתי כי אדבר אני
ותתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב : עי
אשיב לוי כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות אשא ובשם
יי אקרא : נדרי לוי אשם נגדה נא לכל עמו וקד
לוי יי תמותה לחסידיו : אנא יי כי אני עבדך אני עבדך
אמתך פתחת למוסרי : לך אובח ובח תודה ובשם יי
לא : נדרי לוי אשם נגדה נא לכל עמו : בחצרות בית
יי בתוככי ירושלם הללויה :

את יי כל גוים שבחוהו כל האמים : כי גבר עלינו
חסדו ואמת יי לעולם הללויה :

זורו לוי כי טוב
אמר נא ישראל

עלמרו נא בית אהרן
אמרו נא יראי יי

באן המצר קראתי יה ענני במרחבי יה : יי לי לא אירא מה
כ יעשה לי אדם : יי לי בעזורי ואני אראה בשנאי טוב
מלחסות ביי מבטוח באדם : טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים :
עכל גוים סבבני בשם יי כי אמילם : סבבני גם סבבני בשם
נקב כי אמילם : סבבני כדבורים העעכו באש קוצים בשם יי
מכי אמילם : דחה דחיתני לגמל ויי עזרני : עזי ומרת יה ויהי
בילי לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה
חיל : ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל : לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה : יסור יסרני יה ולמורת לא נתנני : פתחו

שחרית לשבת

לי שערי צדק אבא כם אודה יה : זה השער לוי צד
יבאו בו : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה : אודך
מאסו הכונים היתה לראש פנה : אבן מאת יי היתה דרי
היא נפלאת בעינינו : מאת זה היום עשה יי נגילה ונשמ
בו : זה אנא יי הושיעה נא : אנא אנא יי הצליחה נא : א
ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : ברוך אל יי ויי
לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח : אל
אתה ואודך אלהי ארוממך : אלי הודו לוי כי טוב יי
לעולם חסדו :

יהללוד יי אלהינו כל מעשיך וחסידך וצדיקים עושי רצוי
ועמך בית ישראל כלם ברגה יודו ויברכו וישם
ויפארו את שם כבודך : כי לך טוב להודות ולשמך נע
לזמר ומעולם ועד עולם אתה אל :

ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות : אמן :
ואומר סחון קרום תתקבל וקודם שיוטלו ספר תורה ואמר

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו :
אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך : יהי יי אלהינו
עמנו כאשר הירה עם אבותינו אל יעזבנו ואר יאשנו :
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :
יהי בנסוע הארץ ויאמר משה קומה יי ופצו אויביך וינסו
משנאיך מפניך : קומה יי למנוחיהך אתה וארון עורך :
ברנוד ילבשו צדק וחסידך ירגנו : בעבור דוד עבדך אל
תשב פני משיחך :

ברוך שמייה דמארי עקמא ברין בדרך ואתרך ירהא
רעיתך עם ישראל עמך לעקם ופרקן ומינד אחיו
לעמך בבירה מקדשך לאמטויי רגא משוב גהודך ילקבלא
צלוחתא

שחרית לשבת

יְהוָה בְּרַחֲמָיו יְהִי רַעְיָא קְדָמְךָ דְּתוֹרִידָךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוֹ
יְיָ אֲנָא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָא לְמַרְחָם עָלַי וּלְמַנְטֵר
וַיִּתְּ כֹּר דִּילִי וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל אֲנִיתְּ הוּא אֲזִין לְכָל־
פְּרִינָם לְכָל־אֵל אֲנִיתְּ הוּא שְׂרִיט עַל כָּל־אֵל אֲנִיתְּ הוּא
שְׂרִיט עַד מַלְכוּתָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הוּא אֲנָא עֲבָדָא דְקֹדֶשׁ אֲנָא
בְּיַד הוּא דְסַגְיָדְנָא קַמִּיה מוֹקְמִי דִּיקֵר אֲוִרִיתִיה כְּכֹל עֵדוֹן
וְיָדוֹן לֹא עַל אֲנִישׁ רַחֲצִנָנָא וְלֹא עַל כֹּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא
דְּאֵל בְּאֱלֹהֵי דְשָׁמַיָא דְהוּא אֱלֹהֵי דְקִשְׁיֹט וְאֲוִרִיתִיה
שְׁשׁוּט וּנְבִיאֵיהִי קִשְׁיֹט וּמְסַגְיֵי דְמַעְבַּר טְבוֹן וְקִשְׁיֹט בִּיה
נָנָא רַחֲצִין וְלִשְׁמִיה וְקִרְבָּא קְדִישָׁא אֲנָא אִימֵר תְּשַׁבְּחֵן
יְיָ רַעְיָא קְדָמְךָ דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתְךָ וְתִירֵב לִי בְּנִין
רִין דְּעַבְדִּין רַעוּרָךְ וְתַשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְּלִבָּאֵי וְלִבָּא דְכָל
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם אָמֵן :

ויולאו ספר תורם וסעליח לכוז אומר

כִּי מַצִּיזִין תַּצֵּא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלַם :
בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא :
עַל אֲשֶׁר־הָעַם שִׁכְבָּה לוֹ אֲשֶׁר־הָעַם שָׂוִי אֱלֹהִיו : גְּדִלוֹ לִי
אֲתִי וְנִרְוַמְמָה שְׂמוֹ יַחֲדוּ : וּסְקַל אֲוִמֵר
רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לַהֵלֶם רַגְלֵי קְדוּשָׁה הוּא : רוֹמְמוֹ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לַהֵר קְדוּשָׁה כִּי קְדוּשָׁה יְיָ אֱלֹהֵינוּ :
אֲזִין קְדוּשָׁה כִּי אֲזִין בְּלִתְךָ וְאִין צוּר בְּאֵלֵינוּ : כִּי מִי
אֲלוֹהֵי מַבְלַעְדֵי יְיָ וּמִי צוּר וּזְלִתִי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צִוָּה לָנוּ
מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הוּא לְמַתוּקִים כֹּהֵ
וְתוֹמְכִיהָ מְאֹשֶׁר : דְּרַכִּיָּה דְרַבֵּי נֹעֵם וְכֹל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם :
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין קְמוֹ מְכֻשׁוֹל : יְיָ עַל לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

כי

שחרית לשבת

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקִרָא חֲבו גְדִל לְאֱלֹהֵינוּ : הַכֹּל תָּנוּ עִוִּין
וְתָנוּ כְבוֹד לְתוֹרָה :

ומגביה ספר תורם ומלאם הכתב לנעם ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשֶּׁה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה
לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב :

הָאֵל תָּמִים דְרָכוֹ אֲמַרְתִּי יְיָ צְרוּפָה מִנֵּן הוּא לְכֹל הַחוּסִים
וְקוֹרִין סֵפֶר תּוֹרָם וּמַפְטִירִין :

כשנת שלפני ראש חדש אומרים

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : לְכוּנֵן אֶת בֵּית חַיִּין
וּלְהַשִּׁיב שְׂכִינְתוֹ לְתוֹכוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְאָמְרוּ
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : לְרַחֵם עַל פְּלִיטָתֵנוּ
וְלַעֲצוֹר הַמַּגָּפָה וְהַמְשַׁחִית וְהַחֲרִיב וְהָרַעֵב וְוִ
וְהַכּוֹה מַעֲלִינוּ וּמַעַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל חֻכֵּי
יִשְׂרָאֵל : הֵם וּנְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּתְלִמִּידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹם
מוֹשְׁבֹתֵיהֶם וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹ
טוֹבוֹת בְּשׁוֹרוֹת יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
וְאָמְרוּ אָמֵן :

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבְרָהָם וּמִצְרַיִם גְּאֻלָּם : הוּא יִגְאֹל
אוֹתָנוּ וְיַשִּׁיב בָּנִים לְגִבּוֹרִים בְּסִימָן טוֹב יֵהָא לָנוּ רַבֵּי
חֹדֶשׁ (פְּלוֹנִי) בְּיוֹם (פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי) יַחֲדֵישׁוּ הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא
עֲלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם : לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה וְלִ
לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה לְיִשׁוּעָה וּלְנַחְמָה לְפִרְסָה וּלְכִלְכֵּלֵת
לְשִׁמּוּעוֹת טוֹבוֹת וּלְבִשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וּלְגִשְׁמִים בְּעֵתֵם
וּלְרַפּוּאָה

ו רפואה שלמה ולגאולה קרובה ואמרו אמן :

כשבת שלפני ראש חדש אב כמקום ימי ראון אומרים

יש חדשים יקבץ קדושים : אַנְשִׁים וְנָשִׁים : לְעֵד
הָ : וְיֵה זֶרֶ הַחֹדֶשׁ לְטוֹבָה יַחֲדָשׁ : וְרָצוֹן יֵצֵו אֶל
רַב הָעֲלִילָה :

ואחר כך יאמר מי שגשג כסו לאכותו סכ"ל :

כשבת קודם עשרה בטבת ושבעה עשר בתמוז סז"ן מכת

נו בית ישראל שמעו צום (פלוגי) יהיה יום (פלוגי)
יהפוך אותו הקדוש ברוך הוא לששון ולשמחה
ותיב כה אמר יי צבאות צום הרביעי וצום החמישי
השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון
וזאל שמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו :

ומנחך למלך ולקהל

השועה למלכים וממשה לגסיכים ומלכותו מלכות
כל עולמים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה
יהן בים דרך ובמים עוים נתיבה הוא יברך וישמור
נצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה למעלה
לארוננו המלך :

מלכי המלכים ברחמי ושמרהו ויחיהו ומכל צרה
וק יצילהו מלך מלכי המלכים ברחמי ירום ויגביה
כב מערכתו ויאריך ימים על ממלכתו מלך מלכי
ומלכים ברחמי ותן בלבם ובלב כל יועציו ושריו רחמנות
עשות טובה עמנו ועם כל ישראל אחינו ברחמי ובימנו
ושע יהודה וישראל ישכון לבטח ובא לציון גואל וכן
יהי רצון ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן
ושלמה וכל הקהלות הקדושות והטהורות

יברך את כל הקהל הקדוש הזה גדולים וקטנים הרדי
ובניהם ונשיהם ותלמידיהם וכל אשר להם מלכ
דעלמא הוא יברך יתכן ויזכה יתכן וישמע בקל צלותכו
התפרקין ותשתובין מכל צרה ועקתא וירא ממרא
בסעדיכם ויגן בערכם ויפרוש סכת שרומו עליכם ויפ
ביניכם אהבה ואחווה שלום ורעות ויטלק שנאת חפ
מביניכם וישבור עול הגוים מעל צואריכם ויקיים בכ
מקרא שכתוב יי אלהי אבותיכם יסף ערככם ככם אל
פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם (כשבת תשום
אומרים ויכתבנו האל בספר חיים טובים) וכן יהי ר
ונאמר אמן :

יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך :

אשרי יושבי ביתך עיר יהלודך סלה : אשרי העם שכבה
לו אשרי העם שיי אלהו :

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולב
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד
גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד לדוד ישבח
מעשיך ויגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך
אשיחה : ועוז נוראותיך יאמרו ויגדלתך אספרנה : ובר
רב טובך יביעו ויצדקתך ירגנו : חנון ורחום יי ארך אפים
ויגדל חסד : טוב יי לכל ורחמי עד כל מעשיו : יודוך יי
כל מעשיך ותסידוך יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו
ויגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר
מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשהתך בכל דוד

סומך יי לבל הנופלים וזוקף לבל הכפופים : עיני
אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח
ידך ומשביע לבל חי רצון : צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
כל מעשיו : קרוב יי לבל קוראיו לבל אשר יקראוהו
באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם :
אומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת
ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

ברוך יי אשר נהנו מנוחה לעמו ישראל בכל אשר דבר
לא נפל דבר אחר מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
ישעיה עבדו : יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו
ולא יעזבנו ואל ישלנו : להטות לבבנו אליו וללכת בכל
דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את
עמנו בנותנו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתו לפני יי קרובים
אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי
על יי הוא האלהים אין עוד : לא ימוש ספר התורה הזה מפיד
והנית בו יומם ולילה למען השמור לעשות ככל הברית
בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל : הלא צויתך הוק
ואמץ אל תערוץ ואל תחת כי עמך יי אלהיך בכל אשר
תקך :

ואומר חזון בקול רם שני פעמים

יסלוד יי לעולם אלהיך ציון לדר נדר הללויה :

ומחזירין ספר תורה למקומו ואומרים

מזמור לדוד רבו ליי בני אלים הכו ליי כבוד ועז : הכו
ליי כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קדש : קול יי
על

על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים קול
קול יי בדרר : קול יי שובר ארזים וישבר יי את
הלכנון : וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן אמ
קול יי חוצב להבות אש : קול יי יחיל מדבר יחיל יי מ
קדש : קול יי יחולל אילות ויהשף יערות ובהיכלו
אומר כבוד : יי למבול ישב וישב יי מדך לעולם :
לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

שמע כמסין ספר תורה לטובל קומי סמך

שוכה למעונך ושכון בבית מאונך : כי כל פה וכל ל
יתנו הוד וחדר למלכותך : ובנחה יאמר שובר
רכבות אלפי ישראל : השיבנו יי אליך ונשובה תרשינו
בקרם :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעות
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה : וי
משיחיה : כתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קרוב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מכר
לעלם לעלמי עלמיא ותברך וישתבח ויתפאר ויתרום
ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא
ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא שרתא השבחתא
ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :



מוסף לישבת

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
אֵתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנִּירָא
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
וּמַכִּיא גּוֹיָר לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה
שַׁבַּת תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים וְכִרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפְּזֵי חַיִּים
כְּתַבְנוּ בַסֵּפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :
מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם :
זֶה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְרוֹשָׁעִים
(בְּקִיץ מוֹרֵד הַטַּל) (וּבְחֹרֶף מְשִׁיב רֹדֶף וּמוֹרֵד
סוֹם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים :
מִן גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים . וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
וְיָגִי עֲפָר מִי כְמוֹךָ בְּעַד גִּבּוֹרָתוֹ וּמִי רוֹמְמוֹ לֶךְ מִלֶּךְ
מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :
שַׁבַּת תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יַצְרִי
בְּרַחֲמִים לַחַיִּים
אֲמֵן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמֵּתִים :

בחדש אומר שלוש לבור

בְּתֵר יִתְּנוּ לֶךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה . עַם עַמְךָ
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִשָּׁה . יַחַד כָּלָם קְרוּשָׁה לֶךְ יִשְׁלֹשׁוּ .
הִכָּר הָאֲמוֹר עַל יַד נְבִיאֶךָ . וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְרוּשׁ
רוּשׁ קְרוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מִלֵּא כָל הָאָרֶץ כְּכוֹז : כְּכוֹז
זֵלֵא עוֹלָם וּמִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים אֵיךְ מְקִים כְּכוֹרוֹ לְהַעֲרִיצוֹ :
לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים . בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ :
לְמַקְוֵמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ . הַמִּתְהַיִּים שְׂמוֹ עָרַכְ וּבְקָר
כָּל

מוסף לשבת

בְּכָל יוֹם תְּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה . שְׂמַע יְיָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד : הוֹיָא אֱלֹהֵינוּ . הוּא אֲבִינוּ . הוּא
מִלְכֵנוּ . הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ . הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ . וְיִגְאֲלֵנוּ שְׁנֵי
וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל חַי לְאֹמֵר . הֵן גְּאֲלֵהֵי אֲתָהּ
אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית : לְהַיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהִים
וּכְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לְאֹמֵר . יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ
לְדֹר וְדֹר הַלְלוּיָהּ : עֵיב
אַתָּה קְרוּשׁ וְשִׁמְךָ קְרוּשׁ וְקְרוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְּלַקְדְּ סִלְוֵי
(כִּי אֵל מִלֶּךְ גָּדוֹל וְקְרוּשׁ אַתָּה) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹיָא
הַקְרוּשׁ : (כְּשַׁבַּת תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים הַמִּלֶּךְ הַקְדוֹשׁ
לְמֹשֶׁה צִוִּיתָ עַל הַר סִינַי מִצְוַת שַׁבַּת זְכוֹר וְשִׁמּוֹר
צִוִּיתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוֹסֵף שַׁבַּת
בְּרֵאוּי :

יש אומרים כמקום למשם למה תכנת סלוח

תִּכְנַת שַׁבַּת רְצִיָּה קְרַבְנוֹתֶיךָ צִוִּיתָ פִּירוּשִׁיךָ עִם סְדוּת
נִסְכָּיָה מַעֲנִיָּה לְעוֹלָם כְּבוֹד יִתְּחַלּוּ טוֹעֵמֶיךָ חַיִּים
זָכוּ וְנָסַם הָאוֹהֲבֵי דְבָרֶיךָ גְּדוּלָה כְּתָרוּ אֲזַמְסִינִי נְצַטְוִי צִוִּי
פְּעֻלָּתְךָ בְּרֵאוּי . וְתַצִּינֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוֹסֵף
שַׁבַּת בְּרֵאוּי : יְהִי רְצוֹן וְכוּ
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁתְּעַלְנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִשְׁעֵנוּ בְּגִבּוֹרָתְךָ וְשִׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֵת קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין בְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין בְּהִלְכָתְךָ . אֵת
מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבַּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שִׁכְתַּבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יַד מֹשֶׁה עֲבָדְךָ
בְּאֲמוֹר :

וביום

מוסף לשבת

השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורונים
סלת מנחה גדולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתה
על עלת התמיד ונסכה :

מחו כמרכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו משובך והשביעי רצית
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת : וזכר למעשרה
בראשית :

להינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו משובך
מה נפשנו כישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ויגוחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

יה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזיננו עינינו
בשובך לרצון ברחמים ברוך אתה יי המחזיר שכנתו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צרנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הווא
לרוד ורוד נורה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכר עת ערב ובקר
וצהרים רחוק כי לא כלו רחמיך רחמם כי לא תפוי
תסדיך כי מעולם קנינו לך :

מוסף לשבת

מודים דרכן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכו
זהודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיתנו וקנימתנו
כן החיינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמו
תקיד ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות :

כשבת חנוכה אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים הר
בזמן הזה : בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכתב
מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את ריבם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וחדים
ביד עוסקי תורתך לך עשית שם גדול וקדוש בעולם
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה
ואחר כך באו בניך לרביר ביתך ופגנו את היכלך וטהרו
את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו
לשמונה ימים אלו בחלל ובהודאה ועשית עמהם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל כלם ירחיבך וירחימם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :
(כשית אומרים וכתוב לתיום טובים כל בני בריתך) :
ויהגלו

כ
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סג'ה האל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כחוסם שלום זכור אומר

להיני ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורר מפי אהרן
בניו ב'הנים עם קדושיך באמור : וברכה יי וישמרך : יאר
פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך . וברכנו אבינו כלנו
אחד כאור פניך כי כאור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה
חיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוך עוז
ושלום : (בשבת תשובה אומרים

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך הנחמנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ושלום :)

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והנינו לבי לפניך יי צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מדע ושפתותי מדבר טרפה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי
בתורתך ואחרי מצותי תרדוף נפשי וכל הקמים עלי
לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמוץ
לפני רוח ומלאך יי דוחה : עשה למען שמך עשה למען
ימינך

ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך
יחלצנו ידידיך הושיעה ימינך וענני יהיו לרצון אב
והנינו לבי לפניך יי צורי וגואלי :

טוב לומר שר למעלות אשף עיני

עושה שלום כמרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ו
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

מוסף לשבת וראש חדש

אומר אבות ונכורות וקדושת השם וכמקום למשם לזית אומר

אתה יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך ביום השביעי
בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו מכל הרשונות
וקדשתנו במצותיך וקברתנו מלכנו לעבודתך וישלח
הגדול ותקדוש עלינו קראת : ותתן לנו יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה וראשי חדשים לבפרה ולפי שחטאנו
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הרבה עירנו ושמם
מקדשנו ונגלה יקרנו ונשל כבוד מבית חינו ואין אנו י
יכולין להקריב לפניך קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו :
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לרצנו ותפענו בנבולנו וישם נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו תמידין בסדרין ומוספין בהלכתן את
מוספי יום השבת הזה ויום ראש החדש הזה נעשה יי
ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך באמור :
וביום השבת שני ככשים בני שנה תמימם ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבת
על עלת התמיד ונסבה :

יחדשיכם תקריבו עולה לוי פרים בני בקר שנים
ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים :
ותם ונסביתם כמדבר שלשה עשרונים רפר ושני
ונים לאיל ועשרון לבבש וזין כנסכו ושעיר לכפר ושני
תמידין בהלכתן :

וינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש הזה לטובה
ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה
לנסה ולכלכלה למחילת חטא ולסליחת עון ויהא
חדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון
ינו כי בעמך ישראל מכל האמות בחרת וחקי ראשי
חדשים להם קבעת :

חוי במדברותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו משוכך והשביעי רצית
נקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה
בראשית :

להינו וארהי אבותינו רצה נא כמנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו משוכך
ומח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל וראשי
חדשים :

צה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שערה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

ואתה ברתמיד הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזירה עינינו
בשוכך

בשוכך לציזן ברתמים ברוך אתה יי רמחור ל
לציזן :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומנן ישענו אתך ליי
לדור ודור נזרה לך ונספר תהלתך על חיינו המסול
בדרך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שאור
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכר עת ערב כתב
וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיהך המרחם כי לא כיר
חסדיך כי מעולם קוינו לך :

מודים ורכן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אב
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית בורא
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיתנו וקנינו עה
כן תחינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך ל
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מורח
לך ברוך אל ההודאות :

כשבת חנוכה אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ולי
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים הראש
בזמן הזה : בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובנם
בשעמרה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחת יי
מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברתמיד הרבים
עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינבית
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזרי
ביד עוסקי תורתך לך עשית שם גדול וקדוש בעולמן
לעמך

ישראל עשית תשובה גדולה ופרקן כהיום הזה
יבך באו בניך לרביר ביתך ופני את היכלך וטהרו
וימקדו שדך ויהרליקו גרות בחצרות קדשך וקבעו
ה ימים אלו כהלל וכהודאה ועשית עמהם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

כלם יתברך וירחמם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

חגשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך :
ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה ההודות :

כחזקם שלח לומר

הגנו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
לדיו כהנים עם קרושך כאמור : וברכך וישימך : יאר
פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמו על בני ישראל ואני אברכם :

שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
אחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה
צדקה חסד וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב
ניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז
ושלום : (כשבת תשובה אומרים

חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנהנו וכל עמך
ישראל דחיים טובים ולשלום :

ברוך

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום א ויבך
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאילי וי
אלהי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה ולמדלי
נפשי תהום ונפשי כעפר לכל תהיה פתחה לא

בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמיו שאול
לרעה מהרה הפך עצתם וקלקר מחשבותם יהיו תכתב
לפני רוח ומלאך יי הזחה עשה למען שמך עשה למזכיר
ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך
יהלציו ידריך הושיעה ימינך וענני יהיו לרצון אמרו

והגיון לבי לפניך יי צור וגואלי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני
עושה שלום במרומי הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו יעשה
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

אחר חזרת סעוף סחון אומר קדוש תתקבל ואחר כך אומרים

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כל לו :
צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ריד
להתפאר : אומר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה
ועושה נחת רוח ליוצרו גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב
מן העולם ועליו אמר שלמה בחכמתו טוב שם משמרים
טוב ויום המות מיום הגורו : למוד תורה הרבה ויתן יי
לך שכר הרבה ורע מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא
רבי הננה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכר
את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמו
יי הפץ למען צדקו וגדיל תורה ויאדיר :

אין כאלהינו אין בארוננו אין כמלכנו אין כמושיענו
מי כאלהינו מי בארוננו מי כמלכנו מי כמושיענו :

נודה

מוסף לשבת וריח

אלהינו נודרה לארוננו נודרה למלכנו נודרה
ישוענו ברוך אלהינו ברוך ארוננו ברוך מלכנו
מושיענו אתה הוא אלהינו אתה הוא ארוננו
הוא מלכנו אתה הוא מושיענו אתה רבושיענו
מה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד :

יש נוסגוס לומר פגוס סקטורת

דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מוכטח לו
שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו
תקרי הליכות אלא הלכות אמר רבי אלעזר אמר
חנינא תלמידיו חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
בנגד למורי וי רוב שלום בנגד אל תקרי בנגד אלא
נגד יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך למען אחי
וארבעה נא שלום בך למען בית וי אלהינו אבקשה
לך רב רב וראה בניס לבניך שלום על ישראל שלום רב
להבי תורתך ואין למו מכשול וי עזו לעמו וי יברך

את עמו בשלום : ואומר סתון

תגדל ויתקדש שמייה רבא בעדמא די בריא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פירקניה ויקרב
אשיחיה בתיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל
צויעלא ובזמן קריב ואמרו אמן ויהא שמייה רבא מברך
עלם לעלמי עלמיא ותברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
באתנשא ויתחדד ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא
ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא השבתתא
ונחמתא דאמירן בעדמא ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהו ועל כל תלמידיו
תלמידיהו העסקין באוריתא קדושתא די בארתא
הרין

מוסף לשבת וריח

הרין ודי בכל אתר ואתר יהא קנא ולהוין וקבון
תנא ותקרא ורחמי ומויני רויחי מן קדם אלקרא מן
שמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונח
וישוכא ורפואה ונאולה ומליחה וכפרה וריוח והצלח
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו
ברחמי ועשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו
אמן :

ברכו את יי המבורך :

ועינים בקול רס

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדרה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחת
הארמור שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונכש
(שהם משתחיים להכל וריק ומתפללים אל אל לא וישיר לו
ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי המלכים קדוש ברוך
הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמיא
ממעל ושכינת עונו בנכחי מרומים הוא אלהינו ואין עושים
אחר אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורה וידעו רים
היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמיא ויש
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

יש נוסגוס לומר על כן נקום לך וארון עולם :

נחני בצדקתך למען שררי הישר לפני דרכך ויעקשה
הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב
באשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מחנים :

לשבת זכור

פוסגוס פה ליוורנו ינ"ק לומר קודם מי כמנך זס ספוט

זה היום קניתי
מצאתי ראיתי
ילדה אנדילה
חרב היונה

לשור את נקמת צר
ישע מן המצר
אל צור אלי מבצר
בשמחה וברננה :

אנולה

בכסף או קנני
באן לשבח שמני
אך שקר כל חקר
אל אויב פנה

איש יד צורר הרע
כי צדיק לא ברע
הבל רוח זרע
בשמחה וברננה :

אך שקר

רשע נחש בריח
פתח מלך הדיח
חס רשע בא ישע
ל יד איש חרבונח

או בכת ואל
לשמיר את ישראל
מלא השבית גואל
בשמחה וברננה :

חס רשע

המן ובני הבית
הודי עלי בויח
זמרו דברו
עד שיבה עד וקנה

כלם על עץ נתלו
אך שרים נבהרו
חסדי אל לא יכלו
בשמחה וברננה :

זמרו

מהר שמחו גם גילו
יון שכר הזבילו
הכינו תרנינו
כל פלך ומרנה

עמי אתי רעי
עתה אל תוך מעי
שישו אל שעשועי
בשמחה וברננה :

חוקי

לשבת זכור

חוקי באל לבטוח
קמים גבורי כח
נקומה נרומה
חיש תרוץ אלמנה

ממכון שבתו השגית
גתץ כרת הרתיח
הזכישו הזכישו
אפרח שושנה

מוציא אסירים פודה
כל צר צורר צודה
יעתירו יקטירו
מרדורר עם לבנה

יקבוץ מפוזר
מבין עם אכזר
זכר טוב יזכר
יקיר עול ככר

ששהו אויבים
חבור עצבים
השב לו גור
השב עבודה

כי יוסר היכל
מחר חרב האכל
מלבנו כל יוכל
בשמחה וברננה :

נקומה
אוי האל רחמן
זכר זרע המן
גם הם כשור שלמן
בשמחה וברננה :

מלך עולם ועד
הכרת כי בא מועד
פתח אהל מועד
בשמחה וברננה :

בגבורה גאור
כי עובר אל זר
אל עם כשה אוכר
יקבש שש משור :

עובדים ושכים
את הונו פור
והכרת עמלק ממור
לבן אלעזר :

השב לו

אורה

מדרכי
על
יזכר
הילודי
אדלי
דה לא
משאור
תכתב
המזכיר
שמרו
לאין
ולכן
פרעה
שכרי
וישקח
ציל לו
תפריד
לו
הים
בירים
דשי יי
גלאה
מירות
דגשה

לשבת זכור

היה שמך יהוה כי פדיתך אותי אביעה חירות מני
קדם קדמותי ואומר ליהוה מחסי ומצודתי
להי אבטח בו ואומר קרא אקרא מהלך שמך יהוה
אל הנפים שעשית בימי מרדכי ואומר במקלות נערי
זקני מי כמכה באלים יהוה :

מי כמוך ואין כמוך מי רומה לך ואין רומה לך :
ארזן חסדך כל יחדל אמתך מבצר עז ומגדל כי היות
מעוז לדל ומעוז לאביון בצר לו : בימי הרפי
מקדמוני כי דבר רוח יי והיום אם גרשוני עוני דורי
לי ואני לו : גמלני מאז טובות גלויות ידועות ללבבות
גם אם יהיו הצרות קרובות אשרי כל חוכי לו : דמי
מתקוממי אזה ודגלי ארים ברבר כל חוזה הגת אלהינו
זה קוינו לו : היום אביעה חירות היו מני קדם עתידות
נפלא כם המבין צפוני סודות יוצרי מבטן לעבר לו : ויהי
בימי אחשורוש מך הוקם על כבדוש נשא ורם על כל
ציון וראש ויי הניח לו : זמן בשנת שרש למלכותו
להראות לכל עבריו תכונתו ואבני נזר מתנוססות על
אדמתו ועפרות זהב לו : חק לכל בני שושן נתן והקדיש
קרואיו כחתן בחצר גנת ביתן אורח למושב לו : טעם
עשות רצון בר איש ויצרו ואין אונס לאיש יין עברו
ולתת לכל שואר די מחסרו : אשר יחסר לו יחד אספו
כל הנדרשים גם ושת המלכך עשתה משתה נשים
ומשתה הנשים באנשים שבעת ימים יספרו לו : בטוב לב
המלך בנין אמר להביא לפניו את יפת רעין ותמאן
ברברו לאמר אין העזה פניה ותאמר לו : לקרובים אליו
היושבים עלי כן שאל ויעצוהו ממוכן הוא המן לפורענות
מוכן

לשבת זכור

לחה מרדכי

מוכן לבו יקבץ און לו : מועצתו בדת נתונות היו לך על בני
רפואות צפונות כי לולי אגרות ראשונות גם פליטה לך ויבכ
היתה לו : נועץ לקרא לכל המוני להביא כל יפת הא הילודי
לפניו והנערה אשר יושב בעינו מהור ימהרנה לו : סנס ארלי
ליאיר האיר ורח ישיש כגבור דרוץ ארח טרם מכה צי וורה לא
רפואה פרח כי הפלה יי חסיד לו : עמו גאמנה הרפת משאור
תמה היא אסתר בת דודו כרה כחמה ויבמות אביה ואמה הכתב
לקחה מרדכי לו : פנעה חן והלך והלום ותלקה אסתר המוכיר
אל בית המלך גורת יהלום ומרדכי צוה לה לבי לשלום
כי הוא אדניך והשתתני לו : צדק לבשה בממלכתה לא
הגידה אסתר עמה ומולדת והמלך אהבה וירכ תפארתה
כי מיי היתה לו : קשב רב קשב צרור המור מפרסי המלך
הקבועים לשמור והנם חושבים על המלך לאמר הבה
נתחכמה לו : רחשה אסתר למלך באמרי שפר בשם מרדכי
ונכתב בספר בקש ונמצא לפני צבי עופר כי כול הרים
ישאו לו : שניהם נתלו על העץ כי שמע מרדכי לשונכ
בהועץ נשקה למלך סם המות רועץ אולי יפתה ונ כלה
לו : תשועה זאת צפונה רדוד אחרון נכתבה על ספר
הזכרון להיות לו מן המלך תגמול ויתרון כי פועל אדם
ישם לו :

אחר כל אלה הדברים אחשורוש את המן הרים וינשאהו
מעל כל השרים ותועפות הרים לו : נמנע מרדכי
מסגוד לרשע נין עמלק אשר מבטן פשע וזה הוסיף על
חטאתו פשע לא יאכה יי סלוח לו : ויום כרעו לו כל עברי
המלך ומרדכי ברומו הולך בקש לתרחר ריב על
עם דל והלך עובר ומתעבר על ריב לא לו : ועץ תחבולות
כשכים

כשכים

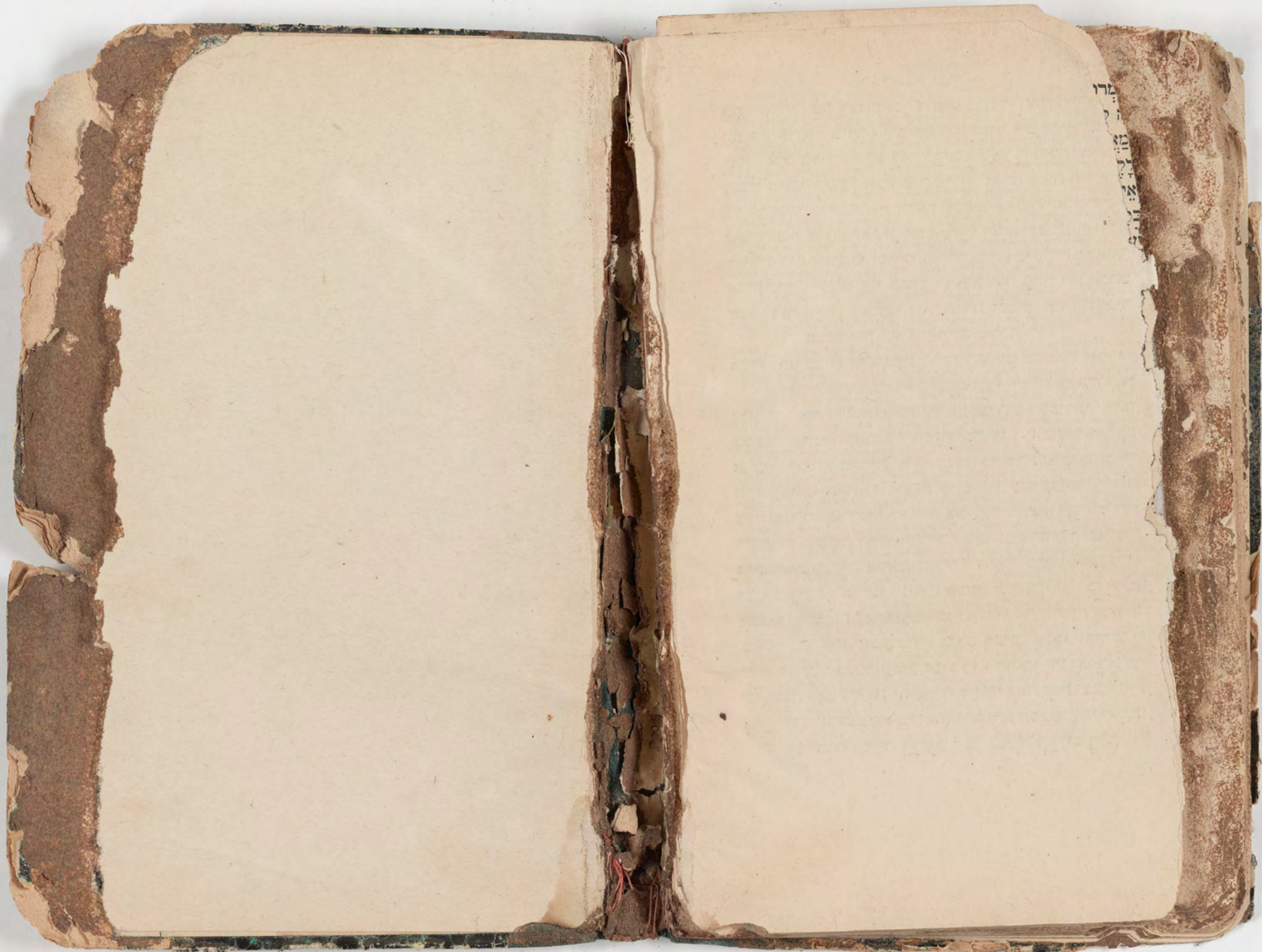
זכרים בצדו . ויבו בעיניו בנאון חמדו . לשלוח יד במרדכי
 בדה . בו לרבר ויחבל לו : הרבה כסף וזהב לבלי חוק .
 ואמר בלבו זה עת לשחוק . ויבא עצות מרחוק . לרשת
 משפנות לא לו : ויפל פור וידו בגורל הרה . וירא כי באדר
 עת אבי תתעורר . ולא זכר כי היא עת הידה . חכלו
 ולדה יבאו לו : דוב אורב יעצוהו רעיוניו . וישאל שאלה
 מארזיו . וגם הוא שני אריות שניו . ומתלעות לביא לו :
 הן עם אחור נזורו . ורתיהם שונות ורתך כל ינצורו . רוח
 וירעו וסופתה יקצורו . קמה אין לו : הכינותי כסף לנגוד
 יעד . לאכר זה הגוי הנגעל . כל הכרבים אשר לא כרעו
 לבעד . וכד הפה אשר לא נשק לו : להביא אל גניו המלך
 אוסף . עשרת אלפים כברי כסף . ונפש אכה לכל בית
 יוסף . פעם אחת ולא אשנה לו : ויאמר לו המלך יהי לך
 קנינך . וזאת טבעתי על יד ימינך . והעם לעשות בו כטוב
 בעיניך . וביא עד קצו ויבין עיור לו : יצא וסופרי המלך
 יקראו . ויכתבו בכל אשר חזרו . ובכל עם ועם רצים
 יצאו . שרי הרכב אשר לו : היה דברו נחוץ לאמר . כרם
 חמר ביום אחד לזמור . בשלשה עשר באדר החזר ונמזר
 לא אוסיף עוד עבור לו : קרע מרדכי בגדיו לפני אל . ויצעק
 מר על גולת אריאל . רבנים אין לישראל . אם יורש אין
 לו : טרף טרף שאר המוני . מי נתן למשפר . יעקב דמוני .
 וישראל לבוזים הלא יי . זו חטאנו לו . נערות אסתר
 הגידוה . דבר . שמענו צעקה . כי ענים במרדכי . ומרדכי
 בלבוש שק עבר . לא ידענו מה היה לו : בגדים שרחה
 להלבישו . ולא קבל ממיררות נפשו . ותשלח להתך לחקוד
 אדרשו . לדעה מה יעשה לו : רוחו הוציא להתך וחורה .
 ופרשת

ופרשת הכסף לפניו שוה . והפתשגן שלח ועל אסתר צו מרדכי
 לבא אל המלך להתחנן לו . בתשובתה אמרה לרשימי על בי
 דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא : לבד מאשר יושיט לו . ויבא
 המלך את שרכיט והכו . בקרב איש להשתחות לו : וקיחילודיו
 כשמעו דברי הרסה . צעק אהה כי אין מנוסה . ועף יי אשא ארלי .
 כי חטאתי לו : שלח לה לאמר אל תרמי . להמלט בירכה לא
 המלך מכל לאמי . כי את תאכדי ואולי עמי . אחרי נמכה שאור
 גאולה תהיה לו : ממקום אחר ישלח שלומיו עושה שלום . תכתב
 במרומיו . כי לא כלו רחמי . על בן אוחיל לו : ותענהו כך . ומכיר
 כנוס כל חוכי פדיום . וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום .
 ורחמים בקשו מאל נורא ואיום . ואר תתנו דמי לו : אר שמו .
 נדרש בכל רב ידרשנו . כי נכמרו רחמי לעם יקראנו . לא
 ויאמר עוד זכור אופרנו . עד בן המו מעי לו : לבשרה חן ולכן
 ביום השלישי ותלך . ותיקר עד מאד בעיני המלך . ויבו
 בכל אשר הוא מולך . ועל כל אשר יש לו : היפה בנשים אברי .
 נטע נעמן . מה שאלתך כי הכל מוזמן . והאמר יבא המלך . וישלח
 והמן . אל המשתה אשר עשיתי לו : למחר קראתם לסוד . לו :
 נכמס . ויצא המן ביום ההוא שמח ונעלם . והוא במלכים
 יתקלס . ורזונים משחק לו : ויבא ארבו וורש אשתו . לו :
 ויספר להם כבודו וממשלתו . וגזרה עומדת לעמתו . רזי
 המרבה לא לו : יעצוהו עשות עץ גבוה חמשים . לתלות
 עריו קדש קדשים . וירכינו כחפצו מכל חרשים תרש
 חכם יבקש לו :
 אלהים עדר צאנו בקר . ותידר שנת המלך עד יהי חוקר .
 כספר הזכרונות והיה בקר . וידע יי את אשר לו :
 במציאו דבר מרדכי מפורש . מה נעשה יקר וגדולה דרש :
 ויאמרו

מרו כי לא פורש מה יעשה לו : גרה און המן בדברו .
 רעשות באיש אשר המלך הפץ בקרו ויעו וינקש
 מאמרו פי כסיל מחתה לו : דבר לערותו בעדיו מלכים
 ללכת לפניו אחד מהנסיכים ולבו במחשבויו הולך חשכים
 אין נונה לו : השיבו המלך בן דברת עשה מרדכי היהודי
 ככל אשר אמרת בן משפטך אתה חרצת במשפט הוה
 יעשה לו : וישב מרדכי אל משמרתו והמן נדחף אל ביתו
 ויוערו אהביו ורש אשתו לבא לגוד לו : זרע ישורון זכרו
 נבוניו אם יש מרדכי אחד מבניו אשר החלות לנפור
 לפניו לא תוכל לו : חכמו עורם מדברים עמו וסריסי
 המלך הכהילוחו להקומו ולא ראה כי יבא יומו : אדני
 ישחק לו : טרם בלות משתה היון אמר המלך אל יפת
 העין שאלי כי הכל לנגדך באין ותבך ותתחנן לו : ינתן
 לי נפשי בשאלתי : ועמי אדני המלך בבקשתי כי נמכרנו
 לצורך ולא מבריתי האות לבו נתתה לו : כי מרה חפצי
 אחר זה הצער וכלי הקרב שות שתי השער הישאנ אריה
 ביער וטרף אין לו : לה אמר מי הוא זה מכל אנשי ואי
 זה הוא מכל מנרשי או מי מצושי אשר מברתי אתכם
 לו : מהרה לענותו המן זה הרע אשר פרעות בגוי צדיק
 פרע אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו : נמלא חמה
 וקם אל גנו וישובו ראהו נופל על בנו יגרו שמים עונו
 וארץ מתקוממה לו : סרים אחר גלה חטאתו הן עץ עשת
 למרדכי בביתו ויצו המלך לתלותו על העץ אשר היכן
 לו : עמדה אסתר לבקש על עמה לרשיב ספרי האף
 והחמה כי נחם יי על מכה עצומה ושכ ורפא לו : פתשן
 הכתב להיות היהודים להרוג בשונאיהם עתידים כי נפל

פחד מרדכי על המורדים ושלום היה לו : צנה מרדכי
 עם לא ארמן מושיע ורב ונגיד ונאמן והפקד על בני
 המן ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצוררי מובח ואב
 לבניו מטבח בעין אביהם המרצח וארה שמות הילודיו
 לו : רצתי פרשנתה דלפון אספתה פורתא אדליא
 ארדיתה פרמשתא אריסי ארידי ויותא גם סבורה לא
 היתה לו : שוללתי שוללי ואריע ריע בעלה משאור
 אביו גוע וימלט עני משגע ויתום ואין עוזר לו : תכתב
 זאת לדוד אחרון ולבני בנים תהיה לזכרון וכל המזכיר
 אותה ירון אשרי העם שכתב לו :

אכלו רעים שרנו ושכרו ימי הפורים בשמחה שמרו
 ועם שמתכם האכיונים זכרו ושלחו מנחה לאין
 נכון לו : נפי אל מאו נשאוני ובנכבי הים העבירני ולכן
 כליותי יסרוני דום לוי והתחולל לו : יום צאת פרעה
 אחרי לטרוף פאריה עררי נצבו בחומה מימי משברי
 ויתגעשו כי חרה לו : צא צר אחרי עם קדושו וישלח
 צור עננו להפרישו להיוות צל על ראשו להציל לו :
 העבירו ביבשה וצרו החריד בינו ובין רודפיו הפריד
 ולתתהות מצולה אותם הוריד חוקקי בסלע משכן לו :
 ובשוב הים לאיתנו נטבע פרעה וכל המונו כי הים
 הכביר מרכבות גאונו וירא כי לא יכול לו : דהרות אבירים
 באדירים נפלו וכעופרת כמים רבים צללו ודורשי יי
 שמו יהללו בנבל עשור ומרו לו : הראנו ידו הנפלאה
 על שפת הים נראה אשירה לוי כי נאה גאה בומירות
 גריע לו : דגלים עברו ביבשה ולפניהם אל גערץ בקדושה
 אז שוררו שירה חרשה מי כמכה כאלים יי :





M
M
M

M

M

